

Revista d'ensenyament de les Illes

PISSARRA

5 €

abril - maig - juny 2007

núm. 126

Eleccions autonòmiques i municipals

27 de maig de 2007

Sindicat de treballadores i treballadors de l'Ensenyament - Intersindical de les Illes Balears STEI-i

RENDIMENT ESCOLAR

Ortega Torres, Justo
Bajo rendimiento escolar
2006, 574 p., 30 €

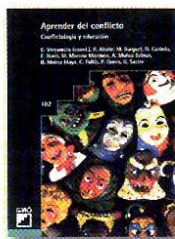

Asensio, Josep Maria
Cómo prevenir el fracaso escolar
2006, 111p., 12,85 €

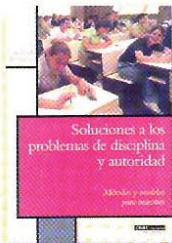

CONVIVÈNCIA ESCOLAR

Vinyamata, E. (coord.) i altres
Aprender del conflicto. Conflictología y educación.
2003, 142p., 13 €

Wolfgang, Charles H.
Soluciones a los problemas de disciplina y autoridad. Métodos y modelos para maestros.
2007, 346 p., 25,€

Torrego, José Carlos (coord.) i altres
Modelo integrado de mejora de la convivencia. Estrategias de mediación y tratamiento de conflictos.
2006, 263 p., 15, €

Peiró i Gregori, Salvador
Indisciplina y violencia escolar
2005, 344 p., 16 €

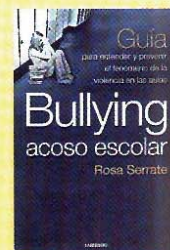
Edwards, Clifford H.
El orden en las aulas. Recursos para resolver los problemas de disciplina en clase.
2006, 407 p., 25 €

Ricou, Javier
Acoso escolar
2005, 201 p., 15 €

Barri Vitero, Ferran
SOS Bullying. Prevenir el acoso escolar y mejorar la convivencia.
2006, 167 p., 20,02 €

Serrate, Rosa
Bullying. Acoso escolar. Guía para entender y prevenir el fenómeno de la violencia en las aulas.
2007, 270 p., 19 €

Novara, Daniele i Passerini, Elena
Educación socioafectiva. 150 actividades para conocerse, comunicarse y aprender de los conflictos.
2005, 123 p., 14 €

embat

Libres

PEDAGOGIA - PSICOLOGIA - CIÈNCIES SOCIALS

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de
l'ensenyament de les Illes Balears.

EDITA:

Sindicat de treballadores i treballadors
de l'Ensenyament · Intersindical
de les Illes Balears

Carrer Jaume Ferran, 58
07004 Palma

Tel. 971 90 16 00

Fax. 971 90 35 35

Pàg. WEB: www.stei-i.org

E-Mail:

mallorca@stei-i.org

llevant@stei-i.org

menorca@stei-i.org

eivissa@stei-i.org

CONSELL DE DIRECCIÓ

I REDACCIÓ:

Biel Caldentey

Tomàs Martínez

Mariví Mengual

Pere Polo

Neus Santaner

Margalida Sarris

Sebastià Serra

COORDINACIÓ:

Joan LLadonet

S'agraeix la col·laboració de les autores i
dels autors dels articles.

MAQUETACIÓ, COMPOSICIÓ

I IMPRESSIÓ:

Escola de Formació en

Mitjans Didàctics.

C/ Marià Canals, 13

07005 Palma

Tel. 971 91 00 60

PUBLICITAT:

Jaume Ferran, 58

07004 Palma

Tel. 971 90 16 00

FOTOS:

Miquel Àngel Dora

Ramon Mondéjar

Pere Polo

Joana Tur Planells

Internet

Els articles publicats en aquesta
revista expressen
únicament l'opinió de les seves
autores i dels seus autors.

Dip. Legal: PM 533/79

ISSN: 1133-052X

Editorial	5
<i>Deseducació: impulsant la desertificació social (versió matas 2.0)</i>	6
Joan Buades	
4 anys d'atacs incessants a la llengua catalana per part del PP, amb Govern o sense	9
Joan Lladonet i Escales, M. Antònia Font i Gelabert	
Salvem la democràcia, salvem Mallorca	14
Macià Blázquez, Amadeu Corbera	
La gestió de les competències universitàries de la CAIB	17
Bernat Sureda	
Propostes de l'STEI-i sobre política educativa per a les eleccions autonòmiques i municipals del 27 de maig de 2007	21
Eleccions autonòmiques i municipals 2007	
Els partits polítics expliquen el seu programa en l'àmbit educatiu ...	32
Llei d'igualtat, una llei necessària	54
Secretaria de la dona de l'STEI-i	
FSM de Nairobi, el desafiament africà	56
Olivier Bonfond	
Cap a on va el Fòrum Social Mundial?	61
Iolanda Fresnillo	
Relacions personals i felicitat: família, amics, parella... ..	64
Catalina Thomàs Galmés i Vellibre	
El camí de la integració a la inclusió educativa	67
Miriam Montes Guidux	
Llibres	70

Butlleta de subscripció a PISSARRA¹

Nom i llinatges:

Telèfon:

Adreça:

Població:

Correu-e:

CP:

Se subscriu a **PISSARRA**

al preu anual de 15 € que abona mitjançant:

taló bancari o gir postal a nom de l'Stei-i

càrrec al compte bancari²**ORDRE DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA**

Nom de l'entitat: ..... Adreça: .....

Localitat: ..... CP: .....

ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE

Sr/Sra. Director/a:

Us deman que atengueu a partir d'aquesta data, i fins a nou avis, els rebuts que us presentarà el Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament - Intersindical de les Illes (STEI-i) amb càrrec al compte indicat.

Data: .....

Signatura

(1) Els afiliats i afiliades a l'STEI-i reben **PISSARRA** de franc · (2) En aquest cas heu d'emplenar l'ordre bancari**SI VOLEU PUBLICAR ARTICLES A PISSARRA**

Els treballs es poden referir a qualsevol tema que tracti sobre educació i/o ensenyament. És preferible que siguin experiències que es duquin a terme o s'hi hagin duit i que es cregui convenient divulgar-les, perquè d'altres docents les puguin posar en pràctica. Poden ser de qualsevol nivell educatiu, des de l'Educació infantil fins a la universitària. Poden tractar temes globalitzats o tractament de qualsevol àrea d'ensenyament. Els articles han de ser inèdits. La seva extensió ha de ser d'uns tres folis i 12 pt de lletra. S'han de lliurar en paper i disquet o es poden enviar a través de correu electrònic a l'adreça:

mallorca@stei-i.org

i s'ha d'indicar que és per a la revista Pissarra. És convenient adjuntar fotografies i/o il·lustracions per fer més comprensible el text.

Cal explicar l'objectiu o la finalitat del treball en unes 5-6 línies que serviran per encapçalar l'article.

Si s'ha de posar alguna cita bibliogràfica es farà de la manera següent:

- **LLINATGE/S, Nom (any de publicació): Títol del llibre en cursiva. Ciutat d'edició: Editorial (col·lecció, si en té).**

L'autor/a ha d'adjuntar les dades següents: adreça particular i del centre de treball, telèfons de contacte professional i personal. En el cas de treballs col·lectius, s'han de posar les dades de tots els/les autors/es.

La redacció i la coordinació de la revista determinaran la conveniència o no de la seva publicació. S'informarà l'autor o l'autora que s'ha acceptat el seu treball i la possible data de la seva publicació o se suggeriran els canvis que s'estimin pertinents. Si un article queda acceptat per la redacció, s'ha de retirar d'altres publicacions on s'hagués enviat, si s'havia fet. També s'informarà dels motius de la no publicació de qualsevol article.

**IMPRENTA
Gráfima**

OFFSET - IMPRESSIÓ DIGITAL

**Passatge Ca'n Curt, 22 · 07005 Palma de Mallorca
Tel. 971 24 27 58 · E-mail: imp.grafima@telefonica.net**

editorial

ELECCIONS AUTONÒMIQUES I MUNICIPALS

La revista *Pissarra*, com cada cop que es convoquen eleccions polítiques, s'ha adreçat a tots els partits i coalicions que es presenten i han gaudit de representació en aquesta passada legislatura autonòmica i els ha ofert les seves pàgines per tal de poder conèixer llur posició vers una sèrie de qüestions que consideram bàsiques. Volem agrair a tots les seves respostes, exceptuant el PP que, malgrat que se li ha demanat, no ens ha respost. Davant aquestes eleccions, consideram que caldria fer una anàlisi d'algunes polítiques autonòmiques com les educatives, les ambientals, les lingüístiques i les culturals que ha duit a terme el Govern del PP.

Quant a educació, tot i els increments de pressupost d'aquests darrers quatre anys (en termes relatius encara només s'inverteix el 2,8% del PIB de les Illes, fet que suposa esser els darrers de l'Estat espanyol en inversió educativa) han estat insuficients per a un disseny efectiu d'un mapa escolar que garantis un lloc de qualitat per a tot l'alumnat de les Illes Balears. Algunes declaracions, actuacions i omissions de l'Administració autonòmica han perjudicat el prestigi social de l'ensenyament públic i de la nostra llengua i cultura, i no s'han produït millores de les condicions d'escolarització i educatives per garantir una xarxa pública compensadora de les desigualtats socials ni s'ha contribuït a la cohesió social, prestigiant les nostres senyes d'identitat nacional. Tot i la signatura d'acords en matèria de condicions salarials i laborals, tant en l'ensenyament públic com privat concertat, resta pendent completar l'acord de l'analogia retributiva i laboral en el sector de l'ensenyament privat concertat, on la Conselleria d'Educació no ha fet cap passa ni ha manifestat voluntat negociadora per dur a terme la culminació d'aquest procés.

En política lingüística tot han estat retalls, tant normatius com pressupostaris, per a la normalitza-

ció de la llengua catalana a tots els àmbits, especialment a l'educatiu.

En política territorial i ambiental, les massives mobilitzacions d'un nombre important de la ciutadania de Mallorca i d'Eivissa suposen una manifestació del descontentament davant obres faraòniques com les autopistes de la Pitiüsa gran i de Mallorca, així com davant els nombrosos casos de corrupció urbanística que s'han produït en una sèrie de municipis de les Illes, essent el cas més emblemàtic el d'Andratx.

Tot i que hi ha hagut una reforma estatutària i tenim nou Estatut, les forces que l'han pactat no han sabut, no han volgut o no han pogut convertir-nos en ciutadans que puguem gaudir dels drets lingüístics normals que ens corresponen com a persones, ens han deixat en una autonomia de segona, amb un hipotètic creixement del finançament, que per fer-se efectiu, s'haurà de negociar amb el Govern central.

Des d'aquestes pàgines no demanam el vot per a ningú, sinó que intentam fer unes pinzellades dels objectius que haurien de tenir com a fita els partits: millorar la qualitat democràtica de la participació, impulsar polítiques que prioritzin la despesa social (educació, sanitat, benestar social...), i implicar molt més els ajuntaments en el fet educatiu.

Nosaltres reivindicam polítiques actives en defensa dels drets dels ciutadans, de les treballadores i dels treballadors. Exposam a la revista el conjunt de les nostres propostes en matèria educativa, com a eina que guiarà la nostra actuació, així com els nostres programes electorals a la Funció Pública, Sanitat, Administració local... davant el Govern que surti de les urnes.

DESEEDUCACIÓ: IMPULSANT LA DESERTIFICACIÓ SOCIAL (versió Matas 2.0)

Joan Buades,

professor a l'IES Sant Agustí des Vedrà (Sant Josep, Eivissa)

Per entendre què ha passat amb l'educació a les Balears en aquesta legislatura, una bona metàfora és la de la desertificació. En ecologia, aquest fenomen és descrit com el resultat de decisions humanes i no pas de l'atzar natural i es tradueix en l'avanç vertiginós de l'erosió i l'ermàs allà on abans hi havia camps i sòls aptes per a l'alimentació i la vida. Si sabem mirar bé, en realitat, el període 2003-2007 no ha suposat més que una acceleració sense precedents del procés de desertificació educativa de la societat de les Balears, impulsada de manera conscient i amb palanca d'excavadora pel govern Matas, ajudada pel memfotisme tradicional i interessat del Govern central, amb el vist-i-plau entusiasta dels que manen de veritat.

UNA ESCOLARITZACIÓ LOW COST

Òbviament, les darreres setmanes abans d'anar a votar el Govern regional ens allixonarà sobre els avenços en nombre d'alumnes escolaritzats, en centres i unitats creades o renovades, en l'augment de les plantilles professionals, en l'increment de la despesa pública... L'essencial a retenir és que els "èxits" se situen en el plànol quantitatiu, sobre aspectes acotats per ser publicitats sense pudor i aliens a tota reflexió sobre la realitat i la qualitat educatives.

Toquem de peus a terra, però. Recorrem a un balanç anual de reconegut prestigi i controlat per una entitat financera fora de tota pretensió *radical*: els informes econòmics i socials de les Illes Balears de Sa Nostra¹, capítol específic d'educació, per als anys 2003 i 2006 (l'últim publicat). El que hi podem llegir posa els pèls de punta:

- Mentre els estats de l'OCDE destinaven una mitjana del 5,6% del PIB a educació i Espanya el 4,3%, **Balears es conformava amb el 2,8%**. Gràcies a aquest estalvi, les Illes som la comunitat autònoma amb menys inversió en educació d'Espanya (Extremadura hi destina el 8,1%, la que més, i Canàries el 6,7%).

- Quant a la **taxa d'escolarització no universitària**, és la meitat de l'espanyola en Infantil de zero a dos anys (7,4% davant el ja per si mateix baixíssim 14,8%), a Primària som l'única regió que no assoleix el 100% (és a dir, que hi ha nens i nenes sense plaça escolar!) i el Batxillerat i Formació Professional a penes és cursat pel 78,3% de l'alumnat que ha acabat satisfactòriament la Secundària (19,7 punts per *davall* de la mitjana estatal).
- Pel que fa a la **matrícula universitària**, va minvar per sobre de la mitjana espanyola (-2,2% davant el -1,8% estatal mitjà), tot i que el creixement demogràfic bat rècords històrics. Així, amb una taxa de 14,3 universitaris/es per cada 1.000 habitants de dret som també la més pobra en estudiants superiors: estem a menys de la meitat dels que hauríem de tenir segons la mitjana espanyola (29,5‰). Traduït: **ens estalviem uns 14.000 universitaris/any**. Per més inri, la UIB perd quota de mercat davant la UNED i la UOC, universitats no presencials...
- Mentrestant, **46 de cada 100 alumnes de Secundària** (l'únic tram on tothom té plaça escolar) **no es treien el GES**, superant així en un 16% la mitjana espanyola i més que triplicant la mitjana de la UE-25.

Els incauts creuran que això és nou, però, en realitat, no són més que l'**acceleració radical d'una tendència històrica, que és resseguible almenys des de meitat dels 70**. Des del darrer Franquisme fins avui, les Balears han sofert unes vacances inversores permanents en matèria educativa i s'han situat sempre -al marge de si governava Suárez, González, Aznar o Zapatero- a la cua de la inversió relativa respecte al total espanyol. Les ràtios (excepte, és clar, en l'antiga Secundària no obligatòria entre 14 i 16 anys així com el Batxillerat, perquè l'abandonament primerenc massiu en reduïa els clients) eren les més altes d'Espanya ja el 1997/1998. Joan Rosselló, en un estudi molt poc

¹ La col·lecció (des del 2001) és consultable en línia a <http://www.cre.uib.es>.

conegut però imprescindible², afirmava el 1999 que "les Balears té una de les taxes brutes d'escolaritat més baixes pel que fa a l'educació infantil i l'ensenyament secundari", només superior aleshores (avui ja no) a Castella-La Manxa.

"...l'educació de les Balears ha caigut així en barrina i tots els indicadors rellevants mostren un perfil merament vegetatiu."

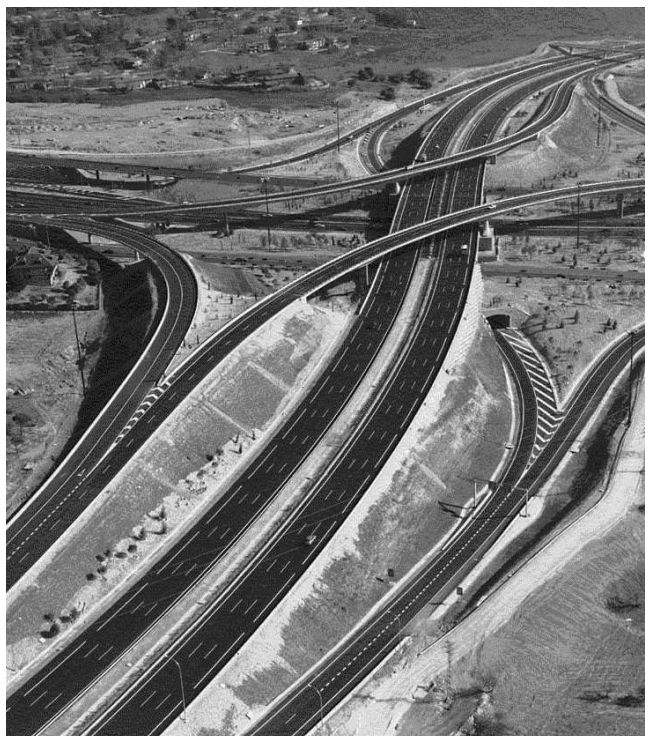
Però no només tenim el pitjor sistema educatiu d'Espanya des de fa dècades, sinó que durant els darrers anys (l'etapa Antich i la segona legislatura Matas) està havent de fer front a un repte colossal: la població de dret (la de fet és netament superior) ha crescut uns 200.000 habitants a penes en sis anys (1999-2005), un 20% mínim a nivell relatiu. Així, el 15,9% de la població empadronada era administrativament estrangera (la taxa més elevada d'Espanya, la qual presentava una mitjana del 8,5%) en tancar el 2005. La seva presència en l'educació obligatòria (12,8%) se situava molt per sobre de la mitjana estatal (7,6%). Clar que si ens fixéssim en els orígens culturals de la població (com fan en altres estats europeus), el nivell de diversitat seria molt més elevat que el que reflecteixen els papers administratius. Tenint en compte el caràcter majoritàriament jove d'aquesta allau migratòria, el pes que adquirirà aviat en la composició de l'alumnat no universitari farà empal·lidir l'actual, com saben els i les mestres d'Infantil i primers cursos de Primària. Malgrat això, brillen per la seva absència els esforços per promoure de forma general, reglada i innovadora, l'acolliment i la interculturalitat des de les escoles. Mancada de cap interès i prioritat, abandonada al voluntarisme d'un professorat en general poc preparat i ja prou satisfet amb poder tenir feina, l'educació de les Balears ha caigut així en barrina i tots els indicadors rellevants mostren un perfil merament vegetatiu.

UNA SOCIETAT LOW COST

En aquest marc incomparable, l'acció del Govern conservador ha estat contundent: intentar pal·liar

amb el mínim d'euros possibles la massificació, desviar diners de l'ensenyament públic per subvencionar cada cop més trams d'una oferta privada (ara ha anunciat la del Batxillerat) basada no en l'excel·lència i la innovació, sinó en el seu caràcter classista i bloquejar una formació permanent de qualitat per al professorat, necessitat com mai de reciclar-se i d'obtenir recursos per ensenyar en un context d'extrema diversitat i una cohesió social minvant.

La coherència és impecable. El "camí de Progrés" anunciat per Gabriel Cañellas a finals dels 80 va confirmant-se i l'extraordinària tolerància i respecte pel diner fàcil i opac (els radicals li diuen "economia criminal") fa de les Balears, molt per sobre de la seva grandària territorial i malgrat el seu caràcter insular, el destí manifest d'asfaltadores i grues. Com que diner no n'hi ha per a tots i hom corre el risc que capaci per exercir la "funesta mania de pensar", l'educació és sacrificada en benefici de noves infraestructures de creixement com les autopistes. Només en una quinzena de quilòmetres, per exemple a Eivissa, Matas hi ha abocat 500 milions d'euros, l'equivalent a uns 100 instituts o centres escolars. Com

² Joan Rosselló, "El capital humà i social a les Illes Balears", pp. 7-48, dins "Revista econòmica", Monogràfic de les Illes Balears, núm. 117, octubre de 1999, editada pels Serveis d'Estudis Econòmics de Banca Catalana.

a al·licient afegit, atreu un nivell de mà d'obra barata impensable fa pocs anys, desconixedor de la cultura i llengua tradicionals a les Balears. És a dir, fantàstic: al boom constructor i especulatiu se li ajunta una bomba social de rellotgeria i, de pas, es posen en perill els petitíssims avenços per a l'ús comunitari del català experimentats des de la restauració de la democràcia el 1978.

"Necessiten consumidors autistes i sense altra ètica que el profit immediat i no pas ciutadans i ciutadanes conscients dels seus drets i deures."

Quin és l'horitzó per al 2007-2011? Aprofundir en la societat low cost, no ho dubtin. D'acord amb les tècniques d'èxit empresarial a l'ús, es tracta de racionalitzar (reduir) costos, externalitzar serveis (la privada pot gaudir, com a la sanitat, de la consideració de segon servei "públic" en termes d'igualtat amb la depauperada escola pública, i, en altre sentit, la formació permanent del professorat passa a ser un problema o "neura" personal de cada docent, que

s'haurà de buscar la vida ja que l'Administració no té per què subvencionar-li els "capricis" pedagògics), apostar pel màrqueting i les noves tecnologies (en forma d'experiències pilot, que si no, el cost és prohibitiu) de cara a la bona imatge davant la societat i, si convé, incrementar les hores de permanència i els deures de control i vigilància del professorat respecte d'un alumnat cada cop més asocial. Segur que moltes "famílies" ho premiaran amb vots disciplinats.

La idea de fons és diàfana: en realitat, lluny del plany retòric pel "fracàs escolar", als ulls dels nostres governants l'educació aconsegueix bastant bé una funció auxiliar (entretenir una massa juvenil i infantil a un preu raonable sense despertar grans inquietuds culturals ni expectatives professionals) al programa revolucionari en marxa: la transformació més radical mai no operada en la pell i el cor de les Balears. Necessiten consumidors autistes i sense altra ètica que el profit immediat i no pas ciutadans i ciutadanes conscients dels seus drets i deures. S'alimenten de la fragmentació social i l'erosió de la cohesió comunitària, de la desertificació social. De fet, per a molt d'ells, sempre queda el recurs d'anar-se'n a fora a fer carrera política i/o empresarial. El provincianisme i la globalització liberal són el seu còctel preferit.

Hi ha alternativa a la vista? Per distingir-se del projecte Matas v. 3.0, la resta de les marques polítiques haurien de demostrar capacitat de generar debat ciutadà sobre el procés de deseducació a les Balears i aportar-hi propostes imaginatives. Per posar un exemple: podríem deixar de parlar de convenis de carreteres amb Madrid d'un o altre signe i començar a exigir convenis d'educació i cultura al govern central? Vull recordar que les carreteres fa anys que estan transferides a les Balears, mentre que el sistema educatiu està merament descentralitzat i l'estat central és responsable de més del 50% del currículum, la seva ordenació bàsica, la igualtat d'oportunitats i la no discriminació entre comunitats. No seria hora que algú posés fil a l'agulla abans que un dia ens despertem convertits als ulls dels altres en un insecte repugnant per la seva estranyesa, com li va passar a Gregor Samsa en la punyent rondalla kafkiana? □

2 d'abril de 2007

4 ANYS D'ATACS INCESSANTS A LA LLENGUA CATALANA PER PART DEL PP, AMB GOVERN O SENSE*

Joan Lladonet i Escales,
coordinador de Pissarra, de l'STEI-i

M. Antònia Font i Gelibert,
coordinadora de normalització lingüística de l'STEI-i

Durant aquesta legislatura que està a punt d'acabar, no ens queda més remei que fer un balanç totalment negatiu de la política lingüística del PP, tant del Govern de la Comunitat en qualsevol de les seves conselleries, com de l'Ajuntament de Palma, del Govern de Madrid, en el darrer període d'Aznar, el Govern del País valencià, el PP a Andalusia, al Congrés, al Senat o al Parlament europeu. Encara que ens interessa denunciar allò que ha passat a les Illes, hem cregut convenient fer una visió general de la política lingüística del PP, ja que creim que els objectius s'han marcat des de la seu del PP de Madrid i no només des d'aquí. Tots els del PP, a totes bandes, actuen de la mateixa manera, a l'uníson. A partir d'ara aquest article consistirà en enumerar les tàctiques i estratègies que han posat en marxa els del PP "para que se note el efecto sin que se note el cuidado", des de l'any 2003 ençà i en farem una petita explicació

2003

- A les Balears rebaixen el nivell d'exigència de coneixement del català per als funcionaris. Es modifica el decret que exigia per a segons quins llocs de l'Administració el nivell C, i el rebaixen a nivell B. D'aquesta manera l'Administració continua en moltíssims de llocs, sense poder atendre ni oralment ni tampoc per escrit en la llengua pròpia de la terra.
- El govern balear anuncia la creació d'una televisió pública autonòmica que serà bilingüe, IB3. Els informatius es fan en un català digne, però són partidistes i amb una objectivitat zero, sempre afavoreixen el PP, el partit que l'ha creada i que ara governa i la paga. Absència de pel·lícules doblades en català estàndard, programes bilingües i canvis de llengua sempre que hi ha algú que parla castellà, malgrat aquesta persona entengui perfectament el català.
- L'Ajuntament de Palma decideix que els premis Ciutat de Palma seran bilingües, és a dir, hi entrarà el castellà, ja que és la llengua que s'ha de promocionar. Això s'ha duit endavant i aquests premis han deixat de ser el que eren. Molts d'escriptors de les Illes han deixat de participar-hi.
- S'intenta establir l'ensenyament del valencià a les escoles oficials d'idiomes, com si fos una llengua diferent del català, per part del Govern espanyol del PP. La missió és disgregar, dividir, separar i en conseqüència debilitar la llengua catalana, perquè no la consideren com a llengua que enriqueixi el patrimoni de l'Estat espanyol.
- El Govern de les Illes Balears tanca Som Ràdio, que era l'única ràdio fórmula que teníem en català. Sempre cercant complir amb aspectes de la legalitat vigent referida a aspectes que volen combatre. Volien fer mal a una ràdio que tenia un gran seguiment i que feia una feina normalitzadora impecable. Hi va haver molta resistència però ells varen ser inflexibles i varen aconseguir el seu objectiu. Avui, sortosament, podem escoltar Som Ràdio a través d'Internet.
- El Govern madrileny fa tots els possibles per aconseguir que el català, única llengua oficial i pròpia d'Andorra, no sigui obligatori en el batxillerat andorrà. Han de tenir molt poca vergonya per fer aquesta petició a l'únic Estat que la té com a única oficial.
- Quan retorna el Govern del PP a les Illes, després del Pacte de Progrés, una de les primeres mesures que adopta és la de rebaixar el pressupost que es dedicaria a normalització lingüística, que poc

* La persona que vulgui ampliar tota la informació d'aquest article, ho pot fer a Internet, al blog del lingüista Gabriel Bibiloni, a l'apartat de Sociolingüística i al dossier *Un partit contra la llengua catalana*, que ens ha estat molt útil per poder completar tots aquests fets.

a poc, ha quedat en no res, a part de deixar les revistes de la premsa forana sense cap tipus d'ajuda, obligació que tenien segons la Llei de Normalització Lingüística

- El Govern de Madrid, encara del PP, el 2003, **es nega a aportar l'ajuda que corresponia per al finançament de l'Institut Ramon Llull**, que promou la llengua catalana, en canvi sí que finançava en escriure l'Institut Cervantes que promou la llengua castellana, i l'Institut Francisco Franco.
- També el PP **ataca la llengua catalana al Parlament Europeu**, quan es demana que el català sigui llengua oficial a la UE, el PP se n'encarrega de votar-hi en contra, fins i tot amb els seus parlamentaris que representen les terres dels Països catalans.
- El Govern Central **augmenta fins a quatre hores l'ensenyament de la llengua castellana a l'escola**. Aquí ens en vàrem salvar pel fet que ja hi dedicàvem sis hores, a les dues llengües oficials. Al Principat ho varen deixar en dues, i ara ha estat el PSOE el que els ha obligat a posar una hora més de llengua espanyola.
- La Biblioteca Estatal (la que ells diuen nacional), quan encara governava el PP, **tracta el català i el valencià com a dues llengües diferents**, i així es fa la catalogació dels llibres.
- El Govern valencià del PP **reparteix subvencions a tort i a dret, per aconseguir la secessió lingüística**. La Real Acadèmia de la Cultura Valenciana rep una pluja de subvencions, també el seu Diccionari de la Llengua Valenciana i Lo Rat Penat. També i en la mateixa línia és el moment de la redacció de la **Constitució europea** i el Govern valencià demana que **es tradueixi també al valencià**, i que **si es demana l'oficialitat del català a la UE, que també es demani l'oficialitat del valencià**.
- El Govern de les Illes Balears, en ple estiu, posa en marxa **l'elecció de la llengua del primer ensenyament per part del pares i mares**. Ja havia quedat ben demostrat que l'ensenyament de la llengua catalana a educació infantil era imprescindible perquè es pogués complir el mandat de la llei de normalització lingüística de conèixer les dues llengües oficials d'una manera similar en acabar l'educació secundària obligatòria. El PP fa una normativa que permet als pares que ho vulguin fer en castellà, girar l'esquena a l'ensenyament del català i a més a més la fan en contra d'una norma estatal que no permet segregat alumnes per fer una suposada atenció a la diversitat que els allunya del projecte educatiu del centre.
- A finals d'any s'inicia un atac frontal contra TV3, ja que es preparen les **freqüències per allà on arriben TV3 i/o el canal 33 per ser ocupades per IB3**. Es posen campanyes en marxa perquè s'utilitzi una altra freqüència, però no s'aconsegueix i els canals en català que tants de doblers havien costat a molts de mallorquins, queden a l'aire. Després es tapa el senyal perquè s'hagi de veure el futbol en català per IB3, per arribar finalment a quedar-nos sense futbol en català. Ara ja es prepara la puntada de peu final a les cadenes del Principat, quan el 2010 arribi únicament la televisió digital terrestre. Així hauran consumat i guanyat una altra batalla contra la llengua i deixaran que es morin les seves modalitats, que és el que volen.

2004

- Si abans hem vist que el Govern central s'havia negat a aportar l'ajuda que li corresponia a l'Institut Ramon Llull, uns quants mesos després, el Govern de les Illes Balears, **aprofita per abandonar-lo i crear l'Institut d'Estudis Baleàrics**, per allò de "no fos cas que l'imperialisme català ens absorbís". La qüestió és segregat per tots els costats i per tot allà on es pugui fer. La mala actuació dels responsables de la Generalitat tampoc no va ajudar gens.
- Quan ja governava el PSOE a Madrid s'aprova la promoció del plurilingüisme a l'Estat espanyol, fet que havia de repercutir als carnets d'identitat, de conduir, ensenyament de les diferents llengües a les escoles oficials d'idiomes, i es fan passes cap a una Administració general que sigui com a mínim bilingüe. **El PP és l'únic partit de tot l'Estat que hi vota en contra**.

2005

- El PSM presenta una proposició no de Llei al Parlament Balear perquè **s'encarregui el llibre d'estil d'IB3 i de les emissores radiofòniques autonòmiques a la UIB**. El PP que tenia i té

majoria absoluta a aquest Parlament hi va votar en contra, al·legant que a la UIB se la podia consultar, però no havia de decidir res, que ja tenien el COFUC (Consorti per al Foment i per l'Ús del Català), que depèn del Govern, que aquest era el que tenia poder executiu i que seria aquest òrgan el que faria el llibre d'estil.

- S'intenta que el reglament del Congrés accepti com a llengües de la cambra les altres llengües de l'Estat. Aquí el PP i el PSOE fan un front comú i acorden que per modificar qualsevol punt del reglament, hi hauran d'estar d'acord els dos grans partits. Fa rialles que després aquests representants diguin que demanaran l'oficialitat del català a la UE, quan no l'accepten a casa seva.
- Es posa en marxa IB3, amb l'intent de defensar *lo nostro*, les nostres modalitats, a la qual s'hi admetran tota casta de barbarismes castellans, però que es farà majoritàriament en castellà. Els locutors canviaran de llengua malgrat les persones que hi hagi al programa coneguin perfectament la llengua catalana, no s'admetrà cap pel·lícula doblada al català del Principat, ni de TV3, ni del canal 33, en canvi, s'admetran totes les pel·lícules doblades al castellà. Segueixen la seva marxa triomfal contra el català.
- El batle de Calvià del PP el dia 8 de setembre, el dia que es commemorava la conquesta de Mallorca per Jaume I, fa un discurs totalment en castellà, ignora per complet el català, i es dedica tot el temps a demostrar que Mallorca s'havia recuperat per a Espanya, que ja feia mil anys que existia i dient que la crònica de Jaume I en dóna fe d'aquest espanyolisme.
- Davant una proposta del PSM que demana que a l'Estatut renovat es digui que la llengua catalana és la pròpia i oficial de les Illes i que tots els ciutadans i ciutadanes de Balears tenen el dret d'usar-la i el deure de conèixer-la, el PP i el Govern contesten que això no podia ser de cap de les maneres, que el català s'ha d'estimar i no s'ha d'imposar, que el castellà sempre ha d'estar unes quantes passes per davant del català.
- El Govern del PP al País valencià duu una vegada i una altra als tribunals el fet que la Universitat de València tengués als seus Estatuts el nom de català, en lloc del de valencià. El Tribunal Superior de Justícia dóna la raó a la Universitat, i el Consell recorre la sentència, perquè diuen que tenen l'obligació de defensar la identitat dels valencians. També subvencionen les entitats secessionistes, grups que no acaten la gramàtica de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.
- Comença la campanya del Govern del PP a les Illes Balears manifestant que **volen homologar el català de 4t d'ESO al nivell C**. Tot el professorat de català i la gent que coneix el nivell del curs en qüestió i del nivell indicat posen el crit en el cel, que no es pot fer, que no és pot homologar, que existeixen estudis fets que ho demostren, però el PP amb la seva obsessió de devaluar la llengua catalana, segueix amb la seva idea endavant. Haurà de ser la unió del professorat, coordinat per l'STEI-i, que els faci rectificar. Finalment aquesta homologació del nivell C es fa amb l'aprovat de català de 2n de batxillerat i sense fer cap estudi previ, per la qual cosa l'STEI-i també l'ha impugnada.
- L'Ajuntament de Calvià, presidit per aquell batle antinormalitzador, **ha reduït el pressupost per a normalització lingüística en un 86%**. Dels 30.000 euros que s'hi dedicaven quan varen arribar al poder, ja només n'hi destinaven uns 4.000. Això abans d'arribar a deixar per a aquesta qüestió només un sol euro, per riure's de tots els calviencs i dels mallorquins.
- El PP de Castelló es va negar a seguir les normes de l'Associació Valenciana de la Llengua en les seves publicacions, argumentant d'una manera ridícula que s'havien de respectar els criteris de l'autor del text, no important-los en absolut si estava ple de faltes d'ortografia, cosa que no haurien fet mai amb el castellà.

2006

- El PP, amb Rajoy al davant, es reuneix a Toledo per anunciar una campanya contra l'Estatut de Catalunya que s'havia aprovat a les Corts espanyoles. Els seus objectius eren el concepte de nació que hi apareixia i el fet que s'igualàs la llengua catalana a la castellana. Argumentaven que aquest Estatut acabaria amb l'única nació existent que era l'espanyola, i també acabaria amb el castellà a Catalunya. Per tant ja tenien dos camps de batalla on lluitar.
- Durant una visita de l'Obra Cultural Balear (OCB) al Consolat de la mar a Palma, on l'OCB demanà l'equiparació del català amb el castellà a la Comunitat Autònoma on el català és llengua pròpia, Rosa Estaràs va afirmar que no hi estava d'acord, ja que va deixar ben clar que, segons la seva opinió, no s'havia de canviar l'article tercer de l'Estatut, perquè s'havia aprovat per unanimitat i, segons els savis, seria difícil que es repetís aquesta unanimitat si es modificava. De fet, segons la vicepresidenta tothom es trobava còmode amb aquest article així com estava.
- El PP balear fa costat a Mariano Rajoy, el qual va iniciar una campanya en defensa del castellà, dient que aquesta llengua estava perseguida a Catalunya, igual que en temps de Franco ho havia estat el català; per aquesta raó el portaveu del PP balear, Miquel Ramis va estar d'acord amb Rajoy i hi va afegir que qui parlava en castellà a Catalunya, quedava marcat. Era una campanya visceral contra Catalunya, com la que ara fan contra el País basc, amb la intenció d'erosionar Zapatero, al qual fan còmplice de tot.
- El PP d'Andalusia es junta a la campanya contra la llengua catalana, amb una falca publicitària que reproduceix una conversa d'una parella en què ell explica que, si marxen d'Andalusia cap a Catalunya, el seu fill haurà d'estudiar en català perquè és obligatori i no es pot estudiar "en espanyol, que és la llengua de tots". "Per què?", pregunta la dona, i el jove li respon en un accent més típic de Valladolid que d'Andalusia: "Perquè Zapatero ho consent i Chaves hi dona suport". Totes les falques acabaven alertant que el pacte de Zapatero amb el nacionalisme català perjudica els andalusos i que "Chaves no fa res per evitar-ho".
- El PP català presenta vuit propostes al seu Parlament per fomentar el bilingüisme, totes a favor del castellà, amb l'excusa de la llibertat, llibertat d'elecció de llengua al primer ensenyament, llibertat d'elecció de llengua per part de tothom. Fins i tot, proposen que l'oficina de garanties lingüístiques es digui oficina de llibertats lingüístiques. Al mateix temps el PP espanyol s'oposa a l'ús del català en el Parlament europeu. La campanya contra Catalunya es troba en el seu punt més àlgid. La seva màxima és que el castellà es troba en perill, fins que el català desaparegui del tot. Després ja no hauran de defensar més el castellà.
- El Govern balear subvenciona amb 243.280'33 euros (més de quaranta milions de pessetes) a Asociación Familiar, l'entitat que presideix José Ignacio Pérez Argüelles i que s'ha caracteritzat per la seva oposició a la legislació relativa a la normalització lingüística vigent a la Comunitat autònoma (el 12 d'abril sortia la notícia als diaris que l'associació abandonava el Consell Escolar de Palma per la seva disconformitat que en els autobusos de l'EMT es comunicassin les parades en català). Subvencionen els que estan en la seva línia.
- Una proposta del Govern espanyol al Parlament europeu perquè es poguessin usar el català, el basc i el gallec, fou tombada pel PP, encapçalat pel català Alejo Vidal Quadras, qui havia fet una campanya en contra. Així a la mesa, la proposta va ser rebutjada per set vots contra sis. De totes maneres, és un fet totalment hipòcrita que el Govern espanyol defensés l'ús de les altres llengües al Parlament europeu, quan nega aquest ús al seu Parlament.
- El Govern balear del PP, a través del seu director general d'Administració i Inspecció Educativa, Jaume Juan, defensa el redactat del decret anomenat de "trilingüisme", que rebaixa la proporció d'hores impartides en català gairebé a un terç del total. El català segueix rebent atacs de per totes bandes.
- Un article de l'Estatut de Catalunya diu: "La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent en les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, i és també la llengua normalment utilitzada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament [...]. Totes les persones tenen dret a utilitzar les

dues llengües oficials i els ciutadans de Catalunya el dret i el deure de conèixer-les". Contra aquest article a la ponència només hi va votar en contra el PP. Dins aquesta campanya, Dolors Nadal va presentar al Congrés **la llengua catalana com a motiu de conflicte i discriminació dels castellanoparlants a Catalunya.** Es va topar amb el rebuig total de la resta de partits que la varen acusar de demagoga i d'atjar la guerra lingüística.

- El Govern valencià del PP no admet els estudis de Filologia Catalana com a vàlids per presentar-se a les oposicions de mestres i d'ensenyament secundari, tot i les nombroses sentències del Tribunal Superior de Justícia de València que establia l'equivalència entre el català i el valencià. Les ordres del PP eren de guerra total i en tots els fronts. En la mateixa línia varen rebutjar una proposta de donar suport als músics que canten en català.
- El Govern balear aprova el decret de trilingüisme, malgrat totes les observacions que els havien fet el dictamen del consell escolar de les Illes Balears i l'STEI-i, experts, professors, mestres, pedagogs; malgrat que no es podia posar en marxa, malgrat no hi hagués mestres especialistes, malgrat no hi hagués pressupost per fer-ho. **La mesura electoralista i de reducció de l'horari d'ensenyament en català havia de prevaler sobre les altres.**
- El grup socialista presenta una moció al Parlament balear en el sentit de **potenciar la llengua catalana als mitjans de comunicació com mana la Llei de Normalització Lingüística.** S'assenyalava que les sèries i les pel·lícules d'IB3 es fessin doblades al català, i que TV3 i Canal 9 arribassin a tots els indrets de les Illes. **El PP, naturalment, s'hi va oposar i hi va votar en contra.**
- Davant una proposta en la qual tots els grups del Senat hi estaven d'acord de fer un ús restringit de les altres llengües de l'Estat, Zaplana va deixar clar que ni restringit, ni limitat, ni per escrit ni fora del reglament: **el seu grup en cap cas no acceptaria que al Congrés s'usàs una llengua que no fos el castellà.** Ah, i si no va prosperar la reforma del Reglament, deu ser perquè necessiten els dos terços per fer-ho, ja que la majoria absoluta la tenien els altres grups parlamentaris.

- El Govern balear del PP modifica en solitari de manera regressiva la **Llei de Normalització Lingüística.** Amplia la pròrroga de manca de coneixement del català dels docents que no tinguin la preparació adequada, això permetrà dilatar el període que tenen per reciclar-se els professors que no han garantit un nivell suficient de català. En concret, els populars canvien el redactat de la disposició addicional vuitena de la Llei de Normalització per permetre que aquells professors que encara no s'han reciclat o que provenen d'altres comunitats puguin disposar de noves pròrrogues per reciclar-se.

2007

- En el mes de febrer s'ha acabat la **darrera oportunitat d'equiparar el català i el castellà,** i es va deixar la llengua pròpia d'aquesta terra, com si fos de segona o de tercera divisió, això va passar amb l'aprovació definitiva de l'Estatut al Senat. S'ha de dir però que aquesta vegada el PP no va estar sol, ja que tots els grups hi varen votar a favor, a excepció de 7 abstencions d'ERC. Amb aquesta aliança no hi comptàvem. El català té massa gent que el vol arraconat a l'àmbit privat.
- El president del Govern Valencià **no pensa arribar al 2010 perquè desaparegui TV3 del País Valencià.** Espera aconseguir-ho abans.
- El director general de política lingüística, en Miquel Melià Caules, diu a Barcelona en un acte organitzat per Sa Sargantana, que les persones que demanen que el coneixement del català sigui obligatori és com si fossin de la ETA. Tots som terroristes d'ETA quan demanam un dret legítim? □

SALVEM LA DEMOCRÀCIA, SALVEM MALLORCA

Macià Blázquez,
president interinsular del GOB
Amadeu Corbera,
vocal de la Junta del GOB Mallorca

"És perillós tenir raó quan el govern s'equivoca"
(Voltaire)

Jaume Matas aprengué autoritarisme, a endeutar el Govern, i a "no tenir manies" amb el medi ambient durant el seu mandat com a Ministre de Medi Ambient, durant el segon Govern d'Aznar. La seva gestió es recordarà, entre d'altres, per la **degradació ambiental**: la catàstrofe del Prestige i la desinformació que se'n va derivar, pel Pla Hidrològic que volia eixugar el riu Ebre per fer més camps de golf i urbanitzacions al País Valencià, o per la regeneració artificial i destructiva de platges. A Mallorca en particular, encara tenim la imatge dels vaixells extraient arena del fons marí, destrossant praderies de posidònia, per abocar-la a les platges de Can Picafort, que ja es ressenten de l'excés de creixement. També foren els anys de la **degradació democràtica**: els anys de l'entrada de l'Estat espanyol en guerra -amb mentides i per petroli- de l'Irak; de la manipulació informativa a TVE, de Miguel Ángel Rodríguez de portaveu del Govern espanyol i de la desinformació sobre l'atemptat de l'11-M; a més a més, es criminalitzaren els moviments socials crítics amb el Govern i es menyspreà diverses vegades l'opinió dels ciutadans.

"...mai com ara no havíem vist una plaga de degradació territorial i ambiental tan accelerada."

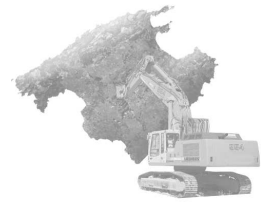
Les lliçons de **degradació ambiental** les ha aplicades a la perfecció Jaume Matas, al capdavant del Govern de les Illes Balears des de 2003, amb el suport d'Unió Mallorquina, o bé des de la presidència del PP: s'han construït 9 autopistes que sumen 150 quilometres de longitud; s'ha donat suport a l'aprovació de 2 plans territorials insulars desenvolupistes -els de Mallorca, i Eivissa i Formentera- que afegeixen 1.933 hectàrees de sòl urbanitzable; el Govern ha desprotegit parcs naturals reduint-los a la mínima expressió -cas insòlit a Europa, i més encara venint d'un ex-ministre de Medi Ambient. Es promou la construcció de nous ports a Ciutadella (Son Blanc) i Eivissa (es Viver, a Figueretes), l'ampliació foras-

senyada d'altres (el de Palma o el del Toro a Calvià) i l'ampliació de tots els aeroports. S'abusa de la declaració d'interès general (!?) per farcir foravila de camps de golf, polígons industrials i xalets que escampen nous usos comercials, residencials i turístics no regulats. Es fa créixer Palma cap a fora amb la reubicació inadequada d'equipaments públics per promoure l'especulació urbanística (el cas, per exemple, de l'hospital de Son Espases Vell), i cap endins amb menys zones verdes i més ciment (el "parc" de sa Riera) i asfalt (el soterrament de les vies del tren d'Inca, pel carrer Jacint Verdaguer, on Catalina Cirer prometé fer-hi el Parc a les Vies). S'impulsa la construcció d'un tercer forn d'incineració de residus, la connexió per cable amb la Península per dur energia elèctrica produïda a centrals nuclears, l'abastament d'aigua amb dessaladores que augmenten les emissions de gasos d'efecte hivernacle...

Les conseqüències es veuen arreu amb l'augment de la construcció a un ritme del 2% anual i la superació del rècord de viatgers (29.559.435 el 2006) i turistes (12.577.829 el 2006). Mai com fins ara no s'havia forçat tant el ritme de creixement; mai com ara no havíem vist una plaga de degradació territorial i ambiental tan accelerada.

Però l'altra característica d'aquest mandat 2003-2007, que és més greu encara, ha estat la **degradació democràtica**. Si nefast ha estat, i és, el tractament del territori, pitjor ha estat amb les persones. No és res de nou: Miquel Ramis i Catalina Cirer, en els seus temps de Delegats del Govern espanyol, multaren la discrepància pacífica dels ciutadans diverses vegades. Ho feren amb el GOB quan s'oposà al recreixement de les platges de Can Picafort, amb l'espoliació del fons marí de Banyalbufar; ens feren pagar íntegrament 12.000 euros pel simple fet de manifestar-nos pacíficament. La Plataforma Autovia No, de la qual alguns membres protagonitzaren una asseguda a l'ajuntament de Costitx per protestar contra el suport del Govern municipal a l'autopista d'Inca a Manacor -que té tots els projectes aprovats, però que ara diuen que no es farà- rebé multes que sumaven 90.000 euros. Per a la Plataforma per la Democràcia i la Globalització Social, per oposar-se pacíficament a la invasió d'Iraq amb una pancarta al camp de Son Moix,

abans que comencés un partit de futbol, la multa fou de 3.000 euros, per un sol manifestant.

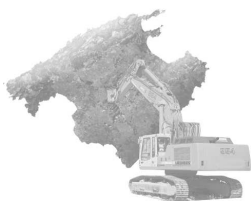
"L'ús d'informació privilegiada -donar a conèixer amb antelació la classificació o qualificació d'uns terrenys per afavorir interessos privats en la compra-venda de terrenys..."

La legislatura que s'acaba ho fa amb la imatge colpidora de tot un batle sortint engrillonat del seu Ajuntament, el d'Andratx: la corrupció urbanística ha assolat els consistoris de les Illes mentre el Govern mirava cap una altra banda. El respecte als ciutadans i a les institucions democràtiques ha quedat en un segon pla. El GOB no ha dubtat a denunciar casos de reclassificació de terrenys rústics a urbans o urbanitzables, que moltes vegades només

© Miquel Àngel Dorca

La manifestació "Prou destrucció, Salvem Mallorca" és un clam popular a favor de la democràcia. Els partits polítics han d'escoltar aquesta petició de la ciutadania.

responien a favors i compensacions espúries; o operacions que requalifiquen determinats terrenys urbans i urbanitzables perquè augmentin la volumetria edificable, canviïn d'ús o incrementin la seva intensitat just per afavorir interessos particulars. Hem denunciat l'atorgament de llicències il·legals, com ara les de l'Ajuntament d'Andratx usant de forma fraudulenta la Llei de Sòl Rústic, o mitjançant la falsa consideració dels terrenys con urbans, i el fet de donar llicències il·legals en base a informes i certificats falsos; hem destapat trames per permetre la indisciplina urbanística, tolerar les il·legalitats i consentir edificar a terrenys que no tenen superfície suficient o senzillament són inedificables, com passava a Sencelles, Santa Maria, Pollença, Manacor i Lluçmajor. L'ús d'informació privilegiada -donar a conèixer amb antelació la classificació o qualificació d'uns terrenys per afavorir interessos privats en la compra-venda de terrenys-, com en el cas de Son Espases Vell, així com la incompatibilitat entre càrrecs públics i determinades professions lligades a la promoció immobiliària o a la construcció (en el cas d'Andratx, Eugenio Hidalgo era Batle i Regidor d'urbanisme, i promotor immobiliari i constructor) han estat motiu de denúncia per part nostra.

El govern de Matas ha traspasat totes les línies vermelles. En aquesta legislatura hem vist com, amb el millor estil dels seus anys d'aprenentatge a Madrid, el President difamava i atacava, amb mentides, enganys i informacions manipulades, directament, a través d'organismes públics com IB3,

o a través d'altres mitjans de comunicació afins, partits de l'oposició, organitzacions com el GOB i representants dels moviments socials que han denunciat els afers de corrupció, que d'una manera o altra, inculpaven alts càrrecs del Govern o del Partit Popular. 'Tot val pel poder': no importen els escrúpols; aquesta és la consigna de l'actual Govern de les Illes Balears.

La rebel·lia activista els fa nosa. La independència vigilant i crítica dels moviments socials els molesta; l'opinió ciutadana no interessa. Per això mateix no s'immuten de vergonya en fer fora el GOB del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears o del Consell Assessor de Turisme. Tampoc no s'empegué la sòcia de govern, Maria Antònia Munar, en fer fora el GOB de la Ponència Tècnica de Patrimoni del Consell de Mallorca. Per això mateix, la televisió pública *espia* -amb càmeres ocultes i identitats falses- les organitzacions ciutadanes contràries a les polítiques del Govern en lloc d'investigar les trames de corrupció.

"L'actual Govern de les Illes Balears posa la democràcia en perill, però no ens acovardirà."

Davant això, la política ciutadana, la força dels moviments socials, és la millor manera de recuperar la dignitat de la democràcia. A més, la creativitat fructifica en les xarxes socials més independents que defugen el poder però reclamen el dret a fer política al marge dels partits i les institucions, massa sovint sotmesos als interessos del sistema partitocràtic i de negocis. Les propostes ciutadanes han impulsat polítiques d'avantguarda democràtica com la defensa dels espais naturals i rurals, les moratòries urbanística i turística, les quotes de creixement urbanístic, la fiscalitat ambiental dels usos sumptuaris, la penalització de l'endeutament especialment de l'erari públic o amb finalitats especulatives, el frau fiscal dels doblers negres i els paradisos fiscals...

L'actual Govern de les Illes Balears posa la democràcia en perill, però no ens acovardirà. L'autoritarisme que se'ns vol imposar, de votar cada quatre anys i callar la resta de temps, no és democràcia: és un engany, una paròdia. I si el vot arriba a fer nosa, potser també el multaran. O el prohibiran. Tot plegat: l'aportació balear a l'autoritarisme postmodern. □

LA GESTIÓ DE LES COMPETÈNCIES UNIVERSITÀRIES DE LA CAIB

Bernat Sureda Garcia

L'actuació dels governs autònoms en matèria universitària té unes característiques diferents a la resta de competències educatives no universitàries. L'autonomia universitària, reconeguda a la Constitució i desenvolupada a les lleis orgàniques, fa que les polítiques públiques en matèria universitària siguin el resultat de la combinació de propostes i objectius definits a tres bandes: l'Estat, les comunitats autònomes i les pròpies universitats. Les universitats, en ús de la seva autonomia, podem modular i aplicar amb un alt grau de flexibilitat les normes estatals i de les comunitats autònomes. Per força, aquest model implica que les actuacions públiques en matèria universitària han de comportar altes dosis de consens i col·laboració entre les administracions implicades i especialment entre les universitats i les comunitats autònomes. Les diverses lleis orgàniques, que han regulat el funcionament de les universitats, han anat donant una major participació a les comunitats autònomes en la política universitària, però també han incrementat la flexibilitat del marc legal en el que es podia desenvolupar l'autonomia universitària. Per tot això, a l'hora de valorar les actuacions públiques en matèria universitària, no es pot deixar de parlar d'una responsabilitat compartida de les distintes administracions i de la mateixa universitat. Per altra banda, també s'ha de tenir present que per les seves funcions: docència, recerca i transferència de resultats

d'aquesta i de la cultura i la ciència en general, les polítiques universitàries no es poden relacionar exclusivament amb una conselleria concreta del govern autonòmic. Fins i tot, la realitat universitària és especialment sensible al comportament, expectatives i orientacions d'altres institucions i dels agents socials i econòmics. L'especificitat de la universitat com a subjecte de polítiques públiques estatals o autonòmiques es comprèn, si consideram que estam parlant d'una institució que té prop de mil anys i que iniciat el segle XXI no sembla tenir una alternativa possible.

"...les universitats europees s'han vist impulsades a un procés ampli de reforma que ha de conduir a la convergència dels models universitaris europeus."

La recepció de les competències educatives en matèria universitària per part de la CAIB, com el de la resta de competències educatives, és un fet relativament recent i que a la pràctica s'ha desenvolupat al llarg de les dues darreres legislatures. Un període en el que a més s'han produït, com també en el sistema educatiu no universitari, dos canvis de la normativa estatal. La LOU de desembre de 2001 va substituir la LRU de 1983 i la LOU a la vegada ha estat reformada recentment. Al mateix temps, durant aquest període, les universitats europees s'han vist impulsades a un procés ampli de reforma que ha de conduir a la convergència dels models universitaris europeus.

Durant el govern anterior, el del Pacte de Progrés, es varen aprovar un conjunt de normes que iniciaven una específica política autonòmica en matèria d'ensenyament universitari. Entre aquestes mesures cal esmentar la regulació del Consell Social de les Illes Balears -que es va adaptar posteriorment a les modificacions introduïdes per la LOU de 2001 amb l'aprovació pel Parlament de les Illes Balears de la Llei 2/2003, de 20 de març, d'organització institucio-

nal del sistema universitari de les Illes Balears. Aquesta llei establia també el reconeixement, al màxim nivell legal, de l'Agència de Qualitat de les Illes Balears, en tant que institució encarregada de l'avaluació de la qualitat del sistema universitari de les Illes Balears i creava la Junta de Coordinació Universitària de les Illes Balears, com a òrgan de diàleg institucional entre les diverses institucions i òrgans amb competències universitàries, delimitant les seves atribucions i fixant la seva composició.

En relació al professorat, en aquesta etapa, es creen els complements de productivitat docent i investigadora, es regula el règim jurídic i retributiu del personal docent i investigador contractat de la UIB i s'estableix la regulació del procediment per obtenir l'avaluació i l'acreditació de l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears. Pel que fa als alumnes s'estableixen un conjunt d'ajudes complementàries a les beques estatals per desplaçaments a altres universitats i de mobilitat pels programes Sòcrates i Erasmus. Pel que fa al personal d'administració i serveis de la UIB, el 2000 es va signar un acord entre la Conselleria d'Educació i Cultura i la Junta de Personal que possibilitava l'homologació d'aquest col·lectiu amb les retribucions del personal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Durant aquesta etapa del govern del Pacte de Progrés, es posaren també en marxa sis noves titulacions oficials universitàries a la UIB. Pel que fa al foment de la recerca, a finals del 2001, el Govern de les Illes Balears va aprovar el I Pla de recerca i desenvolupament i el I Pla d'Innovació (2001-2004) que desenvolupava la Llei de recerca i desenvolupament tecnològic que havia estat aprovada el 1997 i que venia a cobrir un buit en les actuacions públiques en matèria de R+D+I. que tanta incidència poden tenir en l'activitat universitària.

En política universitària, l'actual legislatura, iniciada el 2003, amb un govern del Partit Popular, ha mantingut bàsicament una continuïtat amb les actuacions iniciades amb l'anterior govern autonòmic sense introduir cap modificació important de la normativa legal existent. També cal tenir present que aquests quatre anys darrers s'han caracteritzat per una certa inestabilitat en la política universitària estatal provocada pel canvi de color polític del govern central, els anuncis de modificació de la LOU i una certa indefinició inicial de l'orientació que es volia donar al procés de convergència europea.

"...la taxa d'alumnes universitaris a la nostra comunitat autònoma és una de les més baixes de l'Estat espanyol com també el nombre d'universitaris entre la població de 16 i més anys."

El Govern autonòmic del Partit Popular ha desenvolupat l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears, que ha intervingut en l'acreditació de professorat amb contractes laborals (professor ajudant doctor, professor col·laborador o professor contractat doctor), en l'adjudicació dels complements autonòmics de docència i d'investigació, o en l'avaluació de les diverses titulacions i serveis universitaris. Es pot fer una valoració positiva de l'actuació d'aquesta agència encara que s'hauria de reforçar la seva dotació de personal amb més tècnics amb formació especialitzada. També seria positiu una ampliació dels seus convenis de col·laboració, ara limitats a l'agència estatal, amb altres agències autonòmiques especialment les de l'àmbit de la cultura catalana i amb les europees.

El Govern de la CAIB, en aquesta legislatura que ara acaba, ha continuat amb la política de beques als estudiants per matricular-se a estudis que no es poden fer a la UIB, i de mobilitat entre illes i amb l'estranger. Malgrat les ajudes establertes, el nombre d'alumnes que participen en els programes Sòcrates i Erasmus és a la UIB molt baix en comparació amb altres Universitats del mateix nombre d'alumnes. Accions coordinades entre el Govern i la UIB haurien d'afavorir aquesta mobilitat i les estades a universitats estrangeres, si realment es vol crear l'espai universitari europeu. El 2006 s'ha signat també un conveni entre la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears i la Universitat de les Illes Balears, per al desenvolupament d'un programa d'ajudes destinades als professors i al personal d'administració i serveis (PAS), funcionaris o amb contracte laboral indefinit de la UIB, per a estades a universitats estrangeres que hagin implantat les directrius de l'espai europeu d'educació superior.

Pel que fa a la política de complements econòmics al professorat, s'han mantingut els existents i, amb un

acord amb la Junta de Personal, s'han ampliat al professorat en règim laboral.

Com és sabut, la taxa d'alumnes universitaris a la nostra comunitat autònoma és una de les més baixes de l'Estat espanyol com també el nombre d'universitaris entre la població de 16 i més anys. Per realitzar actuacions que augmentin el nombre d'alumnes universitaris a les Illes Balears es va crear, per conveni entre la Conselleria d'Educació i Cultura i la UIB, el Programa d'Orientació i Transició a la Universitat (POTU). Aquest programa té com a objectius: potenciar la coherència del sistema educatiu amb el traspàs d'informació entre nivells educatius, especialment entre l'educació secundària i l'ensenyament universitari; difondre l'oferta formativa de la UIB; apropar l'alumnat i el professorat dels diferents nivells i fer atractius i propers els estudis universitaris als estudiants de secundària. Malgrat les positives actuacions desenvolupades pel POTU, s'ha de dir que les baixes taxes d'estudiants universitaris a la nostra comunitat i de titulats superiors entre la nostra població, no es podrà reduir sense que es prenguin mesures d'ampli abast que han de comprometre el govern i també els agents socials i econòmics.

Al llarg d'aquests quatre anys, s'ha produït un lleuger increment de les transferències nominatives de la CAIB a la UIB, encara que la transferència per alumne continua sent inferior a la mitjana de l'Estat. En relació a les inversions, l'actual govern ha finançat diverses actuacions que la UIB reclamava. Per gestionar les inversions al campus i per acord del

Consell de Govern de les Illes Balears de 20 de setembre de 2004, es va aprovar la creació del Consorci per al Foment d'Infraestructures Universitàries (COFIU) en el que participa l'Administració de la Comunitat Autònoma i la Universitat de les Illes Balears. Aquest consorci té com a objectius, entre d'altres, gestionar les construccions universitàries, tant en el campus de la UIB com a les seus de les altres illes. Aquest model de gestió de les construccions no s'ha mostrat especialment àgil, si es té present el retard que han tengut algunes de les obres programades, encara que també s'han de tenir present les dificultats introduïdes per les obres del metro que han dificultat l'acabament d'alguns dels projectes.

"...falta d'una normativa que reguli els estudis universitaris privats, tant pel que fa a les universitats com, especialment en el nostre cas, als centres universitaris adscrits a la UIB."

En relació a l'oferta d'estudis s'ha de dir que el govern autonòmic ha regulat al llarg d'aquesta legislatura, i d'acord amb la normativa estatal, els estudis oficials de postgrau i ha autoritzat la posada en funcionament de diversos d'aquests estudis, a l'espera de la definitiva reforma dels estudis universitaris que s'haurà de fer com a conseqüència de la convergència europea. Pel que fa als estudis oficials de diplomatura i llicenciatura, tan sols s'ha produït la nova implantació dels ensenyaments per a l'obtenció dels títols oficials de llicenciat en periodisme i llicenciat en comunicació audiovisual a l'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB Alberta Giménez. Aquest centre, amb aquesta incorporació, ha passat a denominar-se Centre d'Ensenyament Superior Alberta Giménez.

La política en I+D+I ha seguit també les pautes marcades en el govern anterior. S'ha aprovat el Pla de Ciència, Tecnologia i Innovació de les Illes Balears 2005-2008 que ha incrementat la dotació de recursos. Al pla s'estableixen tan sols tres àrees prioritàries que són: Turisme; Medi ambient i Ciències de la Salut i, encara que es fa referència a elles com

àrees importants, es deixen en un segon pla les temàtiques relacionades amb la llengua pròpia, amb les problemàtiques socials originades per la immigració i els fenòmens de fragmentació i exclusió social, amb el patrimoni històric, artístic i cultural, i amb els problemes de l'educació. El pla estableix que tan sols si es produeix un "augment de les perspectives comunitàries d'ampliació de recursos financers, es podran ampliar les àrees prioritàries i incloure-hi una altra referida a Educació, Ciències Socials i Patrimoni Cultural". Una de les aplicacions d'aquest pla ha estat la creació pel Govern, al marge de la UIB, del Centre Internacional de Medicina Respiratòria Avançada (Fundació Caubet-CIMERA Illes Balears).

Per últim, cal indicar que la nostra normativa universitària presenta encara mancances. Es pot parlar, entre d'altres, de la falta d'una normativa que reguli els estudis universitaris privats, tant pel que fa a les

universitats com, especialment en el nostre cas, als centres universitaris adscrits a la UIB. Cal esmentar també la poca atenció legal que ha tengut l'aplicació en l'àmbit universitari de la Llei de Normalització Lingüística de la CAIB. Cap disposició legal obliga que el professorat permanent dels nostres centres universitaris acreditin el seu coneixement de les dues llengües oficials de la Comunitat Autònoma, encara que sigui per garantir el dret dels estudiants a expressar-se oralment i per escrit en les dues llengües. D'aquesta mancança en tenen una responsabilitat compartida el Govern i la pròpia Universitat.

Per concloure, s'ha de dir que, com es deia al principi, en matèria de política universitària, ni la Universitat pot esperar que les administracions públiques resolguin tots els problemes, ni les administracions creure que tan sols amb lleis i normes es transformarà la Universitat. □

Sairpa S.L.
industria gràfica de calvià

binder MAR
MANIPULADOS

Solucions en impressió

DISSENY GRÀFIC - IMPRESSIÓ EN OFFSET
PLEGATS EN GENERAL - REVISTES COSIDES EN GRAPA
ENQUADERNACIÓ DE LLIBRES i CATÀLEGS EN RÚSTICA

C/. Illes Balears, 26 ■ 07180 Pol. Ind. Son Bugadelles (Santa Ponça - Calvià)
Tel 971 69 76 76 - 971 69 92 67 ■ Fax 971 69 76 79
E-mail sairpa@terra.es

PROPOSTES DE L'STEI-I SOBRE POLÍTICA EDUCATIVA PER A LES ELECCIONS AUTONÒMIQUES I MUNICIPALS DEL 27 DE MAIG DE 2007

Les propostes que presentam a continuació es fonamenten en el nostre programa electoral que ha obtingut a tots els àmbits de l'ensenyament el suport majoritari de les treballadores i dels treballadors a les darreres eleccions que s'han anat efectuant al llarg del present curs.

PER UNA ADMINISTRACIÓ EDUCATIVA SOBIRANA I PER LA PLENA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA I CULTURAL

L'STEI-i, com a sindicat de classe i nacional de les Illes Balears sempre ha estat en una posició capdavantera en la lluita per garantir el manteniment de la nostra identitat cultural i nacional.

Tot i que consideram que l'actual marc no garanteix una competència educativa plena i sobirana, propugnam:

- La negociació d'una Llei d'educació de les Illes Balears que impulsi la nostra sobirania en matèria educativa i que s'adapti als trets culturals i lingüístics del nostre País.
- La presència activa de la Conselleria d'Educació i Cultura en la defensa dels nostres interessos educatius territorials, a tots els àmbits.
- L'impuls del marc de negociació autònom i autonòmic. Dotar de més competències la Mesa Sectorial d'Educació.
- La descentralització administrativa per Illes, amb una major dotació de recursos humans i materials, així com una efectiva delegació de competències a cada àmbit insular.
- La implantació de l'ensenyament íntegrament en català a tots els nivells educatius, amb el suport de la legislació pertinent.
- La derogació del Decret de trilingüisme.
- L'ampliació de la dotació de recursos humans i materials per poder dur a terme el Pla d'acolliment lingüístic i cultural: tallers de llengua i cultura, aula d'acolliment i suport lingüístic.

ment lingüístic i cultural: tallers de llengua i cultura, aula d'acolliment i suport lingüístic.

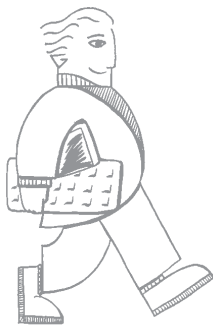
- L'increment del pressupost destinat a la potenciació de la normalització lingüística als centres.
- L'impuls de les relacions amb les conselleries d'Educació del Principat i del País Valencià, des de la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears.

L'STEI-i proposa l'establiment de convenis per:

- Coordinar i, si cal, especificar la inclusió d'objectius i continguts de l'àmbit dels Països Catalans a les àrees de ciències socials i naturals -sobretot- en la part pròpia del currículum de cada Comunitat Autònoma.
- Elaborar, homologar i publicar materials didàctics i llibres de text comuns per a tot el territori.

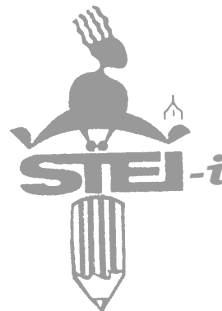
- Realitzar demandes conjuntament a l'Administració estatal: departaments de Català, a les universitats de la resta de l'Estat, mesures pel reconeixement dels drets lingüístics i continguts adequats de la nostra història i cultura en el currículum mínim d'àmbit estatal.
- Coordinar activitats sobre projecció internacional de la nostra realitat cultural.

PER UN ENSENYAMENT PÚBLIC DE QUALITAT

- L'assoliment progressiu del 6% del PIB de les Illes d'inversió en Educació, per a la propera legislatura, amb la consegüent Llei autonòmica de finançament.
- L'augment de les dotacions de personal docent, que permeti millorar la intervenció educativa i l'atenció a la diversitat, així com la dotació de personal administratiu i de serveis a tots els centres.
- La creació d'una xarxa d'escoles infantils (0-6 anys) públiques i gratuïtes que possibiliti una educació primerenca, tan important en aquesta etapa, que afavoreixi la conciliació de la vida laboral i personal.
- La dotació als centres públics de mitjans econòmics, humans i materials per realitzar activitats complementàries gratuïtes.
- La compensació de desigualtats i l'establiment d'uns criteris que garanteixin un acolliment igualitari de l'alumnat a tots els centres públics i als sostinguts amb fons públics.
- La gratuïtat dels materials escolars en els nivells obligatoris.
- L'augment del nombre i la quantia de les beques, a fi de garantir la gratuïtat total de l'ensenyament a les classes socials més desfavorides.

- La gestió democràtica dels centres, per tal que es possibiliti l'accés als càrrecs directius i de coordinació pedagògica, a través d'una elecció democràtica.
- La promoció de campanyes que representin la importància de l'educació com a servei públic, la participació i la valoració social del treball docent.
- El desenvolupament de programes de coeducació, educació sexual, educació ambiental, educació per al consum, educació per a la pau, per a la democràcia...
- La negociació i l'elaboració descentralitzada i participativa del Mapa Escolar i de les seves modificacions.
- La dotació a tots els centres d'un sistema complet de connexió a la xarxa amb banda ampla, per tal que totes les aules estiguin dotades d'ordinadors, tot propiciant que el llenguatge de les noves tecnologies es faci present als alumnes des de les primeres edats

PER LA IGUALTAT REAL DE LES DONES I PER LA MILLORA DE LA CONCILIACIÓ DE LA VIDA PERSONAL I LABORAL

- L'exigència a les administracions d'adoptar un llenguatge no sexista i de projectar públicament una imatge no discriminatòria de la dona.
- La creació i manteniment d'assessories de coeducació que realitzin tasques de diagnòstic, la potenciació de la formació inicial i permanent del professorat i la realització de programes específics als centres, així com el control per part de l'Administració del material didàctic, per tal d'evitar característiques sexistes.
- La denúncia de la violència de gènere i que les respectives administracions assumeixin el compromís d'eradicar-la.

- L'impuls de programes coeducatius de prevenció i la utilització de més recursos econòmics, atenció sanitària, psicològica...
- La inclusió en el currículum escolar, amb caràcter obligatori, de programes de prevenció de violència cap a les dones en totes les matèries i nivells educatius.
- La potenciació de la presència equilibrada entre dones i homes en totes les àrees del coneixement, etapes educatives i càrrecs de responsabilitat, per part de l'Administració educativa.
- El permís de maternitat i/o de paternitat de 24 setmanes amb el 100% del sou, tal com recomana l'Organització Mundial de la Salut.
- L'ampliació del permís de paternitat fins a quatre setmanes.
- La creació d'un permís pel dol d'un familiar de primer o segon grau.
- L'augment progressiu del Complement Específic General per a tot el professorat. L'augment lineal seria de seixanta euros, incrementant-se progressivament fins als dos-cents cinquanta, en el moment que finalitzi la implantació de la LOE.
- El pas de les pagues extraordinàries a dobles, amb el 100% de les retribucions.
- Millora de les prestacions d'acció social: ajudes per fills menors de 18 anys, ajudes per estudis, ampliació dels terminis per al retorn de les bestretes...
- Llicenciatura o Grau equivalent per accedir a la docència en tots els nivells educatius, per arribar al Cos Únic d'Ensenyants o del Professorat.

PER LA MILLORA DE LES RETRIBUCIONS I DE LES CONDICIONS LABORALS

- La negociació d'un nou sistema retributiu que superi l'actual basat en la divisió salarial, pel del cos únic d'ensenyants. De manera transitòria, el nivell 24 per a tot el professorat del cos de mestres i el nivell 26 per a tot el professorat dels cossos de secundària. L'establiment d'una clàusula de revisió salarial per tal de garantir el manteniment del poder adquisitiu, mitjançant augments anuals d'acord amb l'IPC real de les Illes Balears, més un 1% destinat a recuperar el poder adquisitiu perdut en els darrers anys.
- L'equiparació del Plus d'Insularitat amb les Illes Canàries i l'adaptació a cada realitat insular.
- La negociació de l'Estatut de la Funció Pública Docent de les Illes Balears per millorar drets com: llicències per estudis, formació, permisos i llicències, ajudes econòmiques, dietes, salut laboral, malalties professionals, revisions mèdiques, seguretat i higiene en el treball...
- L'aplicació de l'any sabàtic.
- La jubilació voluntària als 60 anys o als 30 de servei. En qualsevol cas, amb el 100% del salari en actiu. L'establiment de manera indefinida de la jubilació voluntària com un dret.
- Les garanties i l'assistència suficients en tots els casos referits a la responsabilitat civil i penal, així com a la seguretat en el treball.
- L'assegurança de vida i d'accidents per a tot el professorat, a càrrec de l'Administració.
- Una major facilitat d'accés del professorat a la docència universitària i a la investigació. Establiment de mesures que permetin la compatibilitat horària.
- La formació permanent i gratuïta en horari lectiu i/o de permanència en el centre.
- El reconeixement de l'experiència docent quan es canvia de cos a tots els efectes.
- La negociació a la Mesa sectorial de totes les possibles places de nova creació, de les suprimides, de les amortitzades i de les habilitades.
- El compromís d'estabilitat per a tot el professorat interí amb determinat temps de

servei i l'ampliació negociada del pacte d'estabilitat. I també la igualtat de drets, a tots els efectes, amb el funcionariat de carrera.

PER LA MILLORA DE LES CONDICIONS DE TREBALL A L'ENSENYAMENT PRIVAT CONCERTAT

- **Augment de plantilles**, atenent les necessitats reals de les escoles i per aconseguir l'equiparació amb les condicions horàries del professorat de la xarxa estatal. Oferta de treball oberta, contractació a través d'una borsa de treball i amb control sindical.
- **Formació continuada**. Pla de formació permanent per al professorat i per al personal d'administració i serveis.
- Facilitat per a la realització d'activitats de perfeccionament i reciclatge a tot el professorat, independentment del seu lloc de treball o del centre on s'han de formar. Aquesta formació serà continuada, comuna i simultània per als treballadors de la xarxa estatal i de les xarxes privades, amb la dotació pressupostària necessària.
- Formació i reciclatge continu dins l'horari de treball per a totes les persones treballadores no docents, PAS, etc.
- **Conveni únic autonòmic** per a totes les treballadores i treballadors de l'ensenyament, com a mitjà de potenciar la negociació col·lectiva per millorar les seves condicions laborals.
- Homologació real de les **retribucions**, tenint en compte les condicions laborals, amb el professorat dels centres públics.
- Increment lineal quantitatiu salarial, igual per a totes les categories.
- Inclusió del personal d'Administració i serveis en el pagament delegat.
- Premi de jubilació per a totes les persones treballadores del sector.
- **Homologació de la jornada** amb el personal docent i no docent de l'ensenyament públic.
- Implantació de l'any sabàtic per a la realització d'activitats de formació, investigació i intercanvi.
- Potenciació del treball pedagògic enfront de les feines de gestió, que es van imposant en el nou model d'escola.
- Homologació del calendari escolar amb els centres públics, per a tots els nivells, concertats o no. Per al PAS, s'ha d'aconseguir la sisena setmana a l'estiu, i la resta de l'any segons el calendari escolar.

Per l'estabilitat en el treball:

- Desaparició dels contractes en precari, tant per al personal docent com per al no docent.
- Negociació d'una normativa legal que fixi les plantilles docents i no docents en funció del tipus i estructura de l'escola.
- Equiparació de la ràtio alumnat-professorat entre els centres públics i privats.
- Disminució de ràtios a les aules que tenguin alumnat procedent de la immigració.

Seguretat social i salut laboral

- Total cobertura i millora de prestacions per part de la Seguretat Social.
- Que totes les empreses tenguin el seu comitè d'higiene i seguretat laboral.
- Revisió mèdica anual voluntària i gratuïta per a totes les treballadores i treballadors.
- Complement salarial que garanteixi el 100% del salari durant tot el període de durada de la incapacitat laboral.
- Assegurança escolar amb càrrec a la Seguretat Social.

Mesures sobre la conciliació de la vida laboral i familiar

- Homologació amb les condicions del professorat dels centres públics.

Autonomia dels claustres i gestió democràtica dels centres

- Desenvolupament d'una normativa clara que garanteixi la puresa democràtica de les eleccions als consells escolars.
- Coparticipació del professorat en la gestió pedagògica al centre.

PER L'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Que el nostre projecte de defensa de l'Atenció a la Diversitat a l'escola es basi en l'impuls d'un model d'escola inclusiva, compensadora i integradora. Una escola que es fonamenti en el principi de donar més a qui més ho necessita. Per aconseguir-ho, l' STEI-i defensa l'impuls d'aquestes mesures:

- Tots els centres educatius d'ensenyament no universitari han de ser, de fet i de dret, centres d'integració i, per tant, hauran de disposar dels recursos materials i professionals adequats.
- La dotació, a tots els centres que en necessitin, de fisioterapeutes, treballadors socials, cuidadors o cuidadores i qualssevol altres (professors tècnics, educació física, mediadors culturals, etc.) per garantir una integració escolar de qualitat. Dotació d'aules taller si fora necessari per al pla d'integració en el centre.
- Serveis psicopedagògics i d'orientació que atenguin de manera coordinada la tasca de diagnòsi, avaluació i assessorament sobre l'Atenció a la Diversitat en els centres de secundària, d'infantil i de primària. Aquests centres tendran un Departament d'Orientació complet, mantenint les estructures dels Equips d'Orientació. A l'educació secundària, per atendre la diversitat, dotació d'un Departament d'Orientació complet, amb professorat suficient per poder canalitzar i adoptar diverses mesures.

- Reducció de l'horari lectiu per a l'acció tutorial, com a element clau d'atenció a la diversitat; així com per a la realització de coordinacions, establint a cada centre el nombre d'hores en funció de les seves necessitats. La funció tutorial és inherent a la tasca docent.

PER LA CULTURA PREVENTIVA, LA SEGURETAT I LA SALUT LABORAL

L'impuls d'aquesta àrea de treball (la salut laboral) per tal de millorar la vida laboral dels i de les treballadores, des del convenciment que millorant les condicions laborals es millora la vida de les persones. Els nostres esforços van dirigits a modificar totes aquelles condicions que impedeixen que el treball sigui una activitat que generi benestar físic, psíquic i social. Per tot això proposam els següents punts:

- Atenció mèdica que contempli:
  - El 100% del sou en actiu en cas de malaltia o accident.
  - Reconeixements mèdics periòdics i gratuïts cada any.
  - Un catàleg de malalties professionals i un pla de prevenció.
  - L'atenció total i gratuïta a les malalties psíquiques, odontològiques, otorinolaringològiques i oftalmològiques.
  - El tractament i la reeducació de la veu.
  - La garantia del dret a elegir tractaments alternatius (homeopatia, acupuntura, medicina natural...).
  - L'impuls d'un model de prevenció de riscos que tengui com a objectiu bàsic la modificació de les condicions laborals que suposin un risc per a la seguretat i per a la salut del professorat.

El reconeixement del conjunt de malalties professionals laborals, problemes de la veu, l'estrès, depressió, síndrome del professorat cremat, mobbing, patologies musculoesquelètiques i eliminació dels riscos que sorgeixen com a conseqüència de la intensificació del treball, de l'organització laboral, de les relacions humanes, de la introducció de les noves tecnologies, i de la desinformació o desinhibició de l'Administració.

PER LA CONVIVÈNCIA EN ELS CENTRES

- La constatació de l'existència d'una violència específicament escolar que danya la convivència en la Comunitat Educativa. Importància de la seva visualització, fugint del tremendisme i l'alarmisme que ella i el seu tractament inadequat poden generar.
- L'increment dels recursos per afrontar els nous reptes i per al foment d'una convivència saludable, de la manera següent:
  - Establiment de plans i programes estables per al foment de la convivència saludable amb suport institucional, pressupostari i de recursos personals suficients.
  - Formació inicial i contínua específica per al professorat per a l'afrontament d'aquesta problemàtica.
  - Adopció de protocols consensuats i adaptats d'intervenció en les comunitats educatives.
  - Introducció als centres escolars de noves figures, com els mediadors socials, professionals sanitaris, etc.
  - Reducció de les ràtios i del nombre de grups per professor/a.
  - Impuls decidit a les escoles de família i la seva integració en la dinàmica de les comunitats educatives.

PLATAFORMA SECTORIAL D'EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA

ASPECTES GENERALS

- Una xarxa de centres suficient per atendre les necessitats d'escolarització.
- L'adequació dels centres públics a les necessitats educatives: patis (ajustats a les normes de seguretat europees), gimnasos, materials didàctics i integració dels mitjans informàtics i audiovisuals a les aules.
- La reducció de l'horari lectiu del professorat fins a un màxim de 18 hores setmanals, considerant com a lectives les de docència directa, les dedicades a activitats amb alumnat, les de tutoria, els desplaçaments del professorat itinerant i les dedicades al desenvolupament de projectes d'investigació.
- La presència de professorat +1 per a cada línia de primària.
- Les retribucions de nivell 24 per a tot el cos de mestres, independentment del lloc on imparteixin docència, i igualació a mig termini de tot el professorat en el nivell 26, per tal d'assolir el cos únic i la formació inicial de llicenciatura.
- La promoció a altres etapes i grups a través de concurs de mèrits, complint els requisits que s'estableixin de titulació.
- La possibilitat d'accés a la docència en les facultats d'Educació, per al professorat del cos de mestres, a través de convenis amb les universitats.
- L'accés del professorat del cos de mestres al primer cicle d'ESO, accés per concurs del grup B a l'A i l'establiment de plans institucionals de formació que possibilitin l'accés dels i de les mestres a la llicenciatura.
- La dotació de personal i infraestructures adequades a tots els centres d'infantil i primària per atendre els serveis necessaris:
- Potenciació de l'autonomia l'organització del centres educatius.
- Implantació de serveis complementaris públics i gratuïts que donin resposta a la demanda social (menjador, transport, escola matineria, activitats extraescolars).

- Departaments d'orientació a tots els centres d'infantil i primària amb la participació dels següents professionals: orientador/a, PT, AL, treballador social, mediador/a cultural i ATE.
- Professorat especialista de pedagogia terapèutica, audició i llenguatge, atenció a la diversitat a tots els centres.
- Dotació de personal d'administració i serveis a tots els centres d'infantil i primària.
- Disminució de les ràtios i augment de les plantilles. Establiment d'un pla plurianual d'increment de plantilles per augmentar les dotacions que possibiliti la millora de la intervenció educativa i de l'atenció a la diversitat.
- Obertura dels centres fora de l'horari lectiu amb oferta pública gratuïta d'activitats extraescolars. Aquestes activitats estaran incorporades a la Programació Anual del Centre, essent impartides per personal específic amb les adequades condicions laborals.

PLATAFORMES D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA I BATXILLERAT

- Una oferta educativa en igualtat de condicions per a totes les zones i comarques. L'oferiment almenys de dos tipus de batxillerat i algun cicle formatiu als IES que encara no en tenen cap i els tres batxillerats a localitats o zones de més de 10.000 habitants, així com a l'illa de Formentera.
- L'elaboració d'uns criteris de matriculació, tant per als centres públics com per als concertats, que assegurin la distribució plural d'alumnat a tots els centres sostinguts amb fons públics i que evitin l'acumulació d'alumnat amb especials problemàtiques socials educatives en uns determinats centres.
- La qualitat de l'ensenyament, l'atenció a la diversitat i l'evolució demogràfica que justifiquen la reducció de les ràtios fins a situar-les en un màxim de 20 alumnes a tota l'ESO i 25 alumnes a Batxillerat; la reducció haurà de ser major en aquells centres que acullin alumnat amb NEE.
- La reducció gradual de 18 a 15 hores lectives per a tot el professorat. Això implicarà una major dedicació a l'elaboració de projectes, coordinació didàctica, tutories, activitats complementàries i gestió democràtica del centre. La

reducció proporcional també ha de ser d'aplicació per a les mitges jornades.

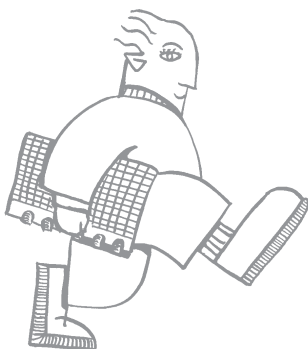
- La reducció efectiva d'horari lectiu per a majors de 55 anys perquè es dediquin a altres tasques, sense que això impliqui ni increment de l'horari de la resta del professorat ni reducció salarial.
- L'augment de l'oferta d'optatives, tant pel que fa a l'ESO com a les diferents modalitats del batxillerat, on cal flexibilitzar el nombre mínim d'alumnes per poder impartir una matèria: oferiment d'optatives amb un mínim d'entre 7 i 10 alumnes.
- L'ampliació de l'oferta de batxillerat nocturn als centres de les Illes Balears. Posar almenys dos batxillerats nocturns a l'illa de Menorca, dos a l'illa d'Eivissa, i al manco un batxillerat nocturn a l'illa de Formentera. Pel que fa a Mallorca, s'ha d'ampliar l'oferta del centre de Manacor, s'han de posar dos batxillerats a Inca, s'ha d'ampliar l'oferta dels diferents batxillerats dels tres centres que ja n'imparteixen a Palma. La implantació, també a Palma en règim nocturn, del batxillerat d'art.
- L'orientació i la tutoria són pilars bàsics de l'educació secundària i per al seu desenvolupament és necessari: augmentar els departaments d'Orientació a tots els centres i la creació d'una plaça de psicologia i pedagogia per cada 350 alumnes o fracció, a partir de 16 unitats d'ESO o als centres d'especial dificultat, incrementant proporcionalment el professorat d'àmbit i de la resta de professionals adscrits al Departament.

PLATAFORMA DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

- El control públic de les activitats formatives de FP, control públic exclusiu sobre els títols i certificats professionals.
- Modificació de les normes que regulen la composició dels Consells de la Formació Professional per donar cabuda a tots els sindicats i la presència dels sindicats més representatius de l'ensenyament al Consell de FP de les Illes Balears.

- L'increment de l'oferta de la FP reglada, dedicant-li les inversions necessàries perquè els cicles formatius siguin els vertebradors de la formació laboral i capacitin per a l'acompliment qualificat de les distintes professions.
- La implantació de cicles formatius a tots els centres de secundària, com a element dinamitzador de les economies locals i comarcals.
- L'oferiment de més cicles allà on hi ha demanda no coberta i la flexibilització també dels mínims, especialment a Menorca i a les Pitiüses.
- L'oferiment dels cicles de grau superior en els centres, allà on s'imparteix el mateix cicle de grau mitjà.
- La reducció de les ràtios a 20 alumnes per aula com a màxim i no més de 16 per a la realització dels mòduls pràctics.

PLATAFORMA D'EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES

- La creació d'un pla de finançament que garanteixi els recursos necessaris per desenvolupar la Llei de persones adultes.
- La promoció i l'elaboració de plans territorials de Formació de Persones Adultes (FPA) que responguin a les necessitats i interessos de la població usuària, amb la participació de tots els sectors implicats.
- La creació, en l'organigrama de les diferents administracions educatives, d'un òrgan directiu amb competències plenes a EPA, que coordini la gestió de tots els recursos que actualment es destinen a formació de persones adultes per part de les diverses administracions, evitant duplicitats.

- La consolidació i l'ampliació de la xarxa de CEPA, amb augment de plantilles, que doni prioritat a la modalitat presencial i a la capacitació del professorat per expedir el Graduat en Educació Secundària Obligatòria i l'augment de l'oferta actual que contempli:
  - l'alfabetització.
  - la formació bàsica per a obtenir el graduat d'Educació Secundària Obligatòria.
  - la formació bàsica oberta i prèvia per cursar cicles formatius, cursos experimentals, cursos de formació ocupacional, proves d'accés a la Universitat per a majors de 25 anys...
  - la formació en idiomes i noves tecnologies.
  - la formació per a immigrants.

PLATAFORMA D'ENSENYAMENTS DE RÈGIM ESPECIAL

ESCOLES OFICIALS D'IDIOMES

Que s'acabi amb la precarietat de l'oferta de les EOI. Tot i ser una comunitat amb una activitat econòmica basada entorn del sector turístic, l'oferta pública de coneixement d'idiomes mitjançant les EOI és pràcticament la més baixa de l'Estat. En aquest sentit, reivindicam:

- La creació d'una nova Escola Oficial d'Idiomes a Palma perquè es pugui fer front a les demandes de plaça que en aquest moment no es poden atendre.
- La creació d'una xarxa d'EOI independents, a tots els municipis de les Illes Balears, de més de 10.000 habitants.
- La consolidació com a escoles oficials independents de les ampliacions de Formentera, Ciutadella i Calvià.
- La dotació dels recursos suficients per dur a terme amb garantia de qualitat el nou pla d'estudis.
- La dotació de plantilla de professorat suficient per atendre amb garanties de qualitat tota la demanda formativa.
- L'oferta d'estudis de les llengües de l'Estat (euskera i gallego-portuguès).

ESCOLES D'ARTS APLICADES

- La negociació amb l'Administració educativa d'un pla específic que inclogui:
  - Un increment dels cicles formatius.
  - Una oferta suficient dels batxillerats artístics.
  - La dotació dels recursos humans i materials adients.

ESCOLA SUPERIOR DE DISSENY I RESTAURACIÓ

- La definició d'uns perfils adequats a les especialitats de la diplomatura que s'imparteix, d'acord amb la legislació vigent.
- L'establiment d'un règim jurídic i acadèmic propi, independent del règim de secundària.

CONSERVATORI DE MÚSICA I DANSA

- La separació del conservatori de música del de dansa, i la seva ampliació.
- La demanda de dotació de recursos materials per a la biblioteca i la creació d'una fonoteca i una videoteca.
- La creació de conservatoris de grau elemental i mitjà a les localitats d'Inca, Manacor, Felanitx, Alcúdia i a l'illa de Formentera.
- La consolidació del batxillerat de música i l'inici del batxillerat de dansa.
- La creació de cicles formatius de grau mitjà i de grau superior en especialitats tècniques d'art dramàtic.
- La planificació de l'ensenyament de l'educació artística, música, plàstica, dansa i dramatització, així com la formació inicial per impartir aquests ensenyaments.
- La no privatització de la gestió de les escoles municipals de música dels ajuntaments, ni la dels conservatoris de nova creació.

LA UNIVERSITAT QUE VOLEM

- Pública, de qualitat i plenament democràtica, fonamentada en valors de solidaritat, pacifisme i ecologisme. Només així la institució universitària podrà ser un instrument eficaç de transformació social al servei de la llibertat, la igualtat i el progrés social.
- Homologable amb les millors universitats europees. Fa falta una millora molt significativa del finançament destinat a la recerca, a la docència, a les infraestructures... per poder parlar seriosament de convergència europea.
- Augment dels recursos públics per a la Universitat:
  - Exigim un pla estatal de finançament de les universitats per assolir, almenys, la mitjana dels països de l'OCDE.
  - Propugnam que el govern autonòmic aprovi una llei de finançament de la UIB que contribueixi a assolir la mitjana europea.
  - Reivindicam els recursos públics suficients per a Investigació, Desenvolupament i Innovació (I+D+I).
- Autònoma enfront dels governs autonòmic i estatal.
- Arrelada en el propi medi cultural i lingüístic, compromesa amb el procés de normalització lingüística de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.
- Potenciació del procés de normalització del català com a llengua vehicular de la UIB.
- Augment del personal destinat al Servei Lingüístic de la UIB. Normalització gratuïta i àgil dels textos que produeixi el PDI.
- Valoració dels coneixements de català com a mèrit als concursos de places que ofereixi la UIB.
- Cooperadora amb els pobles de zones no desenvolupades a través de programes de cooperació acadèmica. Reivindicam que s'ampliï la quota que la UIB destina a programes de Solidaritat (1% dels recursos propis).
- Dotació de nous espais i serveis que millorin les condicions de treball. Creació d'una Escola Infantil al campus, ja!

- Adaptació de les aules i espais a les noves metodologies que requereix l'EEES.
- Construcció de la biblioteca central.
- Millora del transport fins a la UIB i de la mobilitat interior. Per això, exigim:
  - Freqüències del Metro que es corresponguin amb les necessitats de la comunitat universitària.
  - Establiment de fórmules que facilitin la mobilitat interior des de l'estació del Metro fins als edificis més allunyats.
  - Manteniment i millora del servei de la línia 19 de l'EMT.
- El centre del campus, només per a vianants.

Extensions universitàries a Menorca i a Eivissa-Formentera

- Potenciació dels estudis i millora de les instal·lacions universitàries a l'illa de Menorca i a les illes Pitiüses, amb la participació dels seus agents socials.
- Millora de la retribució del professorat que es desplaça a les illes germanes dins el programa Campus Extens.

Acreditacions del PDI laboral per l'AQUIB

- Malgrat els resultats globals de les acreditacions de l'AQUIB no poden considerar-se dolents; el procediment d'acreditació ha generat greuges comparatius i denegacions dubtoses, que fins i tot en diversos casos han quedat desautoritzades per acreditacions positives per part de l'ANECA. Greuges que deriven del que per a l'STEI-i és el principal problema: els mèrits es valoren pels comitès sense que hi hagi una baremació detallada de cada mèrit, sense puntuacions per blocs, ni màxims i mínims de referència.
- Participació de la Junta de PDI i del Comitè d'Empresa en el Consell de Direcció de l'AQUIB.
- Intervenció de la representació sindical en la creació de nous estudis i carreres.

Complements autonòmics

- **Millora de les condicions** per aconseguir els complements retributius autonòmics i la seva consolidació normativa, regulant-los per Decret de la CAIB.
- **Increment de les quanties dels complements**, per tal de compensar la pèrdua del seu poder adquisitiu, que ha estat considerable des de l'any 2000 fins al 2006: del 20% en el complement de docència, del 14% en el complement de TEU, del 13% en el complement d'investigació, i de l'11% en el d'excel·lència investigadora.
- Equiparació amb la puja lineal aconseguida pel professorat no universitari. Atès que el complement de docència és el més general, demanam que s'incrementi la seva quantia en 1.080 euros anuals (90€ x 12 mesos), a partir del gener de 2008, i una quantia a compte, el 2007.

Marc institucional de negociació i participació i millora de les condicions laborals, retributives i socials del professorat (PDI)

- L'STEI-i reclama la constitució de la **Mesa Sectorial d'Universitat**, integrada per la Conselleria d'Educació i els sindicats presents a la Junta de PDI, al Comitè d'Empresa i a la Junta de PAS, per negociar les condicions laborals i econòmiques de tot el personal de la UIB, tot respectant l'autonomia universitària.
- Aprofundiment en els mecanismes de relació entre els sindicats representatius de la UIB, les Juntes de Personal i el Comitè d'Empresa amb el Rectorat, per promoure un millor funcionament de la UIB.
- Presència de representació sindical al Consell de Govern de la Universitat.
- Iniciació del procés de redacció d'una llei autonòmica d'universitats, adaptada a la nova LOU.
- **Equiparació efectiva** de les retribucions dels TEU amb els catedràtics d'educació secundària de Balears.
- **Millora de la precària situació retributiva del professorat ajudant:** establiment d'un complement autonòmic que incentivi la carrera docent en les etapes de formació.

- Augment de les retribucions del professorat associat. Dret a la promoció a figures estables.
- Equiparació efectiva del **plus d'insularitat** amb el vigent a les Illes Canàries.
- **Establiment d'un Pla de Prejubilació voluntària** als 60 anys i 30 de serveis, amb el 100% del salari en actiu, que fomenti una renovació planificada i tutelada del professorat, sense desapropiar l'experiència i coneixements dels seniors.
- **Millora dels drets socials** amb un augment dels recursos que facilitin les ajudes per formació, familiars, dietes... Demanam en concret l'equiparació del personal de la UIB amb el Fons Social dels funcionaris de la CAIB. Això suposa ajuts econòmics per a fills menors d'edat, parents amb discapacitat, ajuts per matrícula i llibres d'estudis oficials universitaris, per orfanat i viduïtat, etc.
- **Homologació integral de les retribucions del PDI laboral amb les del funcionari:** complements autonòmics, quinquennis de docència, sexennis de recerca...
- **Accés del PDI laboral** a tots els drets d'acció social i de participació institucional que té el PDI funcionari, en plena igualtat de condicions.
- **El personal investigador (Ramon i Cajal i d'altres)** vinculat contractualment amb la UIB ha de tenir garantida la seva estabilitat.
- **L'actual professorat contractat i els investigadors i investigadores** vinculades contractualment han de gaudir de dret preferent per accedir a figures de promoció o estables.
- **Suport a la funcionarització del PDI laboral.**
- Implantació de l'**Estatut del becari/becària**, que reconegui els seus drets laborals i socials, i estableixi una carrera investigadora clara i estable.
- Que el **procés d'acreditació** que preveu la reforma de la LOU sigui transparent i basat en barems objectius i negociats amb els sindicats.
- Pactar un sistema objectiu de reconeixement de mèrits de cara a la distribució de la productivitat i a la puntuació dels concursos.
- Pagar triennis al personal interí funcionari.
- Aplicar de manera immediata les millores salarials que s'articulin envers del personal de la CAIB.
- Aconseguir una millora salarial mitjançant l'homologació amb les retribucions dels empleats públics de la CAIB.
- Equiparar el PAS de la UIB amb el Fons Social dels funcionaris de la CAIB. Això suposa, entre d'altres, ajuts per: fills menors d'edat, parents amb discapacitat, orfanat i viduïtat, etc.
- Millorar el pla de formació amb cursos orientats a les tasques específiques de cada servei.
- Establir protocols per a la prevenció i control dels riscos psicosocials, assetjament psicològic (mobbing) i síndrome d'esgotament professional (burnout).
- Reduir la jornada des dels 55 anys sense disminució salarial.
- Articular la regulació de l'any sabàtic per als PAS.

Igualtat entre homes i dones

Marc institucional de negociació i participació i millora de les condicions laborals, retributives i socials del personal d'administració i serveis (PAS)

- Una universitat on es garanteixi la igualtat entre homes i dones en l'accés a la carrera docent, en la consolidació i promoció laboral del personal docent i investigador.
- Que faciliti la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, sense perjudicar la promoció professional de les dones treballadores. Volem una universitat que assumeixi els efectes derivats de l'embaràs, el part i la lactància en la capacitat docent i investigadora de les dones que hi treballen.
- Que en els òrgans de selecció i en les comissions de valoració del personal docent i investigador es garanteixi una participació equilibrada d'homes i dones en la presa de decisions, excepte per raons fundades i objectives, degudament motivades. □
- Dotar amb una plaça cada lloc de treball del PAS amb una antiguitat superior a 1 any.

ELECCIONS AUTONÒMIQUES I MUNICIPALS 2007

Els partits polítics expliquen el seu programa en l'àmbit educatiu

Quan queda poc a temps per arribar a dia 27 de maig, dia de les eleccions, l'STEI-i s'ha adreçat a tots els partits polítics o coalicions amb representació parlamentària amb la intenció que puguin donar a conèixer alguns temes del seu programa electoral, especialment els que es refereixen a educació. Si no hi trobau algun o alguns partits és perquè no han contestat el qüestionari.

Aquesta va ser la carta a través de la qual vàrem sol·licitar aquesta informació i seguidament trobareu les preguntes que els hem fet, amb les respostes i les fotografies que ens han arribat fins al moment en què s'ha hagut d'endegar la impressió (17-04-07) de la revista.

Palma, 21 de febrer de 2007

Benvolguts membres de la Comissió Executiva o de la direcció del partit:

Tradicionalment, el nostre sindicat, cada vegada que hi ha eleccions autonòmiques, envia un qüestionari als partits polítics que es presenten als comicis, perquè el professorat de les Illes pugui conèixer, a través de *Pissarra*, les idees, les intencions, els objectius, en definitiva, el projecte polític de cada un, especialment en matèria educativa.

Les respostes seran publicades a la revista esmentada de l'STEI-i (revista d'ensenyament que s'envia a tota l'afiliació i a tots els centres escolars de les Illes) i, per aquest motiu, s'han de tenir en compte les observacions següents:

- Les respostes han de ser lliurades a la redacció de *Pissarra* a través del correu electrònic escola.mitjans@stei-i.org, abans del 21 de març.
- És convenient que ens envieu també una imatge del vostre logotip i una fotografia de la candidata o candidat que presenteu, o d'altres que estimeu oportú.

Tot esperant que tingueu a bé a respondre les preguntes següents, ben segur que clarificadores del programa electoral del vostre partit, us saluda cordialment,

Neus Santaner
Secretària General

El sindicat de tots i totes

www.stei-i.org

MALLORCA
Jaume Ferran, 58
07004 Palma
Tel: 971901600
Fax: 971903535
mallorca@stei-i.org

LLEVANT
Juan de la Cierva, 2
7500 Manacor
Tel: 971845505
Fax: 971843707
llevant@stei-i.org

INCA
Ava. General
Luque, 223
Quarter General Luque
07300 Inca
Tel: 971881859
inca@stei-i.org

SÓLLER
Camí des
Desviament, 18
07100 Sóller
Tel. i Fax
971633455
soller@stei-i.org

MENORCA
Sant Rafel, 9
07760 Ciutadella
Tel: 971482919
Fax: 971844199
menorca@stei-i.org

PITIÜSES
Madrid, 7, 1r.-4º
07800 Eivissa
Tel: 971303912
Fax: 971398252
eivissa@stei-i.org

Escola de Formació en Mitjans Didàctics
Marià Canals, 13
07005 Palma
Tel: 971910060
Fax: 971910061
escola.mitjans@stei-i.org

1. Quina valoració feis de la gestió de la Conselleria d'Educació en aquests quatre anys de legislatura?

Davant l'evidència no em queda més remei que valorar-la negativament. El fet d'apostar per dues línies educatives, una protegida i ben dotada, la concertada; i una altra de desatesa i mal dotada, la pública, és una de les principals raons de la nostra crítica. Tampoc no creim ètica la venda de "fum" amb finalitats electorals o de distracció de l'atenció de la ciutadania, que ha estat un mètode constant durant la legislatura. La lliure elecció de centre, el model trilingüe o l'elecció de la llengua a educació infantil en són exemples.

L'existència d'una manifesta manca de coordinació i, a vegades, el desencontre entre les diferents direccions generals ha incidit negativament en el bon funcionament dels centres públics. La gestió de l'IBISEC ha estat erràtica i contradictòria. S'haurien de revisar els deutes adquirits, les tardances en els pagaments i les maneres de fer-los.

És lamentable la suplantació del projecte i la dotació de les TIC als centres amb els diners procedents del conveni amb el MEC per a biblioteques, que ha quedat reduït a material informàtic. Són també dignes de mencionar la inoperància de l'observatori de la convivència escolar o les despeses del Consell Escolar.

Amb el que som especialment crítics és amb la gestió de l'escolarització d'alumnes, perquè hi ha hagut una adjudicació poc clara, sobretot en referència a l'alumnat d'incorporació tardana i als immigrants, que acaben quasi exclusivament en centres públics.

Com també ho som amb la recol·locació d'alumnat que per motius d'expedients disciplinaris és canviat de centre.

És lamentable la deixadesa pel que fa al patrimoni cultural, cosa que ha fet que el Ministeri de Cultura hagi hagut d'intervenir. Així mateix, també ho és la situació dels elements culturals que s'han destruït pel foc i d'altres per les màquines.

Salvaríem de la mala gestió la progressiva informatització dels centres i el seguiment de la planificació per construir nous centres educatius.

Dolenta, bastant dolenta. Davant la impossibilitat de complir les promeses electorals del Partit Popular (lliure elecció de centre, bilingüisme...) s'ha desplegat una campanya demagògica des del Govern, adreçada a crear problemes entorn de falsos objectius: titulacions de llengua catalana, trilingüisme...

En realitat, la Conselleria d'Educació ha defugit afrontar els problemes estructurals del sistema educatiu. En comptes de treballar per a una educació de qualitat per a tothom, ha donat ales al populisme, al clientelisme i a la demagògia, afavorint les classes més elitistes, ha creat problemes on no n'hi havia i ha agreujat els existents.

De fet, tot es redueix a la incapacitat d'establir prioritats adequades en la gestió educativa: la lluita contra l'abandonament d'estudis, la millora de les competències bàsiques, la necessària planificació, reforma i construcció de nous centres educatius, un procés d'escolarització just, l'atenció a la diversitat, la integració efectiva dels immigrants i l'establiment d'un marc de convivència escolar fonamentat en el respecte no han format part, desgraciadament, del discurs del Govern.

La gestió de la Conselleria d'Educació, com la de qualsevol departament de l'Administració, té llums i ombres. Entre els aspectes positius cal destacar algunes millores salarials i de jornada del professorat, els acords amb la concertada, les inversions en nous centres públics i noves línies en els centres concertats més demandats i la concertació del batxillerat.

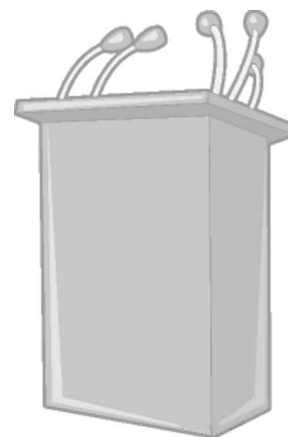
Les ombres corresponen, fonamentalment, als atacs que ha sofert l'ensenyament en llengua catalana mitjançant el Decret de trilingüisme. Des d'Unió Mallorquina pensam que la implantació d'un model trilingüe -que, a hores d'ara, es planteja, fins i tot, el Govern de la Generalitat catalana- no pot esser excusa per retallar l'ensenyament en català d'aquells centres que han optat per un model d'immersió. Cal respectar l'autonomia de cada centre per a fixar el seu model lingüístic dins el marc de la LNL.

Tampoc no ens sembla adequada la política de manteniment de les instal·lacions dels centres públics. Tal vegada la Conselleria i els ajuntaments haurien d'haver signat convenis marc per millorar-la.

D'altra banda, sembla que les polítiques per acabar amb el fracàs escolar no han aconseguit aturar l'allau de joves que abandonen prematurament el sistema educatiu i que ens situen entre les comunitats amb pitjors resultats en aquest aspecte. Així mateix, segueix sense complir-se el manament constitucional de gratuïtat pel que fa als llibres de text de l'ensenyament obligatori.

La valoració no pot ser més negativa. S'ha gestionat des de la improvisació en alguns casos i des de l'arbitrarietat en tota la resta. No s'han volgut enfrontar els veritables problemes del nostre sistema educatiu, al contrari s'han agreujat amb unes polítiques que han tendit a afavorir els centres educatius més elitistes en detriment de l'escola pública. Així mateix s'ha barrat el pas a qualsevol participació de la comunitat educativa i en conseqüència s'ha provocat que hi hagi un sentiment d'abandó cada vegada més generalitzat.

2. Quant al finançament d'Educació, quina és la posició del vostre grup? Creis que hi hauria d'haver una Llei de Finançament? Quin percentatge del PIB de les Illes destinaríeu a Educació?

La LOE és la primera llei educativa que va acompanyada de finançament.

El nostre objectiu és augmentar el pressupost anual destinat a educació, seguint les recomanacions de la Unió Europea, amb la finalitat d'assolir en el menor temps possible un pressupost en educació equivalent al 6% del PIB.

L'educació serà la nostra primera prioritat perquè educar equival a sembrar igualtat d'oportunitats, invertir en ciutadans i ciutadanes amb opinió i, per tant, en democràcia i a fer, a més, una aposta per la millor economia. No hi ha economia bona sense un capital humà preparat.

Francesc Antich, candidat del PSIB-PSOE

Des del moment que el PP acceptà unes transferències mal dotades, la insuficiència del pressupost ha estat una constant del sistema educatiu a les Illes Balears. I amb l'increment de les necessitats del sistema educatiu balear, a causa dels canvis socials, tecnològics i demogràfics, encara s'ha fet més evident el dèficit crònic i estructural en matèria d'educació.

El programa electoral del BLOC contempla aconseguir que el 6% del PIB de les Illes Balears es destini a educació, per tal de tenir una autonomia plena per dissenyar el model educatiu i els recursos econòmics per desenvolupar-lo. I un dels primers objectius que ens plantejam és precisament impulsar una Llei de finançament del sistema educatiu que permeti a l'Administració educativa disposar dels recursos necessaris.

Si el nou Estatut, que ara tant defensen (fins i tot aquells que no el volien reformar), hagués incorporat el concert econòmic solidari que vàrem proposar els partits que formam part de la coalició, a hores d'ara ja estariem en disposició de rebre els recursos necessaris per a garantir un sistema educatiu de qualitat, però haurem d'esperar a aprovar una llei de finançament.

Unió Mallorquina

El finançament de l'educació és una qüestió estratègica de primer ordre per a Unió Mallorquina. Un cop desplegada la normativa de desenvolupament de la LOE, caldria fer la nostra pròpia Llei General d'Educació de la CAIB, per tal de tractar amb el màxim de consens possible aquells aspectes que requereixen una base normativa forta, com ara el finançament.

També és cert que això depèn d'altres administracions, com la de l'Estat, que fins ara no ha reconegut l'esforç pressupostari fet a les illes amb recursos més aviat escassos.

De tota manera, a més d'una millora en el finançament, és precís racionalitzar la despesa.

Per la coalició PSM-Els Verds de Menorca l'educació ha d'ésser considerada una prioritat absoluta. Allò que ara se'n diu un "sector estratègic". Considerem que sense unes fortes inversions en educació és impossible aconseguir una millora en els resultats acadèmics, però és que a més no té sentit invertir en I+D, o en la qualificació dels treballadors, sinó

enfrentem l'arrel del problema: aconseguir una educació de qualitat. Només amb una inversió en tots els camps de l'educació aconseguirem una societat culta, autònoma i també més econòmicament competitiva i manco dependent. Per això cal evidentment una Llei de Finançament. Una llei de finançament d'àmbit estatal, que per cert hauria d'haver acompanyat la LOE, però també una llei de finançament de l'educació de les Illes Balears que planifiqui, seqüenciï i comprometi fons per objectius concrets, temporalitzats i periòdicament avaluable. En aquest sentit la nostra proposta és, com ja ho va ésser el 2003, dedicar el 7% del nostre PIB al finançament de l'educació. A tot això, per ser justos, cal afegir que l'espòli fiscal que pateixen les Illes Balears i que, tot sigui dit, el nou Estatut no soluciona, fa difícil aquest objectiu. Si més no, els partidaris d'aquest Estatut asseguruen -malgrat això no es reflecteixi enlloc del text- que suposarà un ingrés addicional de 2.500 milions d'euros. Si fos així, exigim que aquesta millora financera reverteixi en els pressupostos d'educació. Ja no ens faltaria res més que tot es dediqués a infraestructures sobredimensionades i a polítiques propagandístiques. Posar remei a les mancances del sistema educatiu hauria d'ésser, i així ho exigirem, el primer objectiu a què s'ha d'adreçar qualsevol increment financer que arribi a les Illes Balears.

3. Creis que el desplegament de la Llei d'Ordenació Educativa (LOE) afectarà l'autonomia de gestió i planificació de la política educativa de les Illes, com ja està afectant la de Catalunya? Pensau que reforçarà o erosionarà les característiques lingüístiques i culturals pròpies d'aquesta terra?

En absolut, ens trobam davant una llei marc que preveu entre els seus principis l'autonomia per establir les actuacions organitzatives i curriculars i adequar-les d'acord amb les competències i responsabilitats que corresponen a l'Estat, a les comunitats autònomes, a les corporacions locals i als centres educatius. També preveu la cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes per a la definició, l'aplicació i l'avaluació de les polítiques educatives.

Si us fixau, el PP vol imposar a les comunitats autònomes que governa un model uniforme, i, de fet, ha anunciat que posarà molts d'entrebancs per desenvolupar la LOE, llei que, d'altra banda, declara explícitament, entre els seus objectius, *"la formació en el respecte de la pluralitat lingüística i cultural d'Espanya i de la interculturalitat com a element enriquidor de la societat i la capacitació per a la comunicació en la llengua oficial i cooficial..."*.

Les lleis estatals sempre tendeixen a retallar competències de la gestió autònoma -pareix que certs sectors encara no han assumit la descentralització autònoma. La LOE ho feia de manera descarada i en certa mesura la LOE ho intenta. Però si hi ha voluntat política d'evitar-ho, es pot evitar, no debades l'Estatut ens atorga les competències en educació.

En matèria lingüística i cultural, no hem d'oblidar que és la Comunitat Autònoma de les Illes Balears qui té la competència exclusiva en matèria d'ensenyament de la llengua catalana, per tant aquí no val cap excusa, reforçar o erosionar les característiques lingüístiques i culturals pròpies d'aquesta terra, només depèn de la voluntat política dels governants de les Illes Balears. I des del BLOC, evidentment, apostam per reforçar-les.

Unió Mallorquina

Ens remetem a la resposta anterior. Si a les Illes aconseguim elaborar la nostra pròpia Llei General d'Educació dins el marc de la LOE, pensam que no té per què produir-se aquesta pèrdua d'identitat, sempre i quan s'aconsegueixi reforçar els seus aspectes cabdals.

Hem de partir d'una realitat inqüestionable: qualsevol normativa d'àmbit estatal tendeix a retallar les competències autonòmiques. La LOE no n'és una excepció. El seu desplegament sí afectarà la gestió i planificació de la política educativa a les nostres illes. Ara bé, malauradament ho farà en un sentit molt diferent a com ho està fent a Catalunya. Si el govern de la Generalitat catalana reivindica el seu espai de decisió i denuncia la invasió competencial que la llei estatal suposa, a les Illes Balears el perill és un altre si el Partit Popular segueix al Govern: la concertació entre les autonomies governades pel Partit Popular, a fi de descafeïnar els aspectes més progressistes de la LOE, establir coneixements

comuns de caire "espanyol" en el percentatge de desenvolupament curricular que els hi pertoca i, en definitiva, aprofitar l'avinentsa per jugar una estratègia partidista dissenyada a Madrid sense tenir en compte en cap moment els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Des del PSM-Verds exigim, i de formar part del Govern de les Illes Balears ho seguirem exigint, que es vetlli per l'autonomia de les Illes Balears en gestió educativa rebutjant qualsevol invasió competencial.

Respecte a si la LOE reforçarà o erosionarà les nostres característiques culturals i lingüístiques, considerem que això ara per ara és un debat estèril. Perquè ara per ara qui les erosiona, amb una estratègia ben planificada i fredament executada, és el propi Govern de les Illes Balears. L'actual Govern de la nostra terra és el pitjor enemic de la nostra llengua i cultura. Un canvi és necessari i només amb un govern que defensi fermament els nostres trets d'identitat podrem fer front a qualsevol ingerència de la legislació estatal.

4. Com solucionaríeu el problema de la pèrdua de poder adquisitiu de les treballadores i dels treballadors públics de les Illes Balears? Si sou partidaris de l'equiparació del "plus d'insularitat" de les Illes Balears amb el de les Illes Canàries, com i quan l'aplicaríeu?

La pèrdua del poder adquisitiu de les persones que treballen és per a mi una preocupació que sempre tenc present. El treball ha de ser justament remunerat, però no sols em preocupa la part econòmica, que sens dubte és fonamental, sinó també les condicions laborals, la satisfacció personal i professional del treballador i el reconeixement de la seva feina.

Som partidari d'un plus d'insularitat que equipari el nivell de vida dels illencs amb els que viuen a altres indrets de l'Estat. També és evident que el plus d'insularitat no pot ser uniforme, ha de preveure la doble i triple insularitat del nostre arxipèlag. L'aplicació d'aquest plus s'iniciaria el 2008.

La proposta del BLOC és l'aplicació immediata de l'equiparació amb el complement d'insularitat amb el de Canàries, ho hem reclamat moltes vegades i ho seguim defensant.

Pel que fa a la pèrdua de poder adquisitiu dels treballadors i treballadores del sector públic, les possibles solucions s'han de plantejar i consensuar en el marc global de les negociacions laborals i salarials amb els sindicats.

Gabriel Barceló, candidat del Bloc per Mallorca

Unió Mallorquina

Pensem que s'ha d'avançar en la millora de les condicions laborals -salarials i no salarials- dels treballadors de l'ensenyament de les Illes, tant del sector públic com del concertat.

Maria Antònia Munar, candidata d'Unió Mallorquina

Hem de partir d'una reflexió inicial. Des del PSM-Verds pensem que és urgent la valoració social dels treballadors i treballadores del sector públic, amb especial de l'ensenyament, i som ben conscients que aquesta posada en valor passa indefugiblement, entre d'altres mesures, per un sou digne i amb un poder adquisitiu que no minvi any rere any. Llavors tornem a parlar de prioritats. És cert que s'ha de reivindicar que des de Madrid es faci un esforç en aquest sentit i que se cerquin fórmules per compensar la insularitat però, al nostre entendre, independentment de quan el Govern de l'Estat satisfaci aquestes reivindicacions, una de les primeres mesures que hauria de posar en marxa el Govern sorgit de les eleccions de maig és l'aplicació immediata d'un plus que compensi els desavantatges econòmics que suposa el fet insular. Som conscients que això suposa una gran despesa econòmica, però sens dubte és assumible si es té en compte que d'altres despeses molt manco necessàries, i en massa ocasions totalment innecessàries, s'han assumit per l'actual govern del Partit Popular.

5. Quina és la valoració que feis de la política lingüística de la Conselleria d'Educació? Què pensau de l'elecció de llengua a educació infantil? Creis que el trilingüisme ha de retallar hores al català? Quin seria el vostre pla d'actuació en matèria de Normalització Lingüística?

La Conselleria ha duit a terme polítiques de maquillatge electoralista i ha creat més conflictes que solucions. Els socialistes tenguérem la responsabilitat educativa durant molts d'any i mai no generàrem cap tipus de confrontació amb motiu de normalització lingüística i així pensam continuar. El tema de la llengua és un tema delicat i amb connotacions afectives, en què ha de pesar més el seny que la irracionalitat o l'electoralisme.

El fet que els ciutadans de les Illes Balears puguin dominar tres idiomes em sembla magnífic. Com arribar-hi és el que em preocupa, perquè no exclogui ningú i, sobretot, si és en detriment de les llengües oficials, el català i el castellà.

La política lingüística ha estat nefasta, no només no s'ha avançat sinó que, per primera vegada en la història de la democràcia, s'ha reulat, sembla talment com si l'objectiu del PP fos reduir la llengua catalana a una trista caricatura folkloritzada. El director general de Política Lingüística passarà a la història com a exemple d'allò que no ha de fer una persona que ocupa aquest càrrec.

Dins l'àmbit educatiu, l'elecció de llengua a infantil i el trilingüisme no són més que mesures

demagògiques i segregacionistes que el Govern del Partit Popular ha posat en marxa per dues coses: en primer lloc, per amagar l'incompliment de moltes de les seves promeses i, en segon lloc, per contentar els sectors més reaccionaris que quan parlen de bilingüisme, en realitat, allò que demanen és el monolingüisme castellà.

Per impulsar el coneixement i l'aprenentatge de l'anglès no és necessari retallar l'horari de català; de fet abans que el Partit Popular parlés de trilingüisme ja hi havia centres educatius que duien a terme experiències d'aprenentatge d'un tercer idioma que funcionen i en cap cas s'ha retallat els horaris de català. Aquesta és la proposta del BLOC: anglès per a tothom, sense renunciar a l'objectiu general de normalitzar la llengua dins la societat.

El català ha de ser la llengua principal de l'ensenyament. Això vol dir que ha de ser la llengua amb què es vehiculin els ensenyaments i les activitats extraescolars i ha de ser la llengua per defecte de les relacions internes i externes dels centres escolars.

Però la llengua catalana també ha de ser eina d'integració i cohesió socials. Per això cal recuperar la coordinació institucional en matèria de Política Lingüística i completar el Pla general de normalització lingüística de les Illes Balears, que la Ponència de Planificació del Consell Social de la Llengua va deixar en una fase molt avançada d'elaboració al final de la legislatura anterior. Aquest pla preveu actuacions destinades a bona part de la societat (institucions públiques, mitjans de comunicació i indústries culturals, sistema educatiu, joventut, oci i lleure, món sanitari, món empresarial, etc.) i suposaria un full de ruta molt vàlid per orientar la política lingüística del futur, amb el valor afegit d'haver estat consensuat. La feina estava molt avançada però, en quatre anys, el Partit Popular ha estat incapaç de convocar ni una sola vegada el Consell Social.

Unió Mallorquina

Ja hem apuntat que la valoració de la política lingüística del Govern és negativa. I no tan sols per allò que es fa en l'àmbit educatiu, sinó, sobretot, per allò que es fa en els mitjans de comunicació públics, com ara IB3. No ajuda en absolut a la normalització el fet que els programes amb més audiència infantil i juvenil s'emetin sempre en castellà.

Quant a l'elecció de la llengua vehicular en l'educació infantil, és un dret reconegut a la LNL, tot i que no ha de suposar cap minva del procés de normalització. El model de trilingüisme d'Unió Mallorquina suposa el respecte a l'autonomia pedagògica de cada centre en l'elaboració del seu model lingüístic, de manera que no imposi percentatges equivalents d'ensenyament en llengua castellana i en llengua catalana. Pensam que la llengua que s'ha de normalitzar és la llengua catalana i que és l'única que mereix una protecció especial. El castellà gaudeix d'una bona salut envejable. Sembla, emperò, que també hem de fer que els nostres joves dominin llengües estrangeres, especialment l'anglès, si volem competir laboralment amb la resta de ciutadans europeus.

S'ha de planificar un desplegament adequat de l'article 4 del nou Estatut d'Autonomia i fer-ho amb el mateix grau de consens que l'actual LNL va aconseguir.

Des del PSM-Verds de Menorca hem deixat ben clara, al llarg de tota la legislatura, l'opinió que

ens mereixia la política lingüística del Govern de les Illes Balears. Estem convençuts que el Partit Popular està portant a terme una ben estudiada estratègia per ensorrar els avanços aconseguits en la normalització de la llengua catalana. El seu objectiu no és altre que deixar la nostra llengua com una espècie de curiositat etnològica, una peça de museu, una curiositat folklòrica. En el marc d'aquesta estratègia, que afecta tots els àmbits de la societat, demolir el que s'havia aconseguit en l'ensenyament és un dels objectius principals. Totes les mesures preses: elecció de llengua a infantil, trilingüisme, etc., no són altra cosa que fites successives de cara a aconseguir aquest objectiu de "solució final". En aquest sentit és òbvia la nostra total i absoluta oposició a aquestes mesures. Des del PSM-Verds pensam que la normalització lingüística ha d'ésser una política transversal i prioritària del futur Govern, basada en els següents eixos:

- Ús de la llengua catalana a l'Administració. L'Administració ha d'emprar en totes les seves comunicacions, en la documentació, en l'atenció al ciutadà, etc., la llengua catalana.
- La llengua catalana ha d'ésser la llengua dels mitjans de comunicació públics. La radiotelevisió pública de les Illes Balears s'ha de convertir en eina fonamental per a la difusió de la llengua catalana.
- La llengua catalana ha d'ésser la llengua d'ensenyament i aprenentatge. Es garantirà el coneixement adequat de la llengua castellana i d'una tercera llengua en acabar l'escolarització.
- Potenciar l'ús social de la llengua catalana a tots els àmbits d'activitat: esport, comerç, indústria, turisme.
- Convenis amb altres territoris de parla catalana per a la promoció exterior de la llengua catalana.

Naturalment s'hi podrien afegir moltes més actuacions i molt més concretes, si més no però és fonamental que el Govern de la nostra terra actuï com ho faria un govern "normal": defensand i promociand la llengua de la nostra terra.

6. Quines mesures compensatòries impulsaríeu per tal de garantir la igualtat real d'oportunitats? Quina política aplicaríeu a la immigració en general? I en l'àmbit escolar?

El programa del nostre partit parteix del principi bàsic de la igualtat d'oportunitats. És la base de la nostra oferta programàtica, que és bel·ligerant amb herències socials desequilibrades. Volem assegurar que tothom estigui en les mateixes condicions de sortida, amb uns serveis públics de qualitat.

Respecte a la immigració, els socialistes consideram que és una força econòmica positiva per a la societat i que moltes de les suspicàcies sense fonament, d'una part de la població s'han de aclarir. D'entrada, aplicam el principi que la immigració ha d'anar lligada estrictament a les necessitats del món del treball i que les administracions han d'oferir-li els mecanismes necessaris d'integració social i han de lluitar contra qualsevol brot de caràcter racista. També se'ls ha de facilitar l'accés als valors que conformen la nostra societat i un dels mecanismes per aconseguir-ho és l'educació.

D'altra banda, la nostra comunitat necessita un model econòmic mesurat que per ser rendible no hagi d'apostar d'una forma permanent per l'augment de la construcció i del turisme. Si feim un model mesurat tota la resta serà més fàcil. Efectuarem una distribució equitativa entre el centres escolars públics i concertats de l'alumnat amb dificultats d'integració i els immigrants. D'aquesta manera eliminarem la concentració d'alumnat d'aqueixes característiques sols en uns centres. És imprescindible conèixer la realitat, agrupar i classificar els centres per poder solucionar els problemes que pateixen.

En situacions desiguals no hi valen normatives que signifiquin "cafè per a tothom". Dotarem de majors recursos i introduïrem noves maneres d'organització escolar, d'acord amb les particularitats de cada centre educatiu.

Apostam per una major autonomia dels centres, per més responsabilitat dels equips directius i per més mitjans per poder-la dur a terme.

Des d'impulsar mesures preventives a les primeres edats, incrementar els equips d'atenció primerenca, els serveis d'orientació, recursos necessaris per atendre la diversitat..., fins a un Pla de xoc contra l'abandonament dels estudis de secundària i una política d'escolarització socialment equitativa que eviti la creació de guettos.

La política d'integració ha de posar especial èmfasi en programes de formació i educació que fomentin la convivència i l'intercanvi cultural, i ha de tenir una major cooperació i coordinació de les actuacions que desenvolupen en els seus respectius àmbits les diferents administracions. La resposta passa per tenir clars els objectius que es volen aconseguir i els recursos i estratègies per a assolir-los. I en aquest sentit, entenem que l'objectiu bàsic i principal és la incorporació dels immigrants a una societat plural, lliure i democràtica.

A partir d'aquestes consideracions, des del BLOC entenem que per afrontar el fenomen de la immigració s'ha d'engegar un procés d'acollida que proporcioni tota la informació disponible: ajudes que poden rebre, serveis amb els quals poden comptar, regles bàsiques que han de respectar, formes d'organització social i política, organitzacions socials, etc. Cal explicar com s'entra en el sistema d'aquest país, d'aquesta societat, amb informacions bàsiques i completes.

I evidentment s'ha de revisar, actualitzar i dotar dels recursos necessaris el Pla integral de la immigració. El Pla ha d'aconseguir la necessària implicació del Govern referent a noves competències i coordinació amb ens locals i associacions i entitats; accés a la targeta sanitària; habitatge; mercat de treball; augment de recursos per a l'educació i els serveis socials; i un pla específic per a la integració social de la població immigrant.

Dins l'àmbit educatiu, la incorporació nombrosa d'alumnes procedents d'altres països és un repte evident, quant a les noves necessitats d'espai físic i d'organització dels centres, suports, ràtios o professorat de suport. S'ha d'evitar la consolidació de *ghettos* educatius. L'escolarització dels immigrants ha de ser assumida per les escoles públiques i les concertades, amb l'objectiu que tots els centres sostinguts amb fons públics s'hi impliquin igualment. L'escola pública i la concertada han d'assumir a parts iguals l'arribada d'alumnat nouvingut, i l'Administració les ha d'ajudar de manera equitativa.

Des del BLOC proposam impulsar la formació del professorat en l'ensenyament de la llengua i la cultura de les Illes Balears, en l'aprenentatge de les llengües de la immigració, l'educació intercultural i l'educació en valors i per a la ciutadania.

S'aplicaran programes que despleguin de manera universal el currículum propi que assegura el coneixement efectiu de la realitat nacional de les Illes Balears; així com mesures específiques per atendre mancances educatives que puguin tenir o els desavantatges que suposa per a molts d'alumnes l'elevada mobilitat geogràfica de les seves famílies.

Unió
Mallorquina

El tractament del fenomen migratori requereix actuacions des de molts d'eixos. No es pot tractar de la mateixa manera tots els nouvinguts, perquè cadascun dels col·lectius té necessitats diferents i precisa actuacions diverses.

Els nouvinguts s'han d'integrar progressivament dins la nostra societat i dins la nostra cultura. Això requerirà mesures més o menys intenses en funció de l'origen cultural de cada immigrant.

Per a aquells amb més dificultats, es podria plantejar un model d'aules d'acollida per a la seva posterior integració dins les aules ordinàries.

En l'àmbit escolar, és evident que aquells centres -públics i concertats- que estan situats en barriades amb forta concentració d'immigrants són els que fan un esforç més gran. La solució a aquest problema no és gens fàcil, perquè el nostre sistema legal prioritza l'escolarització en el centre escolar més proper i, d'altra banda, la distribució territorial dels centres no és regular, especialment pel que fa als concertats.

Hem de defugir d'entelèquies imperatives impossibles d'aplicar. S'ha de fomentar una major implicació de tots els centres en l'escolarització d'immigrants amb estímuls adequats -més dotació de personal i de material- i universalitzant les ajudes de transport i menjador a aquells alumnes amb pocs recursos, per tal d'evitar que només rebin ajuda aquells immigrants que s'escolaritzen en centres públics, la qual cosa suposa que renunciïn a fer-ho en centres concertats.

En primer lloc creim indispensable que des de l'Administració educativa es fomenti un canvi radical de mentalitat respecte al que suposa la compensació de desigualtats dins l'ensenyament. Ha de deixar de percebre's com una excepcionalitat, com una espècie d'afegit a la tasca docent per passar a ser considerat com un aspecte més de la funció educativa. És, llavors, dins aquest marc on s'han d'inserir les mesures compensatòries que passen per la corresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics en aquesta tasca. Cal així mateix establir programes, elaborats amb la participació de la comunitat educativa, adaptats a la realitat de cada centre concret i que estableixin objectius a curt, mitjà i llarg termini, periòdicament avaluable i ben dotats de personal i de recursos. Per altra part cal crear nous equips psicopedagògics, i ampliar els existents, amb personal especialitzat en aquesta matèria, a fi que en tot moment els centres comptin amb l'assessorament necessari i adequat. També s'ha de crear una unitat dins el departament d'inspecció únicament dedicat a donar suport tècnic als col·legis i instituts en les tasques de compensació. Si entrem en el tema de la immigració som absolutament partidaris de concebre aquest fenomen com una oportunitat i no com un problema, una oportunitat que ha de fer ressuscitar dins les aules el repte de la multiculturalitat, alhora que la integració dels nousvinguts s'ha d'aconseguir des del coneixement mutu i l'assumpció de la llengua i cultura de les Illes Balears com un vincle comú d'unió. Naturalment per això cal formació específica, cal que els centres dissenyin

les pròpies vies d'actuació, cal que des de l'Administració es possibiliti dur a la pràctica projectes d'innovació al respecte concedint comissions de serveis i creant places específiques a tal efecte. En definitiva, calen actuacions decidides, no simples pegats, si volem que la immigració sigui assumida per tota la societat com una aportació valuosa i no com un perill.

Eduard Riudavets, candidat del PSM Entesa Nacionalista - Els Verds

7. Quin és el model d'escola que defensa el vostre partit, atesa la doble xarxa, pública i privada, que coexisteix aquí? Si aconseguíu governar, quin pla de construccions escolars impulsareu?

Apostam per l'educació com a servei públic que garanteix la cohesió, el desenvolupament i la igualtat d'oportunitats i que té en compte la diversitat social i cultural de la nostra societat i, al mateix temps, que ha de mantenir un caràcter universal, gratuït, laic, democràtic, coeducatiu, científic, integrador i compensador de desigualtats. Una educació que inclou la formació per la ciutadania, una educació que fomenta els valors de la democràcia i el civisme.

S'ha de redissenyar un mapa escolar que no sols cobreixi les actuals necessitats de l'alumnat de l'educació obligatòria a les Illes Balears, sinó veritablement el seu previsible creixement els propers 10 anys; s'ha d'ampliar l'àmbit a l'educació infantil (0-6 anys) i postobligatòria (formació professional i batxillerat), sense oblidar el dret que té la ciutadania en general a l'aprenentatge al llarg de la vida.

Des del BLOC apostam per una escola de qualitat per a tothom, per una educació pública que integri en condicions d'igualtat la xarxa de centres de

titularitat pública i concertada; per una educació integradora a nivell lingüístic, cultural i social; correctora de desigualtats, transmissora de coneixements i de valors per al creixement i desenvolupament personal i social. Això vol dir un sistema educatiu adaptat a la diversitat, amb els recursos necessaris per donar resposta a les necessitats actuals i futures, i per una política d'escolarització socialment equitativa.

A hores d'ara hauríem de comptar amb un Mapa escolar complet que entre altres aspectes, a més de la radiografia de les necessitats actuals de reformes i construccions, contemplés una previsió de les futures. Aquesta previsió ha d'incloure no només les places per escolaritzar tot l'alumnat, sinó també tots els espais i serveis que fan possible una educació de qualitat: aules d'Informàtica per garantir l'accés real a les TIC; gimnàs, aules per a desdoblaments de grups..., i ha d'incloure tot el ventall de l'educació no universitària: des d'una xarxa pública 0-3 fins a conservatoris, escoles oficials d'idiomes...

Per tant, a més de donar resposta a les urgències que tots coneixem de reformes i de noves construccions de centres educatius -repetidament reivindicades, sobretot per les associacions de mares i pares- paral·lelament s'han d'impulsar totes les dotacions que fan possible un sistema educatiu modern i de qualitat.

Unió Mallorquina

Entenem positiva aquesta coexistència de centres per atendre un dret essencial de la nostra societat. El model d'escola pública d'Unió Mallorquina es basa en l'elaboració d'un mapa escolar que no només tengui en compte elements quantitius, sinó també els qualitius. Els centres públics han de comptar amb instal·lacions homologables i no sols "suficients". Les noves construccions han de tenir en compte l'existència a la zona d'oferta pública, concertada i privada, prioritzant les zones amb més necessitats.

El programa electoral que presentàrem als electors el 2003, deia que l'escola que volíem havia de "...forjar la societat del futur, garantir la igualtat d'oportunitats, corregir les desigualtats, transmetre valors democràtics, ésser dipositària dels trets identificadors de la nostra cultura i generadora del canvi social". Sens dubte, quatre anys després, mantenim la mateixa concepció del model d'escola, però més enllà de teoritzacions, sempre

fàcils, cal concretar. Així, al nostre entendre, des de l'Administració educativa s'ha de potenciar al màxim l'autonomia dels centres alhora que se'ls ha de dotar dels mitjans i recursos suficients per dur a terme la seva tasca. Si parlem de la doble xarxa, partim d'un principi bàsic: tots els ensenyants, treballin a l'escola pública o la privada, han de tenir sous que siguin acords amb la importància de la seva funció que per nosaltres és primordial. L'Administració educativa ha de tenir com a principal objectiu garantir una escola pública de qualitat, on tothom hi tengui accés i ben valorada socialment. Cal trencar la dinàmica de massificació i saturació que s'ha generat aquests darrers anys, per això, és importantíssim comptar amb un "mapa escolar" constantment actualitzat a fi de preveure les necessitats i actuar amb rapidesa. Qualsevol pla de construccions escolars s'ha d'adreçar a l'escola pública, sense regals encoberts de doblers als centres privats, i s'ha de regir pel que fixi el "mapa escolar" i a partir d'uns criteris bàsics: disminució de les ràtios professor-alumne, descongestionar els centres saturats, tendir a escoles i instituts de petites dimensions...

8. Quina és la universitat que voleu? Què pensau que li manca a la UIB?

Volem una universitat eficient, de qualitat, competitiva, organitzada amb criteris de competència internacional, amb capacitat d'atreure els millors estudiants i professors i implicada en tot el territori de les Illes Balears.

Li manquen estudiants, investigadors i més despesa en recerca i desenvolupament. S'haurà d'augmentar el % de la repercussió del valor brut afegit (VAB). La universitat ha de tenir un paper de lideratge en el procés de canvi, de transformació i de modernització de la nostra societat.

Des del BLOC per Mallorca apostam per una universitat pública i de qualitat, profundament arrelada a la nostra societat. Propugnam una política decidida de beques que permeti que tots els estudiants, al marge de la situació econòmica de les seves famílies, puguin accedir a l'ensenyament superior universitari. A més, defensam una política de beques destinades a la investigació i a la mobilitat que permetin compensar les

despeses originades als estudiants que viuen lluny del campus universitari. Serà necessari, des d'un punt de vista d'infraestructures, acabar amb les mancances que té el campus universitari (entre elles una biblioteca central i un paranimf). S'haurà de plantejar durant la propera legislatura la creació de nous estudis, sent d'entre ells un objectiu prioritari del BLOC la creació d'una facultat de medicina. El BLOC proposa una reforma del Decret de Professorat que inclogui el reconeixement del català com a mèrit forçosament a valorar en els concursos d'accés a places que pugui oferir la UIB. Per últim, el Govern de les Illes haurà de posar en marxa la redacció d'una llei autonòmica d'universitat adaptada a la reformada LOU estatal, així com assumir l'adaptació de la UIB al Procés de Bolonya, intentant aconseguir que el procés de convergència tenguí la menor incidència possible sobre els alumnes treballadors de la UIB.

Unió Mallorquina

La universitat està en un moment de canvi de model, com a conseqüència de la convergència europea en aquest camp. No es pot permetre que una societat suposadament rica perdi la batalla de la formació universitària i vegi minvat el nombre d'universitaris any rere any.

La universitat ha d'esser referent social i científic i ara per ara no ho és. S'ha de potenciar una major oferta d'estudis tècnics, sanitaris i turístics, una col·laboració més estreta amb el sector empresarial privat i un acostament de la UIB a la ciutat de Palma. La UIB -inclosos els centres adscrits- ha d'esser la primera opció universitària per a tots els ciutadans de les illes.

Sens dubte el model d'universitat que volem parteix de la necessària i efectiva autonomia que aquesta institució ha de tenir, cal, però, un decidit suport, en tots els àmbits de l'Administració educativa. Pensam que qualsevol universitat ha d'apostar decididament per la investigació i en això també hi té molt a aportar el govern tot creant els canals de comunicació entre l'empresa i la universitat perquè aquesta investigació tenguí posterior projecció. Si ens referim concretament a la UIB, la nostra aposta passa així mateix per afavorir la investigació, donar suport a l'augment de titulacions, incloses titulacions pròpies que s'adiguin amb la realitat cultural, social i econòmica de les Illes Balears, i posar els mitjans necessaris per ajudar a la projecció exterior. S'ha de donar una major empenta al Consell Social i s'ha d'afavorir la col·laboració amb altres centres universitaris, especialment els de les terres de parla catalana. Naturalment, en un altre ordre de coses, des del Govern de les Illes Balears s'ha de facilitar, en tot el que estigui a les seves mans, l'adaptació a l'espai europeu d'ensenyament superior.

9. Quina valoració feis de la política territorial i mediam-biental del Govern durant aquests darrers quatre anys? Quina seria la vostra política territorial i mediambiental si aconseguíu governar?

Aquí sí que és absolutament negativa. El model que ha implantat aquest govern és absolutament insostenible amb els territoris i insolidari amb les futures generacions. La depredació territorial i dels recursos naturals és incompatible amb una concepció moderna de la relació entre societat i territori.

Minva la qualitat de vida dels ciutadans i posa en perill el paisatge illenc. La principal amenaça que ens deixen quatre anys de govern conservador és el consum desmesurat de territori, produït per una construcció que obeeix més a pràctiques especulatives que a resoldre el problema d'habitatge, per exemple, dels nostres joves.

La construcció d'infraestructures inadequades en el nostre territori limitat, megalòmanes han ferit la nostra terra. Estan destruint el paisatge que és el valor de l'oferta econòmica principal d'aquesta comunitat, el turisme. Destruir territori i turisme de qualitat són incompatibles, ben igual que ho és estandarditzar la nostra extraordinària singularitat.

La nostra proposta en aquesta matèria es concreta en tres línies d'actuació: marc legislatiu (lleï del sòl i modificació de les DOT i dels plans territorials de Mallorca i d'Eivissa), polítiques d'habitatge a favor de les necessitats de la població i adients a les noves realitats que la societat d'avui comporta amb un pla de millora dels barris, i, per últim, polítiques per a unes ciutats sostenibles.

Construir un bon futur a les Illes Balears té dos pilars fonamentals: fer un bon ús del territori i invertir en educació. Els dos perills més grans que té la nostra economia són precisament el model econòmic intensiu de depredació del territori, i la manca de productivitat de la nostra economia. La base per a una bona productivitat és invertir en formació de qualitat i aquesta depèn de la qualitat de l'educació

Aquesta ha estat la legislatura de la desprotecció i de la destrucció, la legislatura del ciment, la grava i l'asfalt. Per primera vegada en la història s'han desprotegit zones protegides i s'ha destruït més territori que mai. Tot i que ara tant UM com PP han posat en marxa campanyes per demostrar quin dels dos partits és més verd, la realitat és molt negra.

L'aprovació d'un Pla Territorial de Mallorca desenvolupista, que no només recupera urbanitzacions que s'havien paralytats l'anterior legislatura, sinó que n'incorpora de noves, que permet nous camps de golf i la construcció de grans equipaments en sòl rústic, juntament amb la modificació del Pla de carreteres per a la construcció de noves autopistes han posat i posen en perill la sostenibilitat territorial de Mallorca. I posar en perill la sostenibilitat territorial és posar en perill l'economia.

Per al BLOC, la sostenibilitat territorial només té un camí: un nou model territorial. Aquest nou model s'ha d'iniciar amb la reforma de les Directrius d'Ordenació del Territori, restringint les possibilitats de creixement i respectant la vocació agrícola, forestal i natural del sòl rústic; la derogació de la llei de camps de golf per impedir-ne la construcció de nous i la reforma del Pla Territorial de Mallorca amb criteris proteccionistes, impeding operacions d'urbanisme a la carta.

Aquestes modificacions de normativa s'han de complementar amb la declaració de nous espais naturals protegits i d'una política de dotació de recursos humans i materials que no només facin viable la protecció, sinó que impliqui la col·laboració amb propietaris i pagesos amb ajudes econòmiques directes a activitats que garanteixin la bona conservació dels espais, desgravacions fiscals per a les inversions realitzades dins espais naturals protegits, i foment de la custòdia del territori com a mecanisme de conservació privada del patrimoni.

I tot això ha d'anar acompanyat d'un reforçament de la disciplina urbanística, mitjançant la creació per llei d'una Autoritat autonòmica de control i disciplina urbanística format per totes les administracions amb competència urbanística.

Unió Mallorquina

La protecció del territori és i serà una de les prioritats d'Unió Mallorquina. UM, tot i no gaudir de majories que li hagin permès decidir en solitari el model territorial de Mallorca, ha aconseguit que s'aprovàs un instrument essencial com el Pla Territorial de Mallorca. Emperò no és suficient protegir, sinó que és imprescindible recuperar territori que ha estat objecte de l'especulació i la corrupció urbanística. És una qüestió de supervivència social, cultural i econòmica. El nostre model de desenvolupament ha d'esser respectuós amb el medi ambient i amb els nostres trets culturals, urbanístics i arquitectònics tradicionals.

La valoració podria fer-se amb una sola paraula: desastre. La política del Govern de les Illes Balears, en mans del Partit Popular, ha suposat un desastre total i absolut. S'ha de dir que en aquest desastre els Consells Insulars de Mallorca i Eivissa-Formentera n'han estat col·laboradors necessaris, ja que tenen transferides les competències en ordenació del territori. El cas de Menorca és diferent, el Govern de progrés de l'illa, on hi és present el PSM, ha evitat la destrucció mediambiental que ha estat la característica d'aquesta legislatura a la resta d'illes. El Govern de les Illes Balears ha posat en pràctica, a Mallorca i a Eivissa, un model especulatiu que, apart d'haver endeutat durant dècades l'economia de les Illes Balears, ha fomentat negocis tèrbols, adjudicacions milionàries a amics i correligionaris i en definitiva la corrupció urbanística que ha embrutat el bon nom de les Illes Balears.

La política del PSM-Verds de Menorca respecte als temes territorials és clara: desenvolupament sostenible, diversificació econòmica, preservació mediambiental, infraestructures segons les necessitats i no segons les possibilitats de negoci, prioritat de la qualitat de vida de la majoria enfront del lucre d'uns pocs. Certament, a més, això no és una declaració de principis, és la constatació d'una realitat. A Menorca és el que s'ha posat en pràctica amb excel·lents resultats, valorats i premiats fins i tot a l'estranger: prohibició total de noves construccions en sòl rústic, desclassificació de sòl costaner urbanitzable, reducció de les previsions poblacionals, suport a l'economia productiva, suport al sector agrari com a preservador de l'entorn tradicional i natural, aposta decidida per un turisme de qualitat...

10. Quin tipus de política educativa municipal desenvoluparia el vostre grup? Oferiria programes educatius als centres escolars? Inclouria en els pressupostos partides econòmiques per impulsar activitats extraescolars als centres? Com impulsaríeu la vostra política per convertir el poble o la ciutat en educatius?

La col·laboració entre les administracions per millorar l'educació no es pot escatimar, ha de ser una realitat immediata, ha de fer possible l'obertura dels centres de les 8h a les 20h, si fa falta, cada dia de la setmana. D'aquesta manera els centres educatius es convertiran en punts d'acollida i de dinamització de la vida social i cultural de l'entorn on es troben.

És evident que aquests objectius no es poden aconseguir sols amb intencions, sinó amb assignació pressupostària suficient, que és el que farem.

Tot i que les propostes per a cada un dels municipis es concreten en els respectius programes electorals, en general, des del BLOC entenem que es fa especialment necessari cooperar amb els ajuntaments.

Des de la perspectiva que l'educació és responsabilitat de tots, el BLOC proposa una sèrie de mesures per implicar encara més els ajuntaments, ja que són les administracions més properes als ciutadans i les que més coneixen (o haurien de conèixer) la realitat. Per tant és a través dels municipis que es pot potenciar al màxim la participació ciutadana des dels primers escalons de la vida escolar.

Des del BLOC proposam que d'acord amb els ajuntaments, les AMIPA i les entitats socials de les barriades i els pobles es despleguin itineraris i programes de socialització dels infants que ajudin a recuperar la ciutat o el poble per als més joves.

Les escoles han de ser centres de dinamització i millora de les barriades i els pobles on s'ubiquen, per això proposam donar un ús social a les infraestructures escolars (patis, biblioteques, pistes esportives...) mitjançant convenis amb ajuntaments, consells insulars i entitats cíviques.

Cal tenir present també que els ajuntaments, tot i que han anat incrementant els serveis que ofereixen, són les administracions que més dificultats de finançament tenen, per això les propostes de cooperació i col·laboració aniran acompanyades de dotació econòmica. Per això el BLOC es proposa impulsar diferents línies polítiques adreçades als ajuntaments, destacant especialment les destinades a la creació d'una xarxa pública d'escoles infantils.

Unió Mallorquina

Una de les prioritats de la política educativa municipal ha d'esser l'educació infantil en el tram 0-3 anys. S'ha de compatibilitzar la construcció d'alguns nous centres municipals amb l'extensió de convenis amb les entitats representatives dels centres privats d'educació infantil - que abasten molt més territori i, per tant, molta més població- mitjançant un sistema d'abonaments. A mig termini aquestes ajudes haurien d'arribar a tota la població, començant per aquells més desfavorits.

La col·laboració amb l'Administració educativa en relació als centres d'infantil i primària seria una altra de les prioritats, així com una major dinamització de les instal·lacions dels centres amb col·laboració amb les famílies.

La política educativa municipal ha d'anar lligada, també, a la política cultural, i en aquest darrer aspecte és evident que queda molt per millorar, especialment a la ciutat de Palma.

A tota aquesta sèrie de preguntes tinc una resposta força senzilla: sí. Per un motiu ben evident, és el que a Menorca s'està fent, és el que a Menorca estem duent a terme: pla insular d'educació

infantil 0-3 anys -impulsat pel Departament d'educació del Consell Insular de Menorca gestionat pel PSM, que amb la col·laboració dels ajuntaments i amb una forta dotació econòmica ha possibilitat que l'illa tenguí els més alts índex d'escolarització i qualitat en aquesta etapa educativa de tot l'Estat espanyol-, pla d'espais familiars, programa d'educació infantil al medi rural, etc. A això s'hi han d'afegir les partides pressupostàries municipals dedicades a activitats extraescolars, a suport a les associacions de pares i mares, a sortides escolars, etc. Però una cosa és certa, tot això s'ha fet no ja sense la col·laboració del Govern de les Illes Balears, sinó més aviat amb una oberta i clara hostilitat. No tan sols s'ha negat a oferir el seu suport, sinó que ha posat totes les dificultats possibles.

En conseqüència, la nostra política municipal es fonamenta en l'organització d'activitats complementàries a l'ensenyament reglat, en la posada en marxa, omplint-los de contingut, de consells municipals d'educació i, en definitiva, en fer dels ajuntaments un agent educatiu més. Sens dubte, però, des d'una coordinació i un suport econòmic dels Consells Insulars respectius i amb l'estaló del Govern de les Illes Balears, en tots els aspectes.

Si parlem, per altra banda, de ciutats educadores, pensem que cal, tal i com vàrem fer a Ciutadella la passada legislatura, elaborar un projecte educatiu de ciutat, un projecte fruit de múltiples trobades, d'una àmplia participació i de la voluntat compartida d'arribar a tots els aspectes de la gestió municipal. Si seguim la filosofia de Tonucci, que és qui millor ho ha plantejat, s'ha d'impulsar la concepció que "tot és susceptible de ser una eina educadora" i que qualsevol decisió d'un Ajuntament té conseqüències -positives o negatives- en l'educació dels infants. Aquesta és l'arrel, cal llavors, passa a passa i amb paciència, implicar a tota la ciutadania en la tasca d'educar. Educar és cosa de tots. □

LLEI D'IGUALTAT, UNA LLEI NECESSÀRIA

Secretaria de la dona de l'STEI-i

Foto: cedida per la revista Acontratiempo

El Congrés dels Diputats ha aprovat el dia 15 de març la LLEI D'IGUALTAT EFECTIVA ENTRE DONES I HOMES amb el vot a favor de tots els grups parlamentaris excepte el del PP.

Aquesta Llei pretén fer realitat el principi d'IGUALTAT de tracte i l'eliminació de tota discriminació cap a les dones. El text contempla un conjunt de mesures que afecten la vida política, jurídica i social. Es reconeix el dret a la conciliació de la vida personal i laboral i la necessitat de fer-la extensiva a treballadores i treballadors de tots els règims de la Seguretat Social. No oblidem que segons estudis efectuats el mes de febrer a les Illes, les dones dediquen el quàdruple de temps a les activitats domèstiques i cura dels infants que els homes.

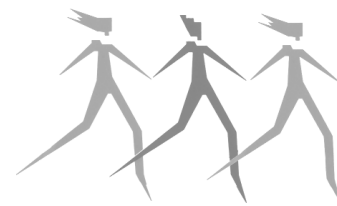
Es fa palesa la importància d'una **responsabilitat compartida** entre dones i homes de les obligacions familiars. Així mateix, s'estableix una **representació equilibrada** dels dos sexes en tots els àmbits de les administracions públiques i també en les llistes electorals. Aquesta Llei reforma la Llei Orgànica de Règim Electoral General per garantir l'equilibri d'ambdós sexes en les llistes electorals. Estableix la responsabilitat de les empreses pel que fa a la igualtat i obliga a negociar amb els agents socials **plans d'igualtat**, ja que les dones de les Illes Balears cobren un 25'4% manco que els homes segons un

estudi de l'Institut Nacional d'Estadística publicat el passat mes de desembre. També preveu que en un termini de vuit anys, els consells d'administració de les empreses tinguin almanco un **40% de dones**, quan actualment suposen un 3'6%.

Gràcies a les esmenes proposades pels grups parlamentaris entre les quals hi figuraven propostes de la Intersindical d'STE, la Llei actual ha millorat respecte al projecte presentat inicialment pel Govern. Per exemple, el **permís de paternitat** s'allarga fins a 13 dies mentre que en el projecte eren 10 i a quatre setmanes en el termini de sis anys.

"...la nova Llei ha desagradat a la part empresarial que no accepta les mesures d'acció positiva ni la conciliació..."

També s'amplia la baixa per maternitat per als casos d'**infants prematurs**, tants de dies com el nou-nat es trobi hospitalitzat fins un màxim de 13 setmanes. S'avança en la lluita contra l'**assetjament sexual** a la feina i en general, respecte a la violència de gènere amb la creació de 43 nous jutjats exclusius. És important fer menció que la Llei entra en totes les esferes de la vida, com la sanitat, l'educació, la

creació artística, l'habitatge, la cooperació, les qüestions laborals i els mitjans de comunicació (TV, premsa, publicitat...).

El text contempla la creació d'una **Comissió Interministerial d'Igualtat**, així com d'unitats d'igualtat en cada ministeri. També es crea el **Consell de la dona** com a mitjà per a la participació de les organitzacions de dones en el desenvolupament de les polítiques públiques. Amb aquesta llei, el Govern posa en pràctica les mesures d'una Directiva Comunitària de 2002 d'igualtat de tracte entre dones i homes.

Des de l'STEI-i, es valora l'aprovació d'aquesta Llei com un pas important en el desenvolupament transversal de les **polítiques de gènere**, fet que suposa la creació d'un marc adequat de **mesures d'acció positiva**, sobre tot dins l'àmbit de les administracions públiques i de les empreses.

D'altra banda, la nova Llei ha desagradat a la part empresarial que no accepta les mesures d'acció positiva ni la conciliació i que han declarat que aquesta norma suposa una fortíssima intromissió en el sector privat. De fet, han estat les pressions de l'empresariat les que han forçat l'augment de quatre a vuit anys del període perquè les empreses incorporin en els seus consells d'administració a un 40% de dones. Ja sabem que el sector empresarial és immobilitista respecte al desenvolupament de polítiques que beneficiïn la permanència i la promoció de les dones en els llocs de direcció. Però és una obligació del Govern legislar i potenciar la igualtat laboral de les dones també en l'empresa privada en la qual, al capdavant, és allà on es concentren la majoria de treballadores.

"Manca una ferma defensa de l'ensenyament mixt i coeducatiu, de manera que no es poguessin crear centres que separin ambdós sexes..."

En el terreny educatiu, la Llei d'igualtat fa referència a l'educació en la igualtat, lliure i no discriminatòria, a l'eliminació de continguts sexistes i estereotips en els llibres de text i materials

educatius, a la presència equilibrada de dones i homes en els òrgans de control i govern dels centres docents, a integrar el principi d'igualtat en la formació inicial i permanent del professorat, a desenvolupar, juntament amb l'Administració, programes per difondre entre la comunitat educativa els principis d'igualtat i coeducació, així com reconèixer el paper de les dones en la història i la cultura. Manca una ferma defensa de l'ensenyament mixt i coeducatiu, de manera que no es poguessin crear centres que separin ambdós sexes, esmena que en el seu moment, va ésser presentada per l'STEI-i per mitjà de la seva confederació, però que no va ésser admesa.

Des de l'STEI-i pensam que s'haurien d'haver pres més mesures pel que fa als mitjans de comunicació. Hauria de figurar un article on es posàs de manifest el compromís de creació d'un consell ètic per als mitjans, tant públics com privats. Aquest consell vigilaria els còdex de conducta de manera que respectassin el principi d'igualtat, així com la imatge que es donàs de les dones. També manca la concreció en els pressuposts de les quantitats necessàries per a l'aplicació de la Llei.

Per acabar, volem manifestar la nostra crítica davant el fet que el PP no hagi votat a favor d'aquesta Llei, encara que no és estrany per la seva coneguda oposició a qualsevol mesura positiva que assegurï la paritat entre els sexes en els diferents àmbits socials. □

FSM DE NAIROBI, EL DESAFIAMENT AFRICÀ*

Olivier Bonfond,
(CADTM Belgique)

Del 20 al 25 de gener de 2007, es va realitzar a Nairobi, Kenya, la setena edició del Fòrum Social Mundial (FSM), espai de construcció d'alternatives a la globalització neoliberal, la qual cosa estava en joc en aquest FSM i era molt i molt important. Per primera vegada a Àfrica,¹ es tractava primer que res d'aprofundir l'arrelament del moviment altermundialista al continent més afectat per les polítiques neoliberals. Desgraciadament, aviat varen aparèixer nombroses debilitats que varen obstaculitzar en gran manera les enormes expectatives suscidades per aquest esdeveniment mundial. Però malgrat això, aquest FSM va demostrar, un cop més, el seu caràcter vital. D'altra banda, constitueix una inflexió en el procés altermundialista ja que no hi haurà un FSM "tradicional" el 2008, sinó unes jornades mundials d'acció. Llavors, l'FSM és un procés fatigat o és que es transforma?

"...algunes opcions dels organitzadors no són només molt criticables, sinó també, aberrants."

Després d'ampliar el procés en direcció a Àsia,² era lògic i necessari fer una "aturada" a Àfrica. Mentre aquest continent acumula drames, des d'un punt de vista humà, social i econòmic -la pobresa i les desigualtats són terribles, els conflictes armats es multipliquen, el deute asfixia, la fam és recurrent, els saqueigs dels recursos es perpetuen inexorablement, etc.- al mateix temps, els moviments socials africans continuen sent els grans "absents" del moviment altermundialista. Reforçar i fer visibles les lluites d'aquests moviments, crear relacions de solidaritat sòlides, però també teixir llaços amb les experiències d'alguns països d'Amèrica del Sud, com Veneçuela, Bolívia i Equador, eren altres desafiaments a tenir en compte. Malauradament, mentre que s'esperava gaudir d'un fòrum obert, dinàmic i amb sentit, aviat varen aparèixer moltes inquietuds. Des del primer dia del Fòrum, aquestes inquietuds es varen transformar en constatacions, de vegades alarmants, i els "errors" es varen multiplicar. Encara que aquests no puguin convertir-se en arguments per enterrar el procés en conjunt, deuen, no obstant això, ser l'objecte d'una crítica constructiva i seriosa.

FSM de Nairobi, cercau els errors

Sense menysprear els factors lligats a la situació política i social de la regió (relativa debilitat dels moviments socials kenyans, situació de guerra i de

conflicte als països veïns), algunes opcions dels organitzadors no són només molt criticables, sinó també, aberrants.

Vegem-ne només algunes:

- **La mercantilització de l'FSM.** Més que implicar al màxim els moviments socials kenyans a la suma del treball i energia voluntaris en el procés de preparació, el Comitè organitzador va preferir organitzar tots els aspectes del fòrum sobre la base de contractes amb empreses privades. Transport, traducció, restauració i seguretat,³ tot es va desenvolupar amb lògica comercial. Tot era llogat o comprat. Els organitzadors, fins i tot, varen arribar a signar un acord amb una cadena de telecomunicació privada (Celtel), donant-li l'estatus de patrocinador oficial i el monopoli de les transmissions! Aquesta mercantilització a ultrança, a més d'estar en contradicció amb la Carta de Principis de Porto Alegre, va tenir diverses implicacions negatives: uns àpats molt cars (3 o 4 vegades superior al preu local); una feble integració dels moviments socials kenyans en el procés; un cost global molt major (més o menys 3 milions de dòlars); una informació insuficient, tant respecte als participants del Fòrum com cap a l'exterior; un fracàs total en l'àmbit de la traducció, que, no obstant això, és un element essencial per a un bon desenvolupa-

*És una traducció del castellà, que ja era una traducció.

ment d'un esdeveniment internacional. Estaria el Fòrum a punt de convertir-se, no en un lloc de trobades i convergències de lluites antiliberals, sinó més aviat en una oportunitat per als petits i grans capitalistes locals de fer negoci a costa dels "turistes altermundialistes"? És aquesta inacceptable situació la que ha portat a algunes organitzacions (entre elles el CADTM) a llançar aquest lema: "El Fòrum no és una mercaderia!"

- **Una entrada massa cara per als kenyans.** Dins la mateixa lògica de la mercantilització, el comitè organitzador, va decidir, a fi d'equilibrar el seu pressupost, augmentar moltíssim el preu del conjunt dels drets d'inscripció en relació amb els anys precedents.⁴ Que les organitzacions i individus del Nord contribueixin majoritàriament al conjunt de costos del Fòrum es justifica amb facilitat, però fixar el preu de l'entrada en 500 shillings (5 euros) per als kenyans és totalment inacceptable. És inconcebible que la població

d'un país on es realitza l'FSM no pugui ésser present en forma massiva per tenir el pes que li correspon en els debats i les decisions. Però, amb aquest preu, no hi varen poder ésser, ja que a Kenya, el 80 % de la població viu per sota del llindar de la pobresa i semblant suma, per a la majoria dels kenyans, és l'equivalent a una setmana de treball!⁵ Algunes organitzacions kenyanes varen protestar enèrgicament, assenyalant amb tota justícia que "Si l'FSM és benvingut a Kenya, els kenyans no són benvinguts a l'FSM".

"Un FSM no és, primer que res, un espai destinat a intercanviar i lluitar millor amb els pobres, els oprimits i els explotats del sistema capitalista?"

- **El lloc triat va agreujar l'exclusió dels kenyans.** Mentre que l'opció inicial va ser realitzar el fòrum en el parc més gran de la ciutat, el comitè organitzador finalment va decidir llogar el gegantí estadi Kasarani, situat a més de 15 km del centre. Aquesta estructura capaç d'albergar 80.000 persones no era en absolut adequada, ja que el nombre de participants a aquest Fòrum es va calcular entre 12.000 i 15.000. El resultat va ser que algunes grans sales varen quedar buides o pràcticament buides. I agreguem que això va augmentar encara més l'exclusió de la població local del procés. Per als organitzadors, aquesta elecció es justificava per la necessitat de garantir la seguretat dels participants.

Segons aquesta gent, si l'FSM s'hagués realitzat a la ciutat, s'hauria hagut de posar un reixat al voltant del parc! Un FSM no és, primer que res, un espai destinat a intercanviar i lluitar millor amb els pobres, els oprimits i els explotats del sistema capitalista? Doncs, per què pretenem protegir-nos d'ells?

- **Un fòrum dominat pel discurs "moderat".** Des de la sessió d'obertura, amb una participació d'una mica menys de 10.000 persones, podem assenyalar una tonalitat del discurs molt moderada. És sobretot qüestió de "bona governança" i excepte algunes excepcions, res no indica un esperit de ruptura amb el sistema de la globalització. Fins i tot, al llarg del transcurs del

Foto: Iolanda Fresnillo

Fòrum, les veus que pretenen donar un rostre humà al capitalisme varen dominar àmpliament les altres veus, més radicals i alternatives. Això també s'explica pel cost excessiu per a la inscripció d'activitats (entre 100 i 500 euros per activitat). Les grans ONG, que disposen d'importants mitjans poden, per tant, "monopolitzar" l'espai, sense tenir major respecte per un accés igualitari a la construcció de campanyes regionals, nacionals o locals. D'aquesta manera, com a exemple, l'ONG Action AID va inscriure 25 activitats seves per a tres dies d'activitats. Assenyalem també que les esglésies i les grans ONG religioses, algunes d'elles amb línies que estan en plena contradicció amb la Carta de Principis de l'FSM (contra els drets de les dones, contra els drets sexuals...), eren enormement presents.

- **Un quart dia en contradicció amb l'objectiu inicial.** La gran novetat d'aquest fòrum era l'organització del "quart dia". Decidit pel Consell Internacional a l'octubre de 2006 a Parma, la idea principal era deixar espai a les organitzacions i als moviments socials per avançar cap a les grans convergències d'acció. Molt tard i sense un vertader consens, els organitzadors varen decidir organitzar, com a clausura del Fòrum, 21 assemblees temàtiques en 21 llocs diferents! A més del fet que només varen tenir un èxit relatiu (poc més de 1.500 persones per al conjunt de les assemblees), ens podem preguntar quin objectiu es perseguia amb aquestes assemblees. La recerca de convergència o la fragmentació? D'altra banda, cap lloc estava previst per a l'assemblea dels moviments socials. Haurem de creure que el programa d'aquest quart dia va ser concebut perquè els moviments socials no poguessin expressar-se.

Totes les crítiques formulades aquí ens portarien amb tota facilitat a treure un balanç negatiu, fins i tot amarg, d'aquest Fòrum. I no obstant això...

"D'altra banda, si la crítica és útil, no pot esborrar tot el treball de qualitat realitzat pel conjunt de les parts presents en el procés."

Malgrat totes aquestes "faltes greus", el procés demostra una gran vitalitat

Primer que res, recordem que l'FSM de Nairobi no és l'únic Fòrum que hagi tingut aquests problemes. Tots els Fòrums precedents varen tenir també les seves debilitats. Diguem que en aquesta edició s'han acumulat i no s'han tret massa lliçons, positives ni negatives, de les experiències passades. D'altra banda, si la crítica és útil, no pot esborrar tot el treball de qualitat realitzat pel conjunt de les parts presents en el procés. Els debats han estat molt rics,⁶ i nombrosos els intercanvis d'experiències de lluites i de proposicions concretes d'alternatives. Aquest FSM va ser també aprofitat per reforçar la combativitat i les sinergies dels moviments socials, així com per preparar les pròximes Agendes comunes de mobilització, com la del G8 a Rostock, a començament de juny de 2007, on la mobilització hauria de ser significativa. Finalment, les accions de solidaritat⁷ improvisades i totes les trobades i discussions informals són altres aspectes positius que és impossible avaluar exactament però que no cal subestimar.

Però davant tot el que cal subratllar és la capacitat, en particular la dels moviments socials, de reaccionar col·lectivament, activament i eficaçment als diferents "errors" del fòrum. En primer lloc, **les accions directes per garantir l'entrada lliure dels kenyans.** Des del primer dia, els bloqueigs a les entrades principals varen forçar els responsables a obrir les portes a tots els kenyans. Després de fortes protestes contra arrestos injustos dins l'estadi i la repetició d'aquestes accions, el comitè organitzador va acabar per entendre que no calia impedir la participació dels kenyans per una qüestió de diners. En segon lloc, **les accions contra la mercantilització.** El 22 de gener es va organitzar una primera manifestació per protestar contra els preus massa elevats dels àpats. El 24 de gener, diferents activistes kenyans i internacionals varen ocupar dos restaurants privats⁸ situats a l'interior de l'estadi i varen obligar que es fes distribució gratuïta d'aliments a algunes desenes de nins presents dels barris populars de Nairobi.⁹ En tercer lloc, **l'organització d'un fòrum alternatiu.** Enfront de la impossibilitat "econòmica" de participar en el Fòrum, el "Parlament del poble",¹⁰ organització molt activa, especialment als barris de barraques de Nairobi, va decidir realitzar un fòrum alternatiu en ple centre de la ciutat. Aquesta

Foto: Iolanda Fresnillo

activitat paral·lela va tenir un vertader èxit. Pròxima a la gent, democràtica i basada en la implicació militant, va acollir durant tres dies diversos milers de participants, als quals es varen agregar delegats de diferents moviments estrangers. En quart lloc, **l'èxit de l'assemblea de moviments.** A més de les accions col·lectives, l'objectiu de les quals era corregir els "errors", els moviments socials es varen organitzar, des del començament del Fòrum, per realitzar la seva assemblea, crucial per poder avançar cap a una major convergència, determinar les agendes i les estratègies comunes en el futur. Després de llargues negociacions, aquesta assemblea va aconseguir reunir a més de 2.000 participants, malgrat que no estava anunciada en el programa oficial i que va ser convocada el mateix dia per la Coordinadora dels moviments socials. Aquesta assemblea finalment va adoptar una declaració comuna que, malgrat un contingut una mica "lleuger", valorava prioritàriament totes les lluites i resistències africanes, denunciant la mercantilització i la militarització de l'FSM i afirmant amb força que l'FSM no està en venda! Al final l'assemblea va permetre acabar el quart dia en un ambient de fraternitat, de lluita i de convergència que no havia estat, per desgràcia, prou present fins aquest moment.

"L'FSM, malgrat les seves debilitats, va demostrar una gran vitalitat i aquells que sostenen que el Fòrum s'està morint s'equivoquen totalment."

Conclusió: un balanç moderat però encoratjador

Encara que no sigui possible ara avaluar l'impacte global del Fòrum, podem, no obstant això, fer un balanç moderat però encoratjador del Fòrum Social Mundial de Nairobi. L'FSM, malgrat les seves debilitats, va demostrar una gran vitalitat i aquells que sostenen que el Fòrum s'està morint s'equivoquen totalment. Queda, ara, extreure, de manera democràtica i transparent, les lliçons dels errors passats i rectificar el tret, especialment, perquè les jornades d'acció global previstes per a final de gener de 2008,¹¹ tinguin una forma adequada, a saber, una forma que permeti, per les mobilitzacions i l'acció, acostar el lema "un altre món és possible" a la realitat viscuda per les poblacions oprimides del món sencer.

Notes

- 1 L'FSM que va tenir lloc a Bamako, Mali, el gener de 2006, era part del fòrum policèntric, les altres dues parts del qual es varen efectuar a Caracas, Veneçuela, el mateix mes, i a Karachi, Pakistan, el març del mateix any.
- 2 L'FSM de Mumbai, Índia, del gener de 2004, i l'FSM policèntric de Karachi, Pakistan, del març de 2006.
- 3 El control de l'accés es va encomanar a una empresa de seguretat, però l'exèrcit es trobava igualment present al recinte.
- 4 A títol d'exemple, el preu de la inscripció per a una organització del Nord s'elevava a 390 euros.
- 5 Recordem que a Bamako i a Karachi els residents nacionals no varen haver de pagar dret d'accés.
- 6 Va haver-hi més de mil activitats organitzades en el marc del programa autogestionat sobre temes tan diversos com la modificació de les institucions internacionals, l'anul·lació del deute, les migracions i el desenvolupament, la sobirania alimentària, les dones, la privatització dels serveis públics, els drets humans, la lluita contra les guerres, etc.
- 7 A títol d'exemple, el dimarts 23 de gener va tenir lloc una manifestació de solidaritat amb els pobles de Guinea Conakry, víctimes de la repressió criminal pel govern. Es comptabilitzaven desenes de morts entre els participants de la vaga general que paralyzava el país des de feia una desena de dies. Aquesta acció, amb el suport de nombrosos sindicats guineans, es feia en contra de les mesures de privatització, de l'augment de les taxes... unes prescripcions ben conegudes de l'ajust estructural.

- 8 Aquests restaurants pertanyen de fet al ministre de l'Interior kenyà, d'altra banda implicat en operacions de repressió en els anys 90.
- 9 Assenyalem també que el Consell Internacional, reunit els dies 26 i 27 de gener a la capital kenyana va decidir definir unes regles de conducta per als organitzadors dels pròxims FM, a fi d'evitar en particular el risc de mercantilització.
- 10 Aquest moviment social organitza discussions militants i populars ("parlaments") diàriament des de fa 15 anys en un parc de la ciutat.
- 11 La forma, la durada i els temes prioritaris d'aquestes jornades seran per regla general determinades regionalment, nacionalment i/o localment, sens dubte al voltant d'una data comuna en el nivell mundial (possiblement el 26 de gener). Aquest grup d'accions a escala internacional tindrà com a objectiu la lluita contra el neoliberalisme i s'inspirarà en la Carta de Principis de l'FSM.

Nota: La traducció al castellà la varen fer Griselda Pinero i Raúl Quiroz ☐

ES REFUGI

Via Sindieat, 21 - pati.

(antic edifici del Sindicat Forà)

Ciutat de Mallorca

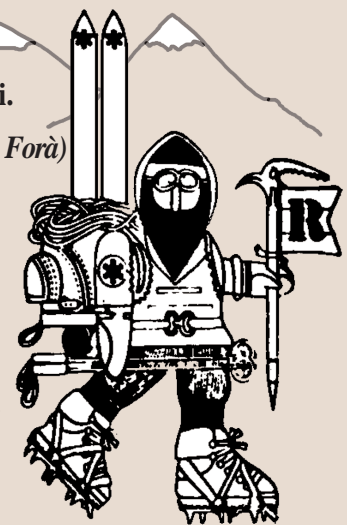
07002

Telèfon: 971 71 67 31

Fax: 971 71 85 97

refugi@detallsport.es

www.esrefugi.es

Des del 1976!
equipam ses vostres aventures

CAP A ON VA EL FÒRUM SOCIAL MUNDIAL?

"El Fòrum Social Mundial és un espai obert de trobada per intensificar la reflexió, realitzar un debat democràtic d'idees, elaborar propostes, establir un lliure intercanvi d'experiències i articular accions eficaces" Art. 1 de la Carta de principis de l'FSM

Iolanda Fresnillo,

Observatori del Deute en la Globalització

La setena edició del Fòrum Social Mundial (FSM), trobada de moviments socials que es va iniciar el gener de 2001 com a contraposició al Fòrum Econòmic Mundial de Davos, va tenir lloc entre el 21 i el 25 de gener a Nairobi (Kenya). Desenes de milers d'activistes (enguany més de 50.000 segons l'organització) han participat en milers d'activitats sobre multitud de temes. Les xifres difícilment poden plasmar la realitat del Fòrum. Les imatges, en aquest cas també, valen per més de mil paraules: el negre dels africans com a predominant en aquest fòrum; el caos de la gent anant d'una banda a l'altra del Moi Sports Center entre activitats, buscant desesperadament l'activitat escollida en un programa poc encertat; les manifestacions i actuacions culturals que s'han succeït al llarg dels 4 dies d'activitats; en aquest cas imatges acompanyades de música i crits reivindicatius; les dones africanes, majoria visible i estadística en aquest fòrum; els grups de joves i nens que a partir del segon dia han pogut entrar gratis, igual que tots els seus compatriotes kenyans; i, sobretot, la diversitat de color en les pells dels assistents i conferencians, que malgrat les diferències de tot tipus semblen entendre's força bé.

"...moviments socials de base de la capital kenyan que van bloquejar l'entrada del Moi Sports Center..."

En finalitzar l'FSM sempre ens trobem amb la dificultat d'haver de triar quins temes destaquem, quins conflictes i propostes han estat les "estrelles" de l'esdeveniment, però aquest any el debat principal del Fòrum ha estat clarament el propi Fòrum. Cap a on va l'FSM? L'estem convertint en un producte comercial? S'ha d'admetre la presència militar en un esdeveniment com aquest, per molts problemes de seguretat que hi hagi? Fòrum autogestionat i autofinançat però de pagament o fòrum

gratuit, però subvencionat? Fòrum per ONG i activistes "professionals" o per la gent del carrer? Les preguntes se succeeixen i a Nairobi la divergència d'opinions s'ha fet més evident que mai.

L'FSM de Nairobi va començar amb el debat en l'aire del preu de l'entrada per als ciutadans de Kenya (500 shilings), considerat excessiu per molts. Aquest debat va acabar el segon dia d'activitats amb la irrupció de moviments socials de base de la capital kenyan que van bloquejar l'entrada del Moi Sports Center primer, i ocupar després la sala de premsa durant el resum als mitjans. L'exigència d'entrada gratuïta per a tots els ciutadans de Kenya, fossin participants en els debats, curiosos o venedors ambulants, va ser escoltada i acatada per l'organització (i a partir d'aquell moment vam començar a veure grups de joves i nens voltant pel Fòrum).

L'FSM de Nairobi ha acabat amb una jornada dedicada gairebé en exclusiva a reunions d'estratègia i definicions d'accions i propostes, responant a les demandes d'alguns sectors de fer un Fòrum menys reflexiu i més propositiu, més adreçat a l'acció i a la incidència política. La jornada ha culminat amb l'assemblea de moviments socials on davant de més de 500 persones s'han fet públiques les diferents crides a l'acció (discutides prèviament en 21 assemblees temàtiques). Aquesta demanda de passar

Foto: Iolanda Fresnillo

Foto: Iolanda Fresnillo

a l'acció és vista, però, per altres sectors com una maniobra d'algunes organitzacions per utilitzar el fòrum i marcar la seva agenda política, limitant així la diversitat d'expressions que en principi caracteritza aquest esdeveniment. La mateixa carta de principis de l'FSM diu "l'FSM reuneix i articula entitats i moviments de la societat civil de tot els països del món, però no pretén ser una instància de representació de la societat civil mundial [...] Ningú no estarà autoritzat a manifestar, en nom del Fòrum i en qualsevol de les seves trobades, posicions que puguin ser atribuïdes a tots els seus participants". Per aquesta raó es va convocar l'assemblea de moviments socials, però enguany sembla més evident que mai la confusió entre FSM i assemblea, i per tant entre les inexistentes conclusions del Fòrum i l'existent crida per a l'acció de l'assemblea.

Un altre dels debats sobre la taula és cap a qui han d'anar adreçades les activitats i debats que omplen de contingut el Fòrum. Sovint ens trobem un cop rere un altre les mateixes persones en les diferents activitats d'un tema, arribant a la conclusió que fem les activitats per a nosaltres mateixos. Són les activitats que compten amb un personatge conegut (enguany des de la premi Nobel de la pau Wangari Maathai a l'actor nord-americà Danny Glover) o les organitzades per grans xarxes o institucions (com enguany el cas de les diferents esglésies presents), les que compten amb més assistència, sobretot dels

activistes més de base (o menys "professionalitzats"). Aquells qui treballem professionalment en ONG o entitats de solidaritat, o estem més implicats en les diferents xarxes internacionals, trobem que el Fòrum és un espai especialment útil per a fer contactes i conèixer altres persones, organitzacions i xarxes amb les quals treballar en el futur. Però les activitats que faciliten aquests espais de trobada i intercanvi no són les mateixes que aconseguen atraure centenars de persones que busquen formar-se i motivar-se, o simplement sentir una opinió diferent. Trobar l'equilibri entre aquestes dues funcions de l'FSM no és fàcil.

"...s'ha fet un pas endavant importantíssim en la campanya internacional pel reconeixement del Deute Il·legítim..."

Malgrat tot, és innegable que el Fòrum ha servit novament per fiançar xarxes socials i lluites conjuntes. Nosaltres, des de l'Observatori del Deute en la Globalització, treballem amb altres organitzacions que lluiten per la cancel·lació del deute arreu del món, europees i també del Sud, i el Fòrum és l'espai que ens ha permès al llarg dels anys crear una xarxa de coordinació i comunicació, i consensuar estratègies conjuntes. De Nairobi han sortit mecanismes de coordinació entre les organitzacions que vulguin treballar sobre la il·legitimitat del Deute extern, s'ha fet un pas endavant importantíssim en la campanya internacional pel reconeixement del Deute Il·legítim, s'ha fixat una setmana d'acció global contra el deute del 12 al 20 d'octubre, i s'han concretat desenes de propostes d'accions bilaterals i multilaterals per seguir avançant en la nostra feina **c o n j u n t a m e n t** (http://www.debtwatch.org/navega.php?id_pagina=7&id_noticia=137). El Fòrum és l'espai que ens permet planificar la nostra feina en diversos àmbits, de forma coordinada amb organitzacions i xarxes d'arreu del món.

Si bé els seminaris i tallers no han suposat massa novetats respecte a anys anteriors, sí que han permès prendre la temperatura als temes sobre els que tens interès, veure quines qüestions són més importants per determinades organitzacions i

xarxes, veure quins temes atrauen més l'atenció dels participants de base i quins temes congreguen més "professionals". Temes com el paper de Xina a Àfrica o les EPA (European Partnership Agreements, acords de lliure comerç de la UE amb els països ACP), han entrat amb força en agendes d'organitzacions com la nostra en part gràcies a aquesta presa de temperatura que ens permet el Fòrum. Així mateix, el Fòrum ens ha servit per anar avançant en les anàlisis i les propostes d'alternatives de forma conjunta. Així, doncs, des de les alternatives per fer front al Deute Extern Il·legítim, als problemes de la crisi energètica i la crítica dels biocombustibles, les estratègies per afrontar el poder de les empreses transnacionals, les propostes d'acció contra la guerra, les experiències d'educació popular, les reflexions de les lluites feministes, els reptes del comerç just... i una interminable llista que demostra que un altre món és ara més que mai possible i necessari.

Finalment, la gran pregunta en aquest fòrum ha estat "què passarà l'any vinent?". Doncs en principi no hi haurà FSM 2008 tal i com el coneixem. En principi es convoquen dies d'acció global arreu del món coincidint amb la cimera de Davos. Serà en l'àmbit local on decidirem què volem fer, com i per a qui.

El 2009 es preveu que torni a haver-hi un FSM, però no se sap on ni de quina manera. Tenim dos anys per debatre-ho i construir-lo entre tots i totes.

"...no pot ser a costa de fer publicitat d'empreses transnacionals que poc tenen a veure amb la carta de principis de l'FSM."

Com serà el Fòrum del futur? Jo vull imaginar un Fòrum com un espai consolidat, que compleixi diferents funcions diferenciades sense provocar les tensions que sembla provocar actualment. Crec que l'FSM ha de continuar sent un espai de debat i reflexió, on ningú pugui monopolitzar la decisió de quina acció prendre en nom del Fòrum (i per tant de la societat civil mundial). Però l'FSM és molt més que un espai de reflexió, també és un espai de coordinació, i per definir estratègies i accions a

Foto: Iolanda Fresnillo

nivell sectorial. El Fòrum ha de convertir-se en un espai facilitador per a la coordinació i el consens a nivell internacional de campanyes i accions concretes, sense necessitat d'haver d'apropiar-se d'aquestes iniciatives (o que aquestes iniciatives s'apropriïn de la marca FSM).

Imagino a més un Fòrum més independent i autosuficient en l'àmbit econòmic, cosa que requereix una implicació més forta per part de les organitzacions de la societat civil i noves fórmules imaginatives per finançar-lo. Els problemes amb les traduccions, el programa, els espais, etc., se solucionen amb més recursos, però no pot ser a costa de fer publicitat d'empreses transnacionals que poc tenen a veure amb la carta de principis de l'FSM. Per tant, per poder tenir el Fòrum que volem, haurem d'esforçar-nos molt i construir-lo entre totes i tots. □

RELACIONS PERSONALS I FELICITAT: FAMÍLIA, AMICS, PARELLA...

Catalina Thomàs Galmés i Vellibre

Sorprenents i, ahora, tranquil·litzadores foren les paraules que Javier Elzo, catedràtic de la Universitat de Deusto (País Basc) pronuncià en el marc del cicle "Joves", organitzat per La Caixa i per la Universitat de les Illes Balears.

La conferència dictada per Elzo duia per títol *Relacions personals i felicitat: família, amics parella*. Carmel Bonnín féu la presentació del cicle i Martí March presentà el ponent.

La joventut és una etapa de la vida molt intensa, mitificada sovint des de l'edat adulta. El cert és que els i les joves d'avui són un reflex de la societat i un producte de les circumstàncies que els toquen viure. S'han convertit per a nosaltres, adults i adultes, en un motiu de preocupació i, ahora, d'esperança.

Els joves són tots i totes diferents, ens trobam davant d'una enorme pluralitat i Elzo, sociòleg compromès amb la societat en què viu -en particular la basca, en què desenvolupa la seva tasca docent-, parla del caràcter proxèmic de la joventut actual: als joves i a les joves d'avui els crida l'atenció allò proper; el que volen fer no és canviar la societat, sinó *viure la societat*.

Segons un estudi que Elzo va realitzar per a la "Fundación Santa María", segons els i les joves és en

la família, els amics, els mitjans i el carrer on es diuen "les coses més importants per orientar-se a la vida". Els llibres, l'església i els partits polítics resten en una posició molt i molt secundària...

"...els mètodes anticonceptius -i en concret el preservatiu- són el símbol d'una generació que vol evitar embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual."

Aquest caràcter proxèmic dels interessos dels joves no significa que a aquests joves no els importin les grans qüestions de la vida; senzillament és que en aquestes grans dissertacions no hi troben respostes.

La joventut actual expressa les seves inquietuds -per aquest ordre- als amics, a la família i a la parella. Segons els estudis, els pares i les mares es mantenen sempre devora els joves, i això passa en totes les edats.

Segons ells mateixos, les icones que més els defineixen són "el preservatiu" i "els doblers". Si bé resulta sorprenent, el que sí és cert és que els mètodes anticonceptius -i en concret el preservatiu- són el símbol d'una generació que vol evitar embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual.

Elzo parla de "felicitat subjectiva" i presenta els trets que caracteritzen el perfil del o de la jove que és més feliç que un altre/a:

- El fet de ser al·lota.
- El fet de tenir bones relacions familiars.
- Tenir manco doblers a la butxaca que la majoria (40 € setmanals).
- Mostrar una gran rigidesa pel que fa a l'ètica econòmica i a les conductes incíviques.

- El fet d'estar en contra de la pena de mort.
- El fet de ser altruista.
- Controlar el consum d'alcohol i drogues.
- No quedar-se sol/a a casa.
- Tenir amics i amigues, no només companys/es.
- Ser una mica previnguts amb les coneixences que es fan a través dels xats.
- Donar importància als estudis i a la formació per al futur.
- Tenir una confiança en les institucions superior a la mitjana.

La tipologia de joves que presentà Javier Elzo és la següent:

1. **LIBERAL, INTEGRAT/ADA:** formen el col·lectiu més integrat dins la societat, són gent molt oberta, molt dura amb els comportaments incívics, són laics i crítics amb la institució eclesiàstica. La majoria són al·lotes i es convertiran segurament en els líders del futur.
2. **MORALISTA, PRIVATISTA:** són gent molt tancada en si mateixa, tenen poca projecció social, són molt provitalistes, estan totalment en contra de l'avortament i també la majoria són al·lotes.
3. **RETRET, PERMISSIU/VA SOCIAL:** formen el grup més problemàtic; normalment són al·lots de classe mitjana alta i alta. Són molt contraris a la població immigrant i consumeixen alcohol i drogues. Els al·lots/es implicats en el fenomen d'assetjament escolar solen entrar dins aquesta tipologia.
4. **INSTITUCIONAL, CONSERVADOR:** solen sortir poc, no solen consumir drogues, tenen bones relacions familiars i, si bé no aspiren a grans coses, sí que pensen en el futur.
5. **LLIUREGAUDIDOR:** és el partidari/ària de la festa per la festa.

La prospecció de futur que proposà Javier Elzo és que, tot i que són els valors femenins els que més

qualitativament porten a la felicitat, el cert és que vivim en una societat masclista que propugna els valors masculins. Hem de procurar educar al·lots/es competents, no competitius. I és molt necessari que tinguem en compte el món dels afectes, que en realitat està molt abandonat (els nostres joves són molt dèbils emocionalment i creixen molt sols/es).

En una comunitat com la nostra, en què la feina -precària, potser- és fàcil d'aconseguir (hoteleria, sobretot), els joves deixen d'estudiar per guanyar un sou que en poc temps no suposarà un mitjà de vida. El gran problema d'aquests joves és que no estan ni formats ni informats per poder formar-se més endavant. Aquest és un aspecte que ens ha de preocupar molt: en el cas -probable- d'una fallida econòmica, com aprendran, si no saben com fer-ho?

"...en moltes ocasions aquells pares i mares que manco temps dediquen als seus fills són els que més regals materials els fan."

Acabada la conferència, alguns/es assistents plantejaren qüestions com les següents:

D'una banda, el professorat es demana quins valors hem de transmetre a la joventut quan el que veu aquesta joventut és que són els "lliuregaudidors" els que semblen triomfar.

Elzo va respondre amb la idea que hem de fer raonar la nostra joventut, els hem de fer distingir entre els doblers com a valor i el valor dels doblers, entre la tolerància i també la intolerància necessàries (contra aquell/a que vol ostentar la inexistent veritat absoluta). Els hem d'educar amb els valors instrumentals: la constància, l'esforç diari, la voluntat, la discussió per a la millora, el sacrifici...

D'una altra banda, es féu una consideració interessant: de vegades els pares i les mares volen donar als seus fills/es "allò que ells no tenguieren". Elzo destacà el fet que en moltes ocasions aquells pares i mares que manco temps dediquen als seus fills són els que més regals materials els fan. Potser es tracta d'un intent de compensació...?

Elzo parlà del problema de l'habitatge com d'EL problema de la nostra joventut, el gran problema amb què s'han d'enfrontar.

Davant la darrera qüestió que es va plantejar ("perquè els joves siguin competents, és necessari que la societat, la família i el professorat també ho siguin..."), el conferenciant apuntà la diferència entre els i les joves; els itineraris personals de cadascun/a, la influència que sobre uns i no sobre uns altres poden tenir tant els pares o mares com els docents, etc.

Finalment Elzo féu una interessant reflexió sobre l'educació: és molt trist que tot giri al voltant d'un examen; tot el procés d'aprenentatge es converteix en una carrera d'obstacles que es dirigeix a aprovar un examen... i és molt difícil sortir d'aquest cercle tancat. Els objectius de l'educació han de ser transmetre coneixements, facilitar el fet de trobar una feina i fer del nin/a un adult/a. □

Informàtica
Ciutat

Servei Tècnic
Venda d'Ordinadors
Servei a domicili

iciutat@arrakis.es

TEL: 971 289 898

FAX: 971 451 694

C./ De la Balanguera, 10 baixos
07011 Palma de Mallorca

EL CAMÍ DE LA INTEGRACIÓ A LA INCLUSIÓ EDUCATIVA

Miriam Montes Guidux,
professora del CP Son Ferriol

L'educació Especial està sofrint canvis, i això es nota tant en les pràctiques educatives que es duen a terme com en el marc teòric que les sustenten. Un cop la integració escolar sembla que és quelcom impregnat a les nostres escoles, Stainback, Stainback i Jackson (1999) exposen que s'ha produït un canvi progressiu del concepte d'integració cap al d'inclusió plena i això per una sèrie de raons:

- S'està adoptant el concepte d'inclusió perquè comunica amb major precisió què fa falta: s'ha d'incloure a tots els nens en la vida educativa i social de les seves escoles i aules dels seus barris i no només col·locar-los en classes normals.
- S'està abandonant el terme integració perquè suposa que l'objectiu és reintegrar a algú que ha estat exclòs. L'objectiu bàsic consistiria a no deixar a ningú fora de la vida escolar, tant en el pla educatiu com en el físic i social.
- El centre d'atenció de les escoles inclusives consisteix en com construir un sistema que inclogui i estigui construït per satisfer les necessitats de cada un. La integració implica la necessitat d'adaptar els alumnes prèviament exclosos a la normalitat existent. En l'ensenyament inclusiu, la responsabilitat se situa en el personal de l'escola que ha de preparar una situació que doni resposta a les necessitats de tots els alumnes.
- S'ha produït un canvi quant a la idea d'ajudar només els alumnes amb discapacitats a les escoles. El centre d'atenció s'ha ampliat per ocupar-se de les necessitats de suport de tots i cada un dels membres de l'escola.

En el següent quadre, Arnaiz (2003) resumeix les principals diferències entre ambdós conceptes, integració *versus* inclusió:

INTEGRACIÓ	INCLUSIÓ
Competició	Cooperació / solidaritat
Selecció	Respecte a les diferències
Individualitat	Comunitat
Prejudicis	Valoració de les diferències
Visió individualitzada	Millora per a tots
Model tècnic- racional	Investigació reflexiva

Si fem una anàlisi de tots aquests termes conceptuals, el gran canvi que podem trobar, o la gran passa que hem de fer per anar cap a les escoles inclusives és que ja no és suficient que un infant estigui emplaçat en una escola ordinària, que no n'hi ha prou en centrar-nos en com les diferències d'aquest poden incloure's dins l'escola, sinó que l'escola ja ha d'estar preparada per donar-hi resposta. No per escolaritzar a un nen en una escola, respectant el principi de sectorització i de normalització estem en una escola inclusiva. Les pràctiques que s'han de dur a terme són imprescindibles per a determinats infants, però beneficioses per a tots. Una escola inclusiva és aquella que no centra les actuacions en uns determinats infants, sinó que basa les seves pràctiques en les reflexions comunes dels professionals que hi fan feina. La millora per a tots que assenyala Arnaiz (2003) s'ha de traslladar en l'educació de qualitat que demanen tant des de les administracions educatives com des dels propis centres.

Aquests trets, van més enllà d'allò que trobem dins les aules, però hem de respectar que per arribar a aquest marc teòric els centres educatius han d'evolucionar i hem de passar per diferents etapes fins arribar a l'escola inclusiva, etapes que passaran per la reflexió conjunta dels professionals, i sens dubte un canvi actitudinal que duu implícit qualsevol innovació.

Booth i Ainscow (2002) a la *Guia per l'avaluació i la millora de l'educació inclusiva* exposen que la "inclusió" o "educació inclusiva" no és un altre nom per referir-se a la integració dels alumnes amb "Necessitats Educatives Especials". Implica un enfocament diferent per identificar i intentar resoldre les dificultats que apareixen als centres. En el següent quadre Both i Ainscow (2002) presenten alguns elements sobre la perspectiva de la inclusió:

- L'educació inclusiva implica processos per augmentar la participació dels estudiants i la reeducació de la seva exclusió, en la cultura, en els currículums i les comunitats de les escoles locals.
- La inclusió es refereix a l'aprenentatge i participació de tots els estudiants vulnerables de ser subjectes d'exclusió, no només aquells amb deficiències o etiquetats "amb Necessitats Educatives Especials".
- La inclusió es refereix a la millora de les escoles tant per al personal docent com per a l'alumnat.
- La preocupació per superar les barreres per l'accés i la participació d'un alumne en particular pot servir per revelar les limitacions més generals del centre a l'hora d'atendre la diversitat del seu alumnat.
- Tots els estudiants tenen dret a una educació a la seva localitat.
- La diversitat no es percep com un problema a resoldre, sinó com una riquesa per donar suport a l'aprenentatge de tots.
- La inclusió es refereix al reforç mutu de les relacions entre els centre escolars i les seves comunitats.
- L'educació inclusiva és un aspecte de la societat inclusiva.

Both i Ainscow (2002) van més enllà i substitueixen el concepte de "Necessitats Educatives Especials" pel terme "**barreres per a l'aprenentatge i la participació**". Conseqüentment, la inclusió implica identificar i minimitzar les barreres per a l'aprenentatge de cada alumne i potenciar la participació, des del desenvolupament dels recursos que donin suport a ambdós processos. Les barreres, igual que els recursos per reduir-les, es poden trobar en tots els aspectes i estructures del sistema: dins dels centres educatius, en la comunitat, en les polítiques locals i nacionals. Les barreres poden impedir l'accés al centre educatiu o limitar la participació en aquest.

El model que presenten Both i Ainscow (2002) contrasta amb el model clínic on les dificultats en educació es consideren produïdes per les deficiències i problemàtiques personals. D'acord amb el model social, les barreres a l'aprenentatge i a la participació apareixen a través d'una interacció entre els estudiants i els seus contextos; la gent, les polítiques, les institucions, les cultures i les circumstàncies socials i econòmiques que afecten les seves vides.

Les discapacitats són barreres a la participació de l'alumnat amb deficiències o malalties cròniques. Les discapacitats són el resultat de la interacció entre actituds, accions, cultures, polítiques i pràctiques institucionals discriminatòries amb les deficiències, el dolor o les malalties cròniques. La **deficiència** es pot definir com "una limitació de la funció física, intel·lectual o sensorial" (Both i Ainscow, 2002).

Mentre que és possible que els centres educatius tinguin poc a fer per a superar les deficiències, sí que aquests poden produir un impacte considerable en la formació de les discapacitats degudes a les barreres d'accés i participació físiques, personals i institucionals.

Per tant, davant d'aquest canvi, no només en l'àmbit terminològic, sinó actitudinal i social, ens trobem que el punt de partida és: què podem fer des del centre i des de la comunitat educativa perquè tots els alumnes es puguin desenvolupar al màxim en el context escolar, i el que és més important, puguin participar en ell? Fins ara, pot ser ens conformàvem en l'emplaçament dels alumnes en les escoles ordinàries, però això no és suficient, l'escola ha de superar les barreres que elles mateixes creen, superar aquestes barreres per realment fer una escola de tots i per a tots.

Stainback i Stainback (1999) conclouen que el desenvolupament de les escoles i aules inclusives plantejarà qüestions noves i difícils a mesura que s'implantin, com: quin ha de ser el currículum de les escoles inclusives? Com poden modificar-se i adaptar-se, quan sigui necessari als continguts curriculars i com es pot impartir a alumnes de diferents característiques i necessitats? Quines avaluacions, sistemes de qualificació i informes poden utilitzar-se en les aules inclusives per fer justícia a tots?...

El currículum que es desenvolupa a les nostres escoles, respecta la inclusió educativa? L'organització del nostre sistema educatiu permet respectar aquestes diferències implícites en cada un de nosaltres (dels alumnes i dels propis professionals)? Què hem de canviar per poder construir aules i escoles inclusives? Sabem detectar com a professionals aquestes barreres per a l'aprenentatge en el nostre context? Són moltes preguntes que encara no tenen una resposta concreta, o al menys, no exacta. Tenim els suficients recursos? Tenim una formació adequada com a mestres per atendre a la diversitat del nostre alumnat? Quina formació seria l'adequada? Quines eines necessitem? Tenim aquest temps necessari per a fer una reflexió conjunta amb els professionals amb els quals fem feina? Com podria participar la família en aquest procés de construcció d'escoles inclusives?

Totes aquestes preguntes són reflexions que ens haurien d'ajudar a aconseguir l'educació de tots i per a tots.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

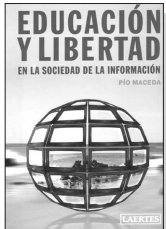
ARNAIZ, P. (2003): *Educación inclusiva: una escuela para todos*. Málaga: Ediciones Aljibe.

BOTH, T. i AINSCOW, M. (2002): *Guía para la evaluación y mejora de la educación inclusiva*. Madrid: Consorcio universitario para la Educación Inclusiva

STAINBACK, S.; STAINBACK, W. (1999): *Aulas inclusivas*. Madrid: Narcea, Ediciones.

STAINBACK, S.; STAINBACK, W. i JACKSON J. (1999): "Hacia las aulas inclusivas" a STAINBACK, S.; STAINBACK, W. (1999): *Aulas inclusivas*. Madrid: Narcea, Ediciones. □

llibres

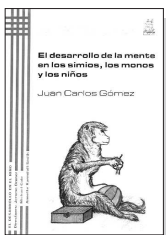

Maceda, Pío (2007)

Educación y libertad en la sociedad de la información

Barcelona. Editorial Laertes, 94

El llibre desemmascara la fal·làcia dels arguments del neoliberalisme i ofereix una mirada crítica sobre les polítiques educatives privatitzadores. L'autor ha fet una tasca de recerca de les fonts i ha demostrat que la idea de llibertat en la tradició liberal no té res a veure amb el succedani de llibertat que venen els neoliberals. Fonamenta els seus arguments en una visió ètica de la política -en la qual hi caben diferents concepcions de la persona- per facilitar el debat amb un ventall ampli d'interlocutors.

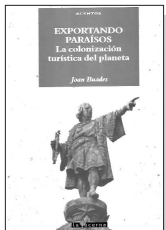

Gómez, Juan Carlos (2007)

El desarrollo de la mente en los simios, los monos y los niños

Madrid. Ediciones Morata (Psicología, 29)

En aquesta fascinant introducció a l'estudi de la ment dels primats, l'autor identifica les semblances i diferències entre la ment en desenvolupament de nins i primats no humans. L'argument central és que el desenvolupament cognitiu és l'adaptació humana per excel·lència -la ment humana és la més desenvolupada del món animal en sentit literal-, però les singularitats de la intel·ligència humana no ocorren en un buit evolutiu, sinó que són discernibles en l'ordre dels primats, especialment en els simis, els nostres parents més propers.

Buades, Joan (2006)

Exportando paraísos. La colonización turística del planeta

Palma. Ediciones Lucerna (Acentos, 6)

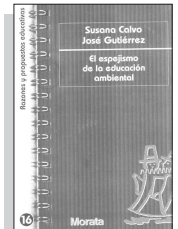
Fins i tot entre els moviments per una alternativa ecològica i social a la mercantilització sense fronteres del Planeta, se sol ignorar el pes i la importància crucial del turisme en la conversió del món en un paradís liberal. Perquè la indústria turística actua no sols en el pla material, sinó també en el pla humà de la globalització, i constitueix, de fet, el camí més ràpid i amable d'entrada a l'estil de vida consumista per a societats allunyades dels centres de decisió imperials. A diferència d'allò que ocorre amb els conflictes per la propietat dels recursos minerals, per exemple, l'impacte del turisme en els valors immaterials de la comunitat colonitzada són molt més duradors i letals.

Calvo, Susana; Gutiérrez, José (2007)

El espejismo de la educación ambiental

Madrid. Ediciones Morata (Pedagogía, 16)

El deteriorament de la relació de l'ésser humà amb el seu entorn, pròxim i llunyà, és una realitat cada dia més preocupant de la qual s'ha ocupat l'educació ambiental des de finals dels anys seixanta del segle passat. Per sort, les seves finalitats, metodologies de treball, programes, activitats i instruments han tengut una considerable difusió acollida mundial.

Martínez Moll, Sara (2006)

El trobador de la lluna

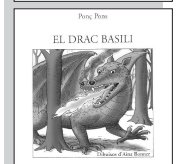
Editorial Moll (Titelles, 11)

Pons, Ponç (2007)

El drac Basili

Editorial Moll (Titelles, 8)

Són dos llibrets de contes per a l'alumnat que està aprenent o ha après a llegir o perquè els pares o els mestres els contin als més petits. El primer compta amb il·lustracions de l'autora i de Pere Pavia, i el segon amb dibuixos d'Aina Bonner, colorides per BONobo.

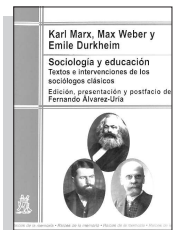

Durkheim, Emile; Marx, Karl; Weber, Max (2007)

Sociología y educación. Textos e intervenciones de los sociólogos clásicos

Madrid. Ediciones Morata

El principal objectiu d'aquest llibre és posar a disposició dels lectors alguns escrits poc coneguts d'aquests tres grans sociòlegs clàssics, però també, i sobretot, incitar la lectura directa de les seves obres, així com promoure una manera rigorosa d'abordar les qüestions educatives en el marc històric i social que les dota de sentit.

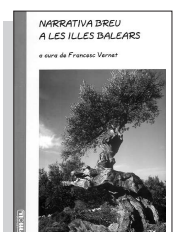

AAVV (a cura de Francesc Vernet) (2006)

Narrativa breu a les Illes Balears

Palma. Editorial Moll (Sol alt, 12)

Aquesta antologia de relats constitueix una mostra molt representativa de la narrativa breu a les nostres Illes des de principis del segle XX fins a l'actualitat, i permet observar l'evolució de la nostra literatura des del modernisme, passant pel boom dels anys 70 fins a les manifestacions actuals dels autors més joves. En el llibre hi trobareu unes propostes didàctiques.

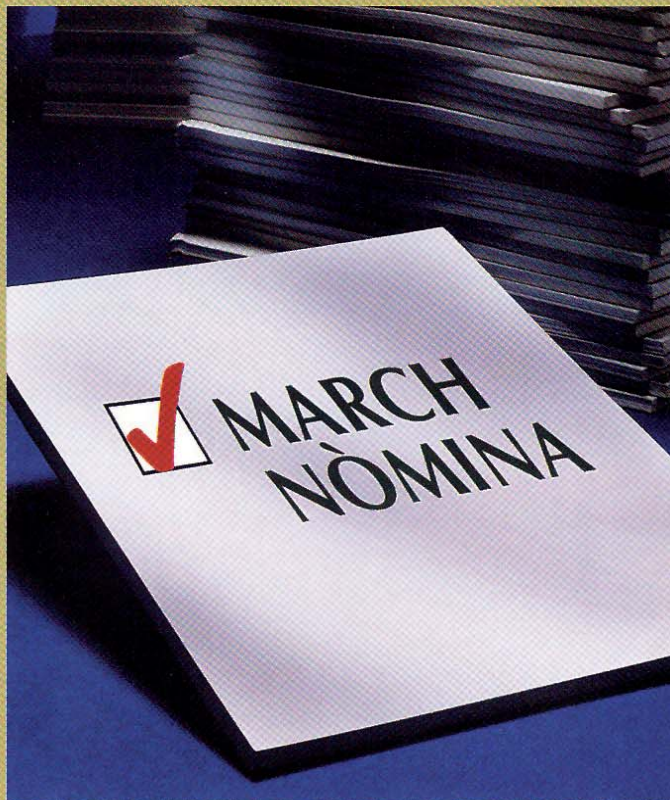

SERVEI NÒMINA

Oferta especial per a personal docent

Has examinat la teva nòmina?

Afegeix punts a la teva
qualitat de vida:

- ✓ Assegurança d'accidents sense cost.
- ✓ Assegurança multiassistència sense cost.
- ✓ Condicions especials a préstecs personals i hipotecaris, avançaments de nòmina, dipòsits a termini, plans de pensions i fons d'inversió.
- ✓ Servei de banca a distància.
- ✓ Targetes VISA i 4B-MasterCard.

Informi-se'n a les nostres oficines o telefonant al **901 111 000**

Condicions especials
per pertànyer
a l'

Assegurança Llar Total

- Responsabilitat Civil per a tota la família, incloent-hi animals domèstics, **dintre i fora de la llar.**
- Un autèntic **tot risc** a la llar.
- El **millor preu** del mercat.

Assegurança d'Auto

- **25%** de descompte per a tot el sector docent.
- **2 anys** de valor de nou.
- Reclamació de danys com a vianants i ciclistes.

I, a més:

5% de descompte per pertànyer a l'Stei-i.

4% de descompte per pagament anual.

Preus especials en contractar més d'una assegurança.

Visita **ATLANTIS a Palma:**
C. Francesc de Borja Moll, 10

Tel. 971 71 86 81

www.atlantis-seguros.es